

Glauco Corrado

Dirite inter ni ...

*Conversazioni Esperanto – Italiano
composte a fini didattici da Glauco Corrado
pubblicate sul periodico Katolika Sento
dal 2011 al 2015*

*Konversacioj Esperanto – Itala
verkitaj didaktiko-cele de Glauco Corrado
eldonitaj sur la bulteno Katolika Sento
de 2011 ĝis 2015*

Unione Esperantista Cattolica Italiana
UECI

*È permesso copiare in tutto o in parte i testi
purché se ne citi la fonte e senza fini di lucro.*

*Estas konsentite kopii la tuton aŭ parton de la tekstoj
kondiĉe, ke estu menciita ilia fonto kaj neprofitcele.*

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado

KATOLIKA SENTO 2011 / 1

Da questo numero inseriremo, nelle quattro pagine centrali, questa nuova rubrica nella quale verranno raccolte tutte le conversazioni composte, a fini didattici, dal compianto Glaucio Corrado e già pubblicate dal 1995 al 2003 sul "Bulteno" del Katolika Esperanto-Centro di Milano.

001

DORMEMA KNABO

- Ĉu vi leviĝu?
- Hmm!
- Nu, vekigi, estas matene!
- Heee?
- Nun mi malfermos la fenestrojn.
- Ne, mi petas.
- Kial ne? Estas jam malfrue.
- Ĉu malfrue? Ne estas malfrue. Hodiaŭ mi ne iros al la lernejo.
- Kial?
- Ĉar hodiaŭ estas striko. La aŭtobusoj ne funkcias, la subtera fervojo estas fermita, tramoj ne estas.
- Sed vi povus piediri. Vi bezonas nur tri kvaronojn de horo por atingi vian lernejon: vi marŝas sufiĉe rapide.
- Nu, mi ne emas marŝi hodiaŭ, mi estas tro laca.
- Je via aĝo oni ne estas lacaj. Je via aĝo oni devas salti kiel griloj. Diru la veron: vi ne studis historion.
- Jes, vi trafis: mi ne studis.
- Se vi ne studis, senkulpigu vin. La profesoro komprenos.
- Ho, li ja ne komprenos. Ĉeestos malmultaj lernantoj, hodiaŭ, ĝuste pro la striko. Li certe ne daŭrigos la programon, pro la malalta nombro da partoprenantoj. Kion li povos fari en tia situacio? Nu, nur pride-mandi iujn. Kaj mi timas, ke mi estos inter la pridemandataj.
- Ha, trilas la telefono!

UN RAGAZZO DORMIGLIONE

- - Ti alzi?
- Hmm!
- Su, alzati, è mattina!
- Heee?
- Adesso apro le finestre.
- No, per piacere.
- Perché no? È già tardi.
- Tardi? Non è tardi. Oggi non vado a scuola.
- Perché?
- Perché oggi c'è sciopero. Gli autobus non vanno, la metropolitana è chiusa, non ci sono tram.
- Ma potresti andare a piedi. Impieghi soltanto tre quarti d'ora per arrivare alla tua scuola: cammini veloce.
- Beh, oggi non ho voglia di camminare, sono troppo stanco.
- Alla tua età non si è stanchi. Alla tua età si deve saltare come grilli. Di' la verità: non hai studiato storia.
- Sì, hai azzeccato: non ho studiato.
- Se non hai studiato, scusati. Il professore capirà.
- Ah, non capirà di sicuro. Ci saranno pochi allievi, oggi, proprio per lo sciopero. Certamente non andrà avanti con il programma per il basso numero dei presenti. Che potrà fare in tale situazione? Beh, solamente interrogare qualcuno. E temo di essere fra i destinati ad essere interrogati.
- Ah, squilla il telefono!

- Halo! Kiu parolas?
- Mi estas Serena. Ĉu Karlo jam eliris?
- Ne, li estas ankoraŭ en la litokovriloj.
- Ha, bone, diru al li, ke la profesoro pri historio ne faros lecionon: pro la striko de la publikaj veturservoj, li ne sukcesos atingi la lernejon. La lecionoj komenciĝos je la dua horo.
- Dankon, Serena, saluton!
- Saluton! kaj salutu ankaŭ tiun dormemulon!
- Nu, Karlo, ĉu vi aŭdis?
- Kio okazis?
- La unuan horon vi ne havos lecionon, ĉar mankas la profesoro pri historio.
- Ha, bonege, mi povas leviĝi trankvile kaj min prepari por promeno ĝis la lernejo.
- Bonan matenon, panjo, ĉu vi bone dormis?
- Ha, finfine, vi decidiĝis: Bonan tagon, Karlo. Jes, mi dormis bone kaj profunde, sed kiam mi aŭdis la vek-horloĝon mi tuj vekigis, mi faris mian tualeton, mi vekis vian patron, mi preparis varman matenmanĝon por li, mi lin akompanis al la por-do, mi donis al li du saluto-kisojn, unu por mi kaj unu por vi, kaj poste mi klopodis veki vin. Kia entrepreno!
- Ha, vi estas mia bona patrino. Ĉu vi preparis ion por mangi?
- Kion vi preferas, ĉu teon, ĉu lakto-kafon, ĉu ĉokoladon?
- Nu; ni vidu, kion trinkis paĉjo?
- Vi scias, ke paĉjo ŝatas dolĉaĵojn: tial, ke li alfrontos hodiaŭ longan per-aŭtomobilan veturadon, mi preparis por li tason da ĉokolado.
- Nu, ankaŭ mi volas plenan ĉokolado-tasegon. Kaj mi dezirus ankaŭ frititan ovon kun freŝa pano.
- Ĉu vi ne preferus biskvitojn? Kun ĉokolado ili estas tre bonaj.
- Kiaj biskvitoj estas? Ĉu estas tiuj dolĉaj kaj delikataj, kiujn vi aĉetas ĉe la supermarkto, ĉar ili tre multe plaĉas al mi?

- Pronto, chi parla?
- Sono Serena. È già uscito Carlo?
- No, è ancora sotto le coperte.
- Ah, bene, gli dica che il professore di storia non farà lezione: a causa dello sciopero dei servizi pubblici non può venire a scuola. Le lezioni inizieranno dalla seconda ora.
- Grazie, Serena, ciao!
- Salve! E mi saluti anche quel dormiglione!
- Allora, Carlo, hai sentito?
- Cos'è successo?
- La prima ora non hai lezione, perché manca il professore di storia.
- Ah, benissimo, posso alzarmi con comodo e prepararmi per una passeggiata fino a scuola.
- Buon mattino, mamma, hai dormito bene?
- Oh, finalmente, ti sei deciso: buon giorno, Carlo. Sì, ho dormito bene e profondamente, ma quando ho sentito la sveglia, mi son subito svegliata, ho fatto le pulizie personali, ho svegliato tuo padre, gli ho preparato una colazione calda, l'ho accompagnato alla porta, gli ho dato due baci di saluto, uno per me ed uno per te, e poi ho cercato di svegliarti. Che impresa!
- Ah, sei la mia buona mammetta. Mi hai preparato qualcosa da mangiare?
- Cosa preferisci, the, caffè-latte, cioccolata?
- Ebbene, vediamo, che cosa ha bevuto papà?
- Sai che papa ama le cose dolci: poiché oggi affronta un lungo viaggio in automobile, gli ho preparato una tazza di cioccolata.
- Allora anch'io voglio una grande tazza piena di cioccolata. E desidererei anche una frittata con del pane fresco.
- Non preferiresti dei biscotti? Con la cioccolata sono molto buoni.
- Che biscotti sono? Sono quelli dolci e delicati che comperi al supermercato perché a me piacciono moltissimo?

- Jes, karulo, ĝuste tiuj, ili estas jam sur la tablo.
- Bone, tio estas bona komenco, poste mi elektos ion alian: mi tre multe malsatas.
- Nun mi iros lavi min, poste mi bone vestos min, ĉar ekstere estas sufiĉe malvarme.
- Nu, rapidu!
- Jes, panjo, mi rapidos: mi volus paroli kun Serena antaŭ la leciono.

002

MATENMANĜO

- Karlo ĉu vi finis?
- Jes, mi tuj alvenos.
- Rapidu. Ankaŭ via fratineto devas iri al la nece-sejo. Ŝi estas eta: ŝi devas piseti. Vi scias, ke ŝi ne sukcesas longe atendi.
- Nun mi malfermos la pordon. Jen, mi finis. Mi estas ĉi tie. La tuta ban-ĉambro estas je dispono de mia eta fratineto.
- Bone. Ĉe-tabliĝu; post momento mi estos kun vi.
- Jen, mi sidiĝis. Dum mi atendas panjon, mi vidu ĉu ĉio estas en ordo; kiel kutime, panjo metis novan tablo-tukon, kun multaj desegnoj por gajigi la atmosferon. Estas grave bone komenci la tagon.
- Nu, Karlo, vi diris, ke vi estas lupe malsata.
- Certe, sed mi estas admiranta la belan tukon, kiun vi metis sur la tablon kaj mi estis kontrolanta la aliajn objektojn, ĉar mi deziras lerni kiel oni pretigas manĝo-tablon.
- Bone, ĉu mi povas iel helpi al vi?
- Ni vidu: antaŭ mi estas telereto, flanke de la telereto estas buŝtuko, kun la buŝtuko estas ankaŭ etaj tranĉilo, forko kaj kulero.
- Jes, ĉio estas je via dispono, sed ne nur tio.
- Ha, jes, vi pravas, estas ankaŭ alia telereto, kaj sur ĝi estas taso.
- Nu, ĉio estas de vi kaj utiligebla kaj utiligota.
- Kun mia malsato, mi opinias, ke ĉio estas ne nur utiligebla aŭ utiligota, sed ankaŭ nepre utiligenda.

- Sì, caro, proprio quelli, son già sulla tavola.
- Bene, è un buon inizio, poi sceglierò qualcos'altro: ho molta fame.
- Ora vado a lavarmi, poi mi vestirò bene, perché fuori fa abbastanza freddo.
- Su, muoviti!
- Sì, mamma, farò presto: vorrei parlare con Serena prima della lezione.

COLAZIONE DEL MATTINO

- Carlo, hai finito?
- Sì, esco subito.
- Muoviti. Anche la tua sorellina deve andare al gabinetto. È piccola: deve fare la pipì. Sai che non può attendere a lungo.
- Ora apro la porta. Ecco, ho finito. Sono qui. Tutto il bagno è a disposizione della mia piccola sorellina.
- Bene. Mettiti a tavola; fra un momento sarò da te.
- Ecco, mi son seduto. Vediamo, mentre aspetto la mamma, se ogni cosa è in ordine. Come al solito la mamma ha messo una tovaglia nuova, con molti disegni, per rallegrare l'atmosfera. È importante iniziare bene la giornata.
- Ebbene, Carlo, hai detto che hai una fame da lupo.
- Certo, ma sto ammirando la bella tovaglia che hai messo sulla tavola e stavo controllando gli altri oggetti perché desidero imparare come si prepara una tavola.
- Bene, posso aiutarti in qualche modo?
- Vediamo: davanti a me c'è un piattino, di fianco al piattino c'è un tovagliolo, con il tovagliolo ci sono anche un piccolo coltello, una forchettina e un piccolo cucchiaino.
- Sì, tutto è a tua disposizione, ma non soltanto quello.
- Ah, sì, hai ragione, c'è anche un un altro piattino, e su di esso c'è una tazza.
- Ebbene, tutto è da te sia utilizzabile sia da utilizzarsi.
- Con la mia fame, credo che tutto non è soltanto utilizzabile o da utilizzarsi, ma deve essere proprio utilizzato.

- Jes, sed nun oni devas ion alporti aŭ mi ne povos utiligi la tutan manĝilaron.
- Bone, mi povus porti al vi ion por trinki.
- Mi ne scias, kion elekti, ankaŭ se antaŭe mi intencis kopii la paĉjan menuon.
- Nu, ni ŝajnigu ke vi estas en restoracio.
- Brila ideo!
- Mi estas preta.
- Ni komencu: Kelnerino, bonvolu!
- Jes, sinjoro, ĉu vi deziras ion?
- Mi dezirus matenmanĝi.
- Nia tuta servo estas je via dispono
- Bonvolu helpi min en la elekto.
- Certe, mi klopodos konsili vin kiel eble plej bone.
- Kion vi havas? Laktokafon,
- ... ĉokoladon, kafon, lakton, teon, teon kun citrono, teon sen citrono, fruktosukojn ...
- Bona ideo!
- Kio?
- La fruktosukoj, kompreneble!
- Ha, jes. Ni havas piran, poman, abrikotan, oranĝan...
- Ĉu vi havas oranĝo-sukon?
- Ho, jes! Oranĝo-suko estas facile preparebla, ĉar ni havas multajn oranĝojn dum ĉi tiu sezono.
- Nu, ŝajnas, ke nun mi havas klarajn ideojn, pri tio, kion mi deziras trinki.
- Kion, do, vi deziras trinki?
- Jen, bonvolu porti al mi kafon kaj lakton, sed ankaŭ grandan glason da oranĝo-suko.
- Ĉu vi deziras ion alian?
- Por trinki?
- Jes, por trinki.
- Mi dezirus ankaŭ akvo-kruĉon.
- Bone, sinjoro, mi alportos la akvo-kruĉon post momento. Mi iras.
- Atendu!
- Bonvolu?
- Ne forgesu kunporti ankaŭ taŭgan glason por la akvo. Dankon.
- Sì, ma ora bisogna portare qualcosa o non potrò adoperare tutto l'occorrente per mangiare.
- Bene, ti potrei portare qualcosa da bere.
- Non so che cosa scegliere, anche se prima avevo intenzione di copiare il menù di papà.
- Facciamo così; fingiamo che tu sia in un ristorante.
- È un'idea brillante!
- Sono pronta.
- Cominciamo: Cameriera, per piacere!
- Sì, signore, desidera qualcosa?
- Desidererei fare colazione.
- Tutto il nostro servizio è a sua disposizione.
- Per favore, mi aiuti a scegliere.
- Certamente, cercherò di consigliarla il meglio possibile.
- Che cosa avete? Caffè-latte, ...
- ... cioccolata, caffè, latte, the, the con il limone, the senza limone, succhi di frutta...
- Buona idea!
- Che cosa?
- I succhi di frutta, naturalmente!
- Ah, sì. Li abbiamo alla pera, alla mela, all'albicocca, all'arancia...
- Avete del succo d'arancia?
- Oh sì! Il succo d'arancia si può preparare facilmente, perché abbiamo molte arance in questa stagione.
- Bene, sembra che ora io abbia le idee chiare su ciò che desidero bere.
- Allora, che cosa desidera bere?
- Ecco, mi porti per piacere del caffè e del latte, ma anche un bicchiere grande di succo d'arancia.
- Desidera qualcos'altro?
- Da bere?
- Sì, da bere.
- Desidererei anche una brocca d'acqua.
- Bene, signore, porterò la brocca fra un momento. Vado.
- Aspetti!
- Dica?
- Non si dimentichi di portare anche un bicchiere adatto per l'acqua. Grazie.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
003

KATOLIKA SENTO 2011 / 2

SINPREPARO AL ELIRO

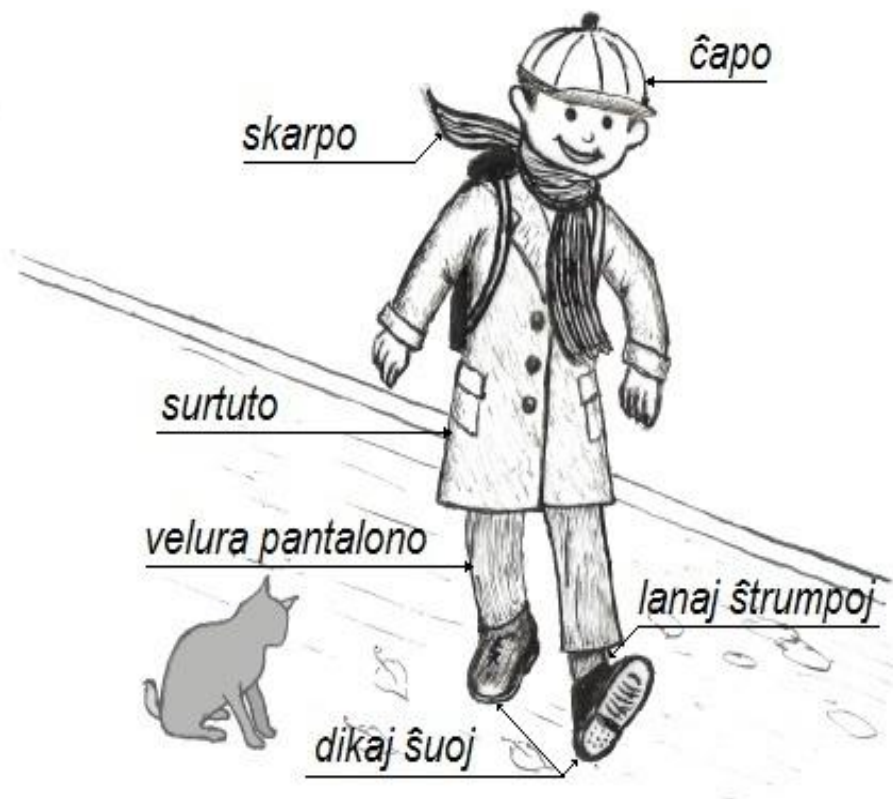
- Nu, panjo, mi bone manĝis - mi manĝis vere tre bone. Kaj vi estas perfekta kelnerino.
- Ĉu vi iru nun al la lernejo?
- Jes, mi tuj iros al la lernejo. Mi volas iri frue, ĉar mi deziras antaŭe renkontiĝi kun Serena.
- Ne forgesu vesti vin bone, ĉar ekstere estas sufiĉe malvarme.
- Ĉu vi timas, ke min trafu ia formo de gripo?
- Ne, mi deziras, ke vi risku eĉ ne malvarmumon,
- Por ne riski malvarmumon, mi surmetos lanajn ŝtrumpojn kun miaj dikaj ŝuoj.
- Jes, vi pravas, se viaj piedoj estos varmaj, la tuta korpo certe bone fartos.

- Sed ankaŭ pri mia kapo, mi devos zorgi. Ambaŭ ekstremaĵoj de mia korpo ne suferu malvarmon.
- Nu, surmetu tiun ĉapon, kiun paĉjo al vi donacis la pasintan Kristnaskon; ĝi estas bela, eleganta kaj tre praktika.
- Ĝuste pri tiu mi pensis. Kie ĝi estas?
- Memkompreneble ĝi estas en la tirkesto de via ŝranko, neniu alia uzas ĝin.
- Bonvolu preni ĝin. Dume, mi prenos kaj surmetos la ŝtrumpojn.
- Ĉu vi surmetu la veluran pantalonon, kiun ni ĵus aĉetis?
- Jes, sed hodiaŭ mi volas blankan ĉemizon. Serena diris, ke mi estas pli

PREPARATIVI PER USCIRE

- OK, mamma, ho mangiato bene - ho mangiato veramente molto bene. E tu sei una cameriera perfetta.
- Vai a scuola, adesso?
- Sì, vado subito a scuola. Voglio andare presto, perché prima desidero incontrarmi con Serena.
- Non dimenticare di vestirti bene, perché fuori fa abbastanza freddo.
- Hai paura che mi prenda una qualche influenza?
- No, desidero, che tu non rischi nemmeno un raffreddore.
- Per non rischiare il raffreddore, indosserò calze di lana con le mie scarpe pesanti.
- Sì, hai ragione, se i tuoi piedi staranno al caldo, certamente starà bene tutto il corpo.
- Ma dovrò stare attento anche della mia testa. Ambedue le estremità del mio corpo non devono soffrire il freddo.
- Va bene, metti quel cappello che papà ti ha regalato lo scorso Natale; è bello, elegante e molto pratico.
- Pensavo proprio a quello. Dov'è?
- Naturalmente è nel cassetto del tuo armadio, nessun altro lo usa.
- Prendilo, per piacere. Nel frattempo prenderò e metterò le calze.
- Vuoi indossare i pantaloni di velluto che abbiamo appena comperato?
- Sì, ma oggi voglio una camicia bianca. Serena mi ha detto, che sono più bello

- bela kun blanka ĉemizo.
- Ha, ha, tiu Serena!
 – Ĉu ŝi volas, ke vi surmetu ankaŭ kravaton?
 – Jes, ŝi tion konsilis al mi, sed mi volas senti min libera.
 – Ĉu libera?
 – Jes, mi ne devas obei Serenan.
 – Sed vi kontentigus ŝin.
 – Ŝi certe estus kontenta, sed ne mi.
- Faru laŭ via placo.
 – Ĉu estas en ordo la verda surtuto?
 – Mi igis purigi ĝin dumsomere, nun ĝi estas perfekta.
 – Ĉu vi opinias, ke estus bone se mi kunportus ankaŭ skarpon?
 – Certe, blovas iom da vento.
- con la camicia bianca.
 – Ah, Ah, questa Serena!
 – Vuole che tu metta anche la cravatta?
 – Sì. me l'ha consigliato, ma io mi voglio sentire libero.
 – Libero?
 – Sì, non devo obbedire a Serena.
 – Ma l'accontenteresti.
 – Lei sarebbe certamente contenta, ma io no.
 – Fa come ti pare.
 – È a posto il cappotto verde?
 – L'ho fatto pulire durante l'estate, adesso è perfetto.
 – Credi che andrebbe bene, se mettessi anche la sciarpa?
 – Certo, soffia un po' di vento

AL LA LERNEJO

- Ĝis, panjo!
- Ĝis, Karlo!
- Ĉu vi revenos frue?
- Mi ne scias; dependas de la cirkonstancoj.
- De kiaj cirkonstancoj?
- De la fakto ke oni antaŭvidis strikon.

- Ha, jes. Tion vi diris al mi ĉi matenon.
- Bone, saluton!
- Ĉu vi ne salutu vian fratineton?
- Ha, mia bela fratineteto. Venu ĉi tien, bela fratineteto mia. Lasu ke mi donu al vi kiseton.
- Ankaŭ mi donas al vi kiseton, Karlo. Ĝis!
- Bonan tagon, sinjorino Helena!
- Bonan tagon, Karlo. Kien vi estas iranta?
- Al la lernejo.
- Bonan lernejon!
- Dankon. Bonan laboron al vi!
- Pardonu, sinjoro, ĉu vi estas de longe atendanta la aŭtobuson?
- Ne, mi staras ĉi tie nur du minutojn.
- Ĉu vi scias, kiam alvenos la aŭtobuso?
- Nu, laŭ la horplano, ĝi devus esti ĉi tie post tri minutoj. Ni ne atendos longe.

- Dankon.
- Nedankinde.
- Jen la buso.
- Ĝi estas plenplena.
- Ne gravas: iel mi eniros ĝin.
- Mi preferas atendi la postan.
- Mi ne atendos, ĉar mi volas atingi la lernejon kiel eble plej frue.
- Ĝis revido!
- Ĝis revido, knabo!
- Nu, finfine mi eniris. Nun mi devas

VERSO LA SCUOLA

- Ciao, mamma!
- Ciao, Carlo!
- Torni presto?
- Non lo so; dipende dalla situazione.

- Da quali circostanze?
- Dal fatto che si prevedeva uno sciopero.
- Ah, sì. Me l'hai detto stamattina.
- Bene, ciao!
- Non saluti la tua sorellina?
- Ah, la mia bella sorellina. Vieni qui sorellina mia. Lascia che ti dia un bacino.
- Anch'io ti do un bacino, Carlo. Ciao!
- Buon giorno, signora Elena!
- Buon giorno, Carlo. Dove stai andando?
- A scuola.
- Buona scuola!
- Grazie. Buon lavoro a lei!
- Scusi, signore, sta aspettando l'autobus da molto?
- No, mi trovo qui solo da due minuti.
- Sa quando arriverà l'autobus?
- Beh, secondo l'orario, dovrebbe essere qui fra tre minuti. Non aspetteremo a lungo.
- Grazie.
- Di niente.
- Ecco l'autobus.
- È affollatissimo.
- Non importa: in qualche modo entrerò.
- Preferisco aspettare il seguente.
- Io non aspetto, perché voglio raggiungere la scuola quanto prima possibile.
- Arrivederci!
- Arrivederci, giovanotto!
- Oh, sono entrato finalmente. Ora devo

- stampi la bileton. Ĉu mi sukcesos? ...
 Sinjorino, ĉu vi bonvole stampu mian
 bileton, ĉar mi neniel sukcesas atingi la
 maŝinon.
- Volonte: donu ĝin al mi.
 - Jen.
 - Atendu momenton... Preta; jen via
 bileto. Nun ĝi estas regule stampita.
 - Dankon, vi estis vere tre ĝentila.
 - Nedankinde.
 - Jen la kontrolistoj. Mankis nur tiuj en ĉi
 tia ĥaoso.
 - Bonvolu montri, mi petas, vian vojaĝo-
 dokumenton.
 - Momenton, mi ne trovas ĝin. Mi devas
 ĝin serĉi.
 - Serĉu trankvile. Dume mi kontrolos la
 aliajn.
 - Jen, mi trovis ĝin. Jen al vi, sinjoro
 kontrolisto.
 - Bonvolu ĝin transdoni.
 - Prenu.
 - Farite. Ĉio estas en ordo. Dankon al vi.
 - Nedankinde. Estas mia devo.
 - Sinjoroj, mi petas, viajn biletojn.
- obliterare il biglietto. Ci riuscirò? ...
 Signora, vorrebbe gentilmente oblite-
 rarmi il biglietto, perché non riesco
 proprio a raggiungere la macchina.
 - Volentieri: dallo a me.
 - Ecco.
 - Aspetta un momento... Pronto; ecco il
 tuo biglietto. Ora è regolarmente obli-
 terato.
 - Grazie, lei è stata veramente molto
 cortese.
 - Prego.
 - Ecco i controllori. Mancavano sola-
 mente loro in questa confusione.
 - Per piacere, abbia la compiacenza di
 mostrarmi il suo documento di viaggio.
 - Un momento, non lo trovo. Devo cer-
 carlo.
 - Cercalo con calma. Nel frattempo con-
 trollerò gli altri.
 - Eccolo, l'ho trovato. A lei, signor con-
 trollore.
 - Passamelo. per favore.
 - Prenda.
 - Fatto. Tutto a posto. Grazie a te.
 - Prego. È mio dovere.
 - Signori, per favore, i vostri biglietti.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
005

KATOLIKA SENTO 2011 / 3

KUN LA AMIKOJ

CON GLI AMICI

- Permeson, mi petas, mi devus descendi la venontan haltejon.
– Ankaŭ mi descendos la venontan haltejon.
– Bonege, mi povas resti ĉi tie kaj fidi je vi.
– Certe, fidu trankvile.
– Permeson.
– Mi petas.
– Mi pardonpetas.
– Bonvolu.
– Ĉu vi lasu min pasi?
– Certe, bonvolu.
– Ha, jen. Fine mi eliris!
– Karlo, Karlo!
– Kiu estas? Kiu vokas min?
– Estas mi, Cezaro.
– Saluton, Cezaro!
– Saluton, Karlo!
– Ĉu vi bone fartas?
– Jes, nur, ke ĉi matenon mi ne volis levigi por veni al la lernejo.
– Ne plu estas striko.
– Ho, jes, pri tio telefonis al mi Serena.
– Serena estas ĉiam atenta je ĉio.
– Mi scias.
– Kaj ŝi simpatias al vi.
– Ha, jes, ŝi estas ankaŭ al mi simpatia. Nu, ĉu vi vidis ŝin?
– Jes, ŝi estis tie, en tiu grupo, kun kelkaj samklasanoj.
– Ni iru tien.
– Ne, mi ne venos kun vi, ĉar mi volus
- Con permesso, per favore, dovrei scendere alla prossima fermata.
– Anch'io scendo alla prossima fermata.
– Benissimo, posso rimanere qui e fidarmi di lei.
– Certamente, fidati con tranquillità.
– Con permesso.
– Prego.
– Scusi.
– Prego.
– Mi lascia passare?
– Certo, prego.
– Ah, ecco. Sono finalmente uscito!
– Carlo, Carlo!
– Chi è? Chi mi chiama?
– Sono io, Cesare.
– Ciao, Cesare!
– Ciao, Carlo!
– Stai bene?
– Sì, solamente che questa mattina non volevo alzarmi per venire a scuola.
– Non c'è più lo sciopero.
– Ah sì, di questo mi ha informato telefonicamente Serena.
– Serena fa sempre attenzione a tutto.
– Lo so.
– E ha simpatia per te.
– Ah, sì, anche a me è simpatica. A proposito, l'hai vista?
– Sì, era là, in quel gruppo, con alcuni compagni di classe.
– Andiamo là.
– No, non vengo con te perché vorrei

- paroli kun kolego de alia klaso: ni devus organizi renkontiĝon.
- Bone, mi iras. Ni revidos nin pli poste.
- Ĝis!
- Ĝis!
- Ĉu vi vidis Serena-n?
- Kiun?
- Serena-n.
- Ha, jes. Mi vidis ŝin antaŭ unu momento.
- Ĉu vi scias, kie ŝi estas nun?
- Si iris al tiu direkto kun amikino. Verŝajne ŝi volas iri en la klason kaj prepari sin por la leciono.
- Dankon. Mi klopodos atingi ilin, se mi sukcesos.
- Serena. Tereza. Atendu min! Ha, tiuj min ne aŭdas.
- !?!
- Serena. Atendu! Jen, ŝi aŭdis.
- Rapidu. Ni atendas vin.
- Nu, kien vi iras?
- Ni iras en la klason, ĉar ni devas fari tradukon.
- Ĉu tradukon?
- Jes, tradukon de letero, kiun ni ĵus ricevis de Germanujo.
- Pri kio temas?
- Estas invito al la klaso por interŝanĝo de lernantoj.
- Sed pri tio devas interesiĝi la profesoroj.
- Certe, sed la profesorino donis al mi la taskon traduki la leteron kaj fari kopiojn por la tuta klaso.
- Bone, mi povas kunlabori kaj helpi vin traduki la leteron. Triope ni faros pli rapide.
- La ideo ŝajnas bonega.
- Ni iru!
- parlare con un collega di un'altra classe: dovremmo organizzare un incontro.
- Bene, vado. Ci rivedremo più tardi.
- Ciao!
- Ciao!
- Hai visto Serena?
- Chi?
- Serena.
- Ah, sì. L'ho vista un momento fa.
- Sai dov'è ora?
- È andata in quella direzione con un'amica. Probabilmente vuole andare in classe e prepararsi per la lezione.
- Grazie. Cercherò di raggiungerle, se ci riuscirò.
- Serena. Teresa. Aspettate mi! Ah, quelle non mi sentono.
- !?!
- Serena. Aspetta! Ecco, ha sentito.
- Muoviti. Ti aspettiamo.
- Ebbene, dove andate?
- Andiamo in classe perché dobbiamo fare una traduzione.
- Una traduzione?
- Sì, la traduzione di una lettera che abbiamo appena ricevuto dalla Germania.
- Di che si tratta?
- È un invito alla classe per uno scambio di allievi.
- Ma di questo devono interessarsi i professori.
- È vero, ma la professoressa mi ha dato il compito di tradurre la lettera e farne una copia per tutta la classe.
- Bene, posso collaborare ed aiutarvi a tradurre la lettera. In tre faremo più presto.
- L'idea mi sembra buonissima.
- Andiamo!

EN LA KLASO

- Nu, ni estas en la klaso.
- Ni bone organizu la aferojn.
- Certe; kion ni bezonas?
- Nu, ni vidu.
- Ĉi tie estas la letero, kiun ni ricevis.
- Kaj ĉi tie estas papero por skribi la tradukon.
- Eble ni bezonos vortaron.
- Vi pravas.
- Sed, kie ni serĉu vortaron?
- Tereza, ĉu vi havas ideon?
- Kiam vi bezonas ion, vi ĉiam pensas, ke mi estas la taŭga homo por solvi la problemojn.
- Ĉar ni scias ke vi estas en tio tre lerta.
- Dankon. Kaj mi havas la solvon.
- Ĉu vere?
- Jes, mi ĝin havas.
- Bonege. Malkaŝu al ni vian sekreton.
- Ĉu vi scias, kion oni faras en la apuda klaso-ĉambro ĉiun posttagmezon?
- Kion?
- Oni faras lecionojn por tiuj, kiuj deziras lerni aliajn stud-objektojn.
- Ha, laŭvolaj kursoj.
- Kaj ĉu vi scias, ke inter la studobjektoj estas ankaŭ lingvoj?
- Certe, sed inter ili ne estas la germana.
- Mi scias.
- Nu?
- Ĉu ne okazas tie kurso de Esperanto?
- Jes, tion ni scias. Sed kia rilato estas inter la kurso de Esperanto kaj vortaro pri la germana lingvo?
- Ĉu vi memoras pri Gunther, la instruisto de la kurso?
- Ha, jes, tiu bela, alta, fabela blondulo, tiel ĉarma.

IN CLASSE

- Ebbene, siamo in classe.
- Organizziamo bene le cose.
- Certamente; di che cosa abbiamo bisogno?
- Beh, vediamo
- Qui c'è la lettera che abbiamo ricevuto.
- E qui c'è della carta per scrivere la traduzione.
- Forse avremo bisogno di un vocabolario.
- Hai ragione.
- Ma dove possiamo cercare un vocabolario?
- Teresa, hai qualche idea?
- Quando avete bisogno di qualcosa, pensate sempre che io sia la persona adatta per risolvere i problemi.
- Perché sappiamo che in questo sei molto brava.
- Grazie. Ed io ho la soluzione.
- Veramente?
- Sì, c'è l'ho.
- Benissimo. Svelaci il tuo segreto.
- Sapete che cosa si fa nell'aula vicina ogni pomeriggio?
- Che cosa?
- Si fanno lezioni per coloro che vogliono imparare altre materie.
- Ah, corsi facoltativi.
- E sapete che fra le materie ci sono anche le lingue?
- Certo, ma fra quelle non c'è il tedesco.
- Lo so.
- Ebbene?
- Non si fa lì anche un corso di Esperanto?
- Sì, lo sappiamo. Ma che rapporto c'è fra il corso di Esperanto ed un vocabolario di lingua tedesca?
- Vi ricordate di Gunther, l'insegnante del corso?
- Ah, sì, quel bello, alto, favoloso biondo, così affascinante?

- Hej, Serena, bremsu vian fantazion!
- Jes, vi pravas, ni revenu al nia vortaro.

- Estus pli bone.
- Nu, Gunther, la instruisto, estas germano.
- Jes; tion ni scias.
- Sed vi ne scias, ke li uzas germana-Esperantan vortaron, kiam li volas esti certa pri la signifo de iu vorto.
- Ĉu vere?
- Kaj vi ankaŭ ne scias, ke li lasas tiun vortaron en sia persona tirkesto.
- Sed oni ne rajtas malfermi la tirkestojn de la instruistoj.
- Vi ne. Mi jes.
- Kion?
- Jes, li diris al mi, ke kiam ajn mi volas, mi rajtas preni el tiu tirkesto, kion ajn mi bezonas ... por pli bone lerni la lingvon memkompreneble!
- Sed, ĉu vi ne jam bone konas Esperanton?
- Jes, sed...
- Ha, mi komprenas, la bela, blonda, fascina, altstatura germano. Estas li, kiun vi ne bone konas.
- Serena, vi estas terura!
- Sed mi trafis.
- Nu; ni lasu ĉi tiun diskuton kaj ni pensu pri la vortaro.
- Ĉu vi deziras, ke iru mi por ĝin preni el la tirkesto?
- Ne, Serena, mi mem iros.
- Bone. Kaj ne forgesu lasi tie mesaĝon; ... nur por informi, ke vi prenis la vortaron, kompreneble.
- Ĉu estas enviemo, Serena?
- Ne, mi jam havas ideon pri mia belulo.
- Ĉu vere?
- Jes, Karlo, ideon mi havas, sed tio restu eta mistero.

- Ehi, Serena, frena la tua fantasia!
- Sì, hai ragione, torniamo al nostro vocabolario.
- Sarebbe meglio.
- Ebbene, Gunther, l'insegnante, è tedesco.
- Sì, questo lo sappiamo.
- Ma voi non sapete che egli usa un vocabolario tedesco-esperanto quando vuol essere sicuro del significato di qualche parola.
- Davvero?
- E voi non sapete neanche che egli lascia quel vocabolario nel suo cassetto personale.
- Ma non si possono aprire i cassetti degli insegnanti.
- Voi no. Io sì.
- Cosa?
- Sì; mi ha detto, che in qualsiasi momento lo desideri, ho il permesso di prelevare da quel cassetto tutto ciò di cui ho bisogno... naturalmente per imparare meglio la lingua!
- Ma non conosci già bene l'Esperanto?
- Sì, ma...
- Ah; capisco, quel bello, biondo, affascinante, alto tedesco. È lui che non conosci bene.
- Serena, sei terribile!
- Ma ho colto nel segno.
- Suvvia, lasciamo questa discussione e pensiamo al vocabolario.
- Vuoi che vada io a prenderlo dal cassetto?

- No, Serena, ci andrò io stessa.
- D'accordo. E non dimenticare di lasciar lì un messaggio, ... naturalmente solo per informare che hai preso il vocabolario.
- È invidia, Serena?
- No, ho già un'idea sul mio bello?
- Davvero?
- Sì, Carlo, un'idea ce l'ho, ma questo rimanga un piccolo mistero.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
007

KATOLIKA SENTO 2011 / 4

KOMENCIĜAS LA LECIONO

INIZIA LA LEZIONE

- Nu, ni havas ĉion por la traduko.
- Jes, ni havas ĉion, sed post kelkaj minutoj komenciĝos la leciono kaj ni devos ĝin ĉeesti.
- Ni faru tion: ni klopodu daŭrigi la tradukon dum la leciono, se la profesoro permesos tion.
- Mi opinias, ke ne estos problemoj: ĉi laboro rilatas la tutan lernejon.
- Jes, mi scias. Sed mi ne scias ĉu ĉiuj profesoroj samopinias.
- Tio estas vera. Tamen, la profesorino pri matematiko bone komprenos la aferon. Ŝi generale akompanas la lernantojn eksterlanden.
- Vi pravas; tion ŝi faris ankaŭ la pasintan jaron.
- Dume, ni profitu por komenci.
- Ni komencu.
- Tereza, vi estu preta kun la vortaro sub la okuloj.
- Kaj Serena komencu legi la tekston.
- Mi havas ĉion por skribi la tradukon.

- Jen, alvenas la unuaj.
- Ni ĉesu momenton.
- Saluton.
- Saluton, Johano.
- Bonan matenon.
- Saluton.
- Bonan tagon.
- 'tagon.
- Hola, kiel vi fartas?
- Bone. Ni laboris ĝis nun.
- Ĉu vi bone progresis kun tiu traduko?

- Ebbene, abbiamo tutto per la traduzione.
- Sì, abbiamo tutto, ma fra alcuni minuti inizierà la lezione e noi dovremo parteciparvi.
- Facciamo così: cerchiamo di continuare la traduzione durante la lezione, se il professore lo permetterà.
- Credo che non ci saranno problemi: questo lavoro riguarda tutta la scuola.
- Sì lo so. Ma non so se tutti i professori la pensano allo stesso modo.
- Questo è vero. Tuttavia la professoressa di matematica capirà bene il problema. Lei di solito accompagna gli allievi all'estero.
- Hai ragione: l'ha fatto anche lo scorso anno.
- Nel frattempo, approfittiamo per cominciare.
- Incominciamo.
- Teresa, stai pronta con il vocabolario sotto il naso.
- E Serena inizi a leggere il testo.
- Ho l'occorrenza per scrivere la traduzione.

- Ecco, arrivano i primi.
- Smettiamo per un momento.
- Salve.
- Salve, Giovanni.
- Buon mattino.
- Salve.
- Buon giorno.
- 'ngiorno.
- Salve, come state?
- Bene. Abbiamo lavorato fino ad adesso.
- Siete andati avanti bene con quella traduzione?

- Ni ĵus komencis ĝin.
- Ĉu ĝi estas malfacila?
- Ne, ĝenerale ĝi estas facila.
- Bonan laboron!
- Dankon.
- Nedankinde.
- Sed, se vi volas, vi povas kunlabori.
- Vi scias, ke mi ne estas tro lerta rilate la germanan.
- Mi scias: ĉi tiu estus bona okazo por praktiki ĝin.
- Tion mi volonte farus, sed mi devas dediĉi mian tempon al aliaj studobjektoj pri kiuj mi baldaŭ ekzamenotos.
- Vi pravas. Bonan studadon.
- Ha, jen la profesorino.
- Ĉu vi iru paroli kun ŝi, Serena?
- Ĉu mi?
- Jes, sed se vi ne volas, iros mi.
- Ne, iros mi.

- Pardonu, profesorino.
- Bonvolu: kion vi deziras?
- Ni ricevis leteron el Germanujo.
- Pri kio temas?
- Estas invito interŝanĝi viziton.
- Bone, ni faros.
- Sed, ni devas traduki la leteron.
- Ĉu la tuta klaso? Nun?
- Ne, ni estas triopo, kaj ni jam komencis. Ni volus daŭrigi la tradukon dum la leciono.
- Ĉu ĝi estas urĝa?
- Sufiĉe.
- Kiuj formas la triopon?
- Karlo, Tereza kaj mi mem.
- Akordite, nur iru ekster la ĉambbron.
- Dankon, profesorino.
- Atentu, tamen: akordiĝu kun iu el viaj samklasanoj, ke tiu klarigu al vi la novan lecionon.
- Certe, ni faros. Denovan dankon.

- L'abbiamo appena incominciata.
- È difficile?
- No, in generale è facile,
- Buon lavoro!
- Grazie.
- Prego.
- Ma, se vuoi, puoi collaborare.
- Sai che non sono troppo bravo per quanto riguarda il tedesco.
- Lo so: questa sarebbe una buona occasione per praticarlo.
- Lo farei volentieri, ma devo dedicare il mio tempo ad altre materie nelle quali sarò esaminato presto.
- Hai ragione. Buon studio.
- Ah, ecco la professoressa.
- Vuoi andare a parlare con lei. Serena?
- Io?
- Sì, ma se non vuoi, vado io.
- No, vado io.

- Scusi, professoressa.
- Dimmi: cosa vuoi?
- Abbiamo ricevuto un lettera dalla Germania.
- Di che si tratta?
- È un invito a fare uno scambio di visite.
- Bene, lo faremo.
- Ma dobbiamo tradurre la lettera.
- Tutta la classe? Adesso?
- No, siamo in tre, ed abbiamo già iniziato. Vorremmo continuare la traduzione durante la lezione.
- È urgente?
- Abbastanza.
- Chi forma il terzetto?
- Carlo, Teresa ed io stessa.
- D'accordo, però andate fuori dall'aula.
- Grazie, professoressa.
- Ma, attenti, mettetevi d'accordo con qualche compagno di classe perché vi spieghi la nuova lezione.
- Lo faremo certamente. Grazie ancora.

FINIĜAS LA LECIONO

- Nu, estas finiĝonta la leciono, ne donu al ni hejmajn taskojn, profesoro.
- Ne, mi ne donos al vi hejmajn skribitajn taskojn. Sed vi memoru, ke vi devas preskaŭ parkeri la tekston de la 45.a ĝis la 60.a paĝo de nia libro, se vi volas ricevi sufiĉan noton en la trimonato.
- Dankon, ni studos tre atente.
- Jen la trililo. La leciono finiĝis.
- Bone, ni iru.
- Ĉu vi prenis ĉiujn viajn aferojn, Johano?
- Jes, ĉion mi kunprenis.
- Lasu, ke mi kontrolu pri la miaj kaj mi venos.
- Rapidu, aŭ mi maltrafos mian trajnon.
- Ĉu vian trajnon?
- Jes, mian trajnon.
- De kiam vi hejmeniras per trajno?
- Mi ne iros hejmen, hodiaŭ. Mi iros al mia avino.
- Ĉu al via avino?
- Jes, al mia avino.
- Kial?
- Ĉar nek mia patrino nek mia patro estas hejme.
- Ĉu vi ne povas resti sola?
- Jes, sed estas la problemo de la tagmanĝo kaj tiu de la vespermanĝo.
- Vi pravas, via avino estas certe pli kapabla ol vi en la preparo de la manĝaĵoj.
- Kaj mi, kiel vi scias, devas studi sufiĉe multe.
- En tio vi pravas, ĉar ni ĉiuj havas multon por studi.
- Bone, ĉu vi akompanu min ĝis la stacidomo?
- Jes, volonte.

- Bonan tagon.
- Bonan tagon.
- Mi dezirus bileton al Novate.
- Ĉu por hodiaŭ?

FINISCE LA LEZIONE

- Ebbene, sta per finire la lezione. Non ci dia compiti per casa, professore,
- No, non vi do compiti scritti per casa. Ma ricordatevi che dovete imparare quasi a memoria il testo da pagina 45 a pagina 60 del nostro libro se volete avere la sufficienza per il trimestre.
- Grazie, studieremo con molta attenzione.
- Ecco il campanello. La lezione è finita.
- Bene, andiamo.
- Hai preso tutte le tue cose, Giovanni?
- Sì, ho preso con me tutto.
- Lasciami controllare le mie ed arrivo.
- Muoviti, o perderò il mio treno.
- Il tuo treno?
- Sì, il mio treno.
- Da quando vai a casa in treno?
- Non vado a casa oggi. Vado da mia nonna.
- Da tua nonna?
- Sì, da mia nonna.
- Perché?
- Perché a casa non c'è né mia madre né mio padre.
- Non puoi rimaner solo?
- Sì, ma c'è il problema del pranzo e quello della cena.
- Hai ragione, tuo nonna è certamente più brava di te nella preparazione dei cibi.
- Ed io, come sai, devo studiare abbastanza.
- In questo hai ragione, perché noi tutti, abbiamo molto da studiare.
- Bene, mi accompagni fino alla stazione?
- Sì, volentieri.

- Buon giorno.
- Buon giorno.
- Vorrei un biglietto per Novate.
- Per oggi?

- Certe.
- Ĉu vi deziras bileton ir-revenan?
- Kiom ĝi kostas?
- Nu ni vidu.
- Ne, bonvolu lasi la revenan bileton, ĉar verŝajne mia patro venos repreni min per aŭtomobilo
- Bone, mi donos al vi simplan, iran bileton al Novate.
- Jes, tio sufiĉas.
- Je kioma horo forveturas la trajno?
- Ĝi forveturos je la 13.15, tio estas post 6 minutoj.
- Ĉu mi sukcesos trafi ĝin?
- Jes, se vi rapidas, vi sukcesos.
- Bone, dankon, mi kuros.
- Sed, prenu vian bileton, kaj pagu ĝin.
- Ha, jes, vi pravas.
- Senbilete oni pagas monpunon sur la trajno.
- Ĉu vi havas la reston de 10 eŭroj?
- Lasu min kontroli.
- Jes, mi havas. Sed, donu al mi 20 cendojn.
- Dudek cendojn?
- Jes, dudek cendojn, se vi ilin havas.
- Jes, mi devas ilin havi en iu poŝo.
- Ĉu vi trovis ilin?
- Mi trovis 50.
- Tio ne helpas.
- Ha, jen; ĉi tie estas dek kaj... en la alia poŝo estas du pecoj de kvin cendoj.
- Grandioze.
- Per pacienco oni ĉiam sukcesas.
- Sed se vi ne kuras, vi maltrafos la trajnon.
- Ne, mi kuregos, ĉar mi devas sukcesi trafi ĝin.
- Ĉiam je la lasta momento!
- Saluton.
- Saluton.
- Bonan vojagon.
- Dankon.
- Ĝis morgaŭ!
- Ĝis morgaŭ matene!
- Certamente.
- Desidera un biglietto di andata e ritorno?
- Quanto costa?
- Ebbene, vediamo.
- No, lasci per piacere il biglietto di ritorno perché probabilmente mio padre verrà a prendermi con l'automobile.
- Bene, le darò un biglietto di semplice andata per Novate.
- Sì, è sufficiente.
- A che ora parte il treno?
- Parte alle 13.15, cioè fra 6 minuti.
- Riuscirò a prenderlo?
- Sì, se si affretta, riesce a prenderlo.
- Bene, grazie, corro.
- Ma prenda il suo biglietto, e lo paghi.
- Ah, sì, ha ragione.
- Senza biglietto si paga la multa sul treno.
- Ha il resto di 10 euro?
- Mi lasci controllare.
- Sì, ce l'ho. Ma mi dia 20 centesimi.
- Venti centesimi?
- Sì, venti centesimi, se li ha.
- Sì, devo averli in qualche tasca.
- Le ha trovate?
- Ne ho trovati 50.
- Questo non m'aiuta.
- Ah, ecco, qui ce ne sono dieci e... nell'altra tasca ci sono due pezzi da cinque.
- Meraviglioso .
- Con la pazienza si riesce sempre.
- Ma se non corre, perderà il treno.
- No, correrò veloce, perché devo riuscire a prenderlo.
- Sempre all'ultimo momento!
- Arrivederci.
- Arrivederci.
- Buon viaggio.
- Grazie.
- A domani!
- A domattina!

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado
009

KATOLIKA SENTO 2011 / 5

EN LA TRAJNO

IN TRENO

- Ho, finfine. Mi sukcesis trafi la trajnoⁿ.
– Ĉu vi kuris?
– Jes, mi kuregis por atingi la lastan vagonon.
– Kial vi alvenis tiom malfrue?
– Ĉar okazis multaj aferoj. Sed antaŭ ĉio mi preferus sidiĝi.
– Konsentite, ni iru antaŭen kaj ni trovu du sidlokojn en iu kupeo.

– Sed unue estus bone, ke ni interkonatiĝu: mi estas Karlo. Kaj vi, kiel vi nomiĝas?
– Mi estas Georgo Mi ĝojas!
– Ĉu vi loĝas en Milano?
– Jes, de ĉiam. Miaj gepatroj estas milananoj.
– Ha, jen. Ĉi tie estas tute libera kupeo.

– Bone. Ni formetu niajn pakaĵojn kaj ni sidiĝu.
– Jes, ni povos trankvile klaĉadi.

– Mi metu mian sakon ĉi tien.
– Kaj mi metos tien mian valizon.
– Ja, tio estas bona aranĝo.
– Nun ni sidiĝu.
– Ĉu vi preferas apudfenestran sid-lokon?
– Por mi estas same. Mi ne havas preferojn.
– Nu, estu mia la ĉe-fenestra loko. Kaj laŭ la antaŭen-moviĝo de la trajno.
– Ĉu vi suferas vetur-malsanon?
– Ĝenerale ne, se la vojaĝo estas mallonga.
– Kaj se la vojaĝo estas longa?
– Ĉiuokaze, se la vojaĝo estas longa, mi
- Oh, finalmente. Sono riuscito a prendere il treno.
– Hai corso?
– Sì, ho fatto una gran corsa per raggiungere l'ultimo vagone.
– Perché sei arrivato così tardi?
– Perché sono successe molte cose. Ma, prima di tutto, preferirei sedermi.
– D'accordo, andiamo avanti e troviamo due posti per sederci in qualche scompartimento.
– Ma come prima cosa sarebbe bene se facessimo la nostra reciproca conoscenza: io sono Carlo. E tu, come ti chiami?
– Io sono Giorgio. Piacere!
– Abiti a Milano?
– Sì, da sempre. I miei genitori sono milanesi.
– Ah, ecco! Qui c'è uno scompartimento completamente libero.
– Bene. Mettiamo via i nostri bagagli e sediamoci.
– Sì, potremo chiacchierare tranquillamente.
– Metto qui la mia borsa.
– Ed io metterò là la mia valigia.
– Certo, questa è una buona sistemazione.
– Ora sediamoci.
– Preferisci il posto vicino al finestrino?
– Per me è lo stesso. Non ho preferenze.
– Ebbene, a me il sedile vicino al finestrino. E secondo la direzione di corsa del treno.
– Soffri per il viaggio?
– Di solito no, se il viaggio è breve.
– E se il viaggio è lungo?
– In tutti i casi, se il viaggio è lungo, pre-

- preferas vojaĝi per trajno anstataŭ per aŭtomobilo.
- Nu, vi ne ŝatas vojaĝi per aŭtomobilo.
- Tio estas vera: mi ne ŝatas vojaĝi per aŭtomobilo.
- Kaj per aviadilo? Ĉu vi ŝatas vojaĝi per aviadilo?
- Nu, per aviadilo mi ŝatas vojaĝi, kiam la vojaĝoj estas tre longaj.
- Kaj se vi devus elekti inter ŝipo kaj aviadilo?
- Ha, sendube mi preferus la aviadilon. Unue, ĉar ĝi estas pli rapida, due, ĉar mi provis marmalsanon, kaj ĉe mi ĝi estas vere terura.
- Ĉu vi multe vojaĝis per ŝipo?
- Mi provis kelkajn fojojn, sed tiaj vojaĝoj, la per-ŝipaj, tute ne allogas min.
- Tamen, la perŝipaj krosadoj estas ĝenerale tre bone organizitaj.
- Mi tion scias, kaj mi konsentas.
- Kaj tio ne allogas vin?
- Jes, ja, tio allogas min, sed se mi pensas pri marmalsano, kiu povus min trafi, tiam mi rezignas tre volonte.
- Kontraŭe, mi havas tre bonajn spertojn tiurilate.
- Evidente vi ne suferas marmalsanon.
- Eble, sed kiam mi krosadas sur ŝipo, tiam mi ne pensas pri marmalsano. Mi pensas nur pri amuzo.
- Kaj vi pravas. La krosadoj estas sufiĉe multekostaj. Oni devas profiti la tutan tempon, kiun oni disponas sur ŝipo.
- Kaj mi profitas.
- Tamen, vi ne sukcesos konvinki min.
- Mi ne celis al tio. Mi volis nur diri, ke la plej multo el la krosadantoj ne zorgas pri marmalsano.
- Nu; bonan amuzon al tiuj bonŝanculoj.
- ferisco viaggiare con il treno invece che con l'automobile.
- Allora non ti piace viaggiare in automobile.
- Questo è vero. Non mi piace viaggiare in automobile.
- Ed in aereo? Ti piace viaggiare in aeroplano?
- Ebbene, mi piace viaggiare in aeroplano quando i viaggi sono molto lunghi.
- E se dovessi scegliere fra nave ed aeroplano?
- Ah, senza dubbio preferirei l'aeroplano. In primo luogo perché è più rapido e, in secondo luogo, perché ho provato il mal di mare, e per me è veramente terribile.
- Hai viaggiato molto in nave?
- Ho provato alcune volte, ma viaggi di quel tipo, quelli con la nave, non mi attirano affatto.
- Tuttavia, le crociere in nave sono generalmente organizzate molto bene.
- Lo so, e sono d'accordo.
- E questo non ti attrae?
- Sì, certamente, questo mi attrae, ma se penso al mal di mare che potrebbe venirmi, allora rinuncio molto volentieri.
- Io, al contrario, ho esperienze molto buone in quel senso.
- Evidentemente non soffri il mal di mare.
- Può darsi, ma quando vado in crociera su una nave non penso al mal di mare. Penso solamente al divertimento .
- Ed hai ragione. Le crociere sono abbastanza costose. Si deve approfittare di tutto il tempo che si ha, su una nave.
- Ed io ne approfitto.
- Tuttavia non riuscirai a convincermi .
- Non miravo a questo. Volevo solamente dire che la maggior parte dei croceristi non si cura del mal di mare.
- Va bene, buon divertimento a quei fortunati.

KUN LA GEAVOJ

- Ho, jen ni alvenis.
- Jes, vi alvenis, sed mi devas pluiri.
- Ankoraŭ mallonge, tamen.
- Vi pravas, ankaŭ mia vojaĝo ne estas longa.
- Mi deziras al vi bonan daŭrigon de la vojaĝo.
- Kaj mi deziras al vi bonan restadon ĉe la geavoj.
- Dankon.
- Saluton.
- Saluton.
- ***
- Saluton, avinjo.
- Saluton, Karlo.
- Lasu, ke mi kisu vin.
- Certe, kiel vi fartas?
- Mi fartas bone, dankon.
- Ĉu vi malsatas?
- Jes, mi estis en la lernejo la tutan matenon kaj mi laboris multe.
- Nu, vi foruzis multajn energiojn.
- Kaj nun mi devas ilin reakiri.
- Bone, ni baldaŭ ĉetabliĝos.
- Kaj kiam oni manĝas ĉe vi, avnjo...
- Ne estu tro flatema.
- Bone, bone, tamen ĉe vi oni manĝas tre bone.
- Ĉu vi ne manĝas bone en via hejmo?
- Certe, ke mi manĝas bone en mia hejmo, sed via kuirarto estas tute aparta.
- Dankon, ruzulo.
- Nu, kie estas avĵo?
- Ho, li venos baldaŭ.
- Ĉu li ne estas hejme?
- Ne, li eliris.
- Ĉu li eliris kun la hundo?
- Jes, ankaŭ la hundo estas kun li.
- Kiam ili revenos?
- Mi jam diris, ke ili revenos baldaŭ, ankaŭ ĉar via avo certe malsatas je ĉi tiu horo.

CON I NONNI

- Oh, ecco, siamo arrivati.
- Sì, tu sei arrivato, ma io devo continuare.
- Ancora per poco, tuttavia.
- Hai ragione anche il mio viaggio non è lungo.
- Ti auguro una buona continuazione del viaggio.
- Ed io ti auguro una buona permanenza presso i nonni.
- Grazie.
- Salve.
- Salve.
- ***
- Ciao, nonna.
- Ciao, Carlo.
- Lascia che ti dia un bacio.
- Certamente; come stai?
- Sto bene, grazie.
- Hai fame?
- Sì, sono stato a scuola tutta la mattina ed ho lavorato molto.
- Senza dubbio hai sprecato molte energie.
- Ed ora devo riacquistarle.
- Bene, ci metteremo presto a tavola.
- E quando si mangia da te, nonna...
- Non esagerare con i complimenti.
- Bene, bene, tuttavia da te si mangia molto bene.
- Non mangi bene a casa tua?
- Certo che mangio bene a casa mia, ma la tua arte culinaria è del tutto speciale.
- Grazie, furbone.
- Ma, dove è il nonno?
- Oh, verrà presto.
- Non è a casa?
- No, è uscito.
- È uscito col cane?
- Sì, anche il cane è con lui.
- Quando torneranno?
- Ho già detto che torneranno presto, anche perché tuo nonno ha certamente fame a quest'ora.

- Sed kien ili iris?
- Ili iris ĝis la centra placo.
- Ĉu tien, kie estas ankaŭ la ĵurnalvend-
ejo?
- Jes, ĝuste tien. Ili iris aĉeti kelkajn tag-
gazetojn.
- Ha, jes, mi scias, ke avĉjo ĉiam ĝisdati-
ĝas rilate tion, kio okazas en la mondo.
- Vi pravas, li legas ĉiam kaj ĉion.
- Estas ĝuste
- Kaj poste li pridiskutas la aferojn kun la
amikoj dum li prenas kafon ĉe la drinkejo.
- Ĉu mi iru renkonte al ili?
- Se vi volas. Avĉjo estos kontenta.
- Kaj ankaŭ la hundo.
- Ĝis poste.
- Ĝis!

- Saluton, avĉjo.
- Ha, vi jam alvenis.
- Jes. Saluton, Hundo.
- Vidu, kiel kontenta estas Hundo.
- Jes, li saltas kaj festas.
- Kaj li ankaŭ volas montri sian konten-
tecon lekante vin.
- Brava, Hundo! Sed ne leku tro multe
mian manon.
- Li tuj ĉesos.
- Jes, tion li faras nur dum la unuaj mo-
mentoj.
- Jen, nun ĉio estas en ordo.
- Ni povas daŭrigi nian vojon.
- Ni daŭrigu.
- Avnjo jam pretigis la tagmanĝon.
- Ni rapidu.
- Jes, ni rapidu. Posttagmeze mi devos
studi.
- Ĉu vi devos studi multe?
- Jes, sufiĉe multe, ĉar en la venontaj
tagoj mi havos pridemandadojn.
- Bone, nun ne pensu pri la demandoj,
sed pensu, ke via stomako volas plen-
iĝi.
- Nu, ni kaptu la bonajn okazojn.

- Ma dove sono andati?
- Sono andati fino alla piazza centrale.
- Là dove c'è anche la rivendita dei gior-
nali?
- Sì, proprio là. Sono andati a comperare
alcuni quotidiani.
- Ah, sì, lo so che il nonno si aggiorna
sempre su ciò che accade nel mondo.
- Hai ragione, legge sempre e tutto.
- È giusto.
- E poi discute le cose con gli amici men-
tre prende il caffè al bar.
- Vado loro incontro?
- Se vuoi. Il nonno sarà contento.
- E anche il cane.
- A dopo.
- Ciao.

- Ciao, nonno.
- Ah, sei già arrivato.
- Sì. Ciao, "Hundo".
- Guarda com'è contento "Hundo".
- Sì, salta e fa festa.
- Sì, e vuole anche mostrare la sua con-
tentezza leccandoti.
- Bravo, Hundo! ma non leccare troppo
la mia mano.
- Smetterà subito.
- Sì, fa così solamente i primi momenti.
- Ecco, ora tutto è in ordine.
- Possiamo continuare la nostra strada.
- Continuiamo.
- La nonna ha già preparato il pranzo.
- Affrettiamoci.
- Sì, affrettiamoci. Nel pomeriggio do-
vrò studiare.
- Dovrai studiare molto?
- Sì, abbastanza, perché nei prossimi
giorni avrò delle interrogazioni.
- Bene, ora non pensare alle domande,
ma pensa che il tuo stomaco vuole
riempirsi.
- Ma sì, cogliamo le buone occasioni.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado
011

KATOLIKA SENTO 2011 / 6

KUN AVĈJO KAJ AVNJO

CON NONNO E NONNA

- Jen, ni estas ĉi tie.
 - Ha, vi revenis.
 - Jes, ni revenis rapide.
 - Kial?
 - Ĉar ni malsatas.
 - Ĉu vi aĉetis viajn ĵurnalojn?
 - Kompreneble, ke mi ilin aĉetis.
 - Ĉu vi aĉetis ankaŭ revuon por mi?
 - Por vi mi prenis du revuojn.
 - Ĉu du?
 - Jes, du.
 - Kial?
 - Ĉar mi ne memoris, kian vi deziras, ĉu unu aŭ la alian.
 - Mi volis tiun, kiu alvenis hodiaŭ.
 - Sed hodiaŭ la ĵurnalvendisto ricevis du porvirinajn revuojn, unu semajnan kaj unu monatan.
 - Jen la kialo.
 - Vi ne pensis pri la monata revuo.
 - Jes, pri tiu mi ne pensis.
 - He, vi fariĝas maljuna. Vi perdas vian memorkapablon.
 - Kaj vi...
 - Karaj miaj geavoj, ĉu ni pensu pri pli seriozaj aferoj? Mi malsatas. Kaj krome, mi devos ankaŭ studi.
 - Ha, jes, vi pravas. Ĉu vi vidas, ke ni perdas la koncentriĝon?
 - Ni ne devas forgesi pri vi, nia kara nepo.
 - Ĉu vi volas lavi viajn manojn antaŭ altabliĝi?
 - Jes, volonte, ankaŭ pro tio, ke Hundo montris al mi sian bonvolemon lekante ilin.
 - Brava besto, nia Hundo.
 - Kaj atenta.
 - Aŭskultu kiel li bojas en la ĝardeno.
 - Neniu rajtas apudiĝi sen lia permeso.
- Ecco, siamo qui.
 - Ah, siete tornati.
 - Sì, siamo ritornati in fretta.
 - Perché?
 - Perché abbiamo fame.
 - Hai comperato i tuoi giornali?
 - Naturalmente, che li ho comperati.
 - Hai comperato anche una rivista per me?
 - Per te ho preso due riviste.
 - Due?
 - Sì, due.
 - Perché?
 - Perché non ricordavo che cosa volevi, se l'una o l'altra.
 - Volevo quella che è arrivata oggi.
 - Ma oggi il giornalista ha ricevuto due riviste femminili, una settimanale ed una mensile.
 - Ecco il perché.
 - Non hai pensato alla rivista mensile.
 - Sì, a quella non ho pensato.
 - Eh, diventi vecchia. Perdi la tua capacità di memoria.
 - E tu...
 - Miei cari nonni, pensiamo a cose più serie? Ho fame. E poi, dovrò anche studiare.
 - Ah, sì, hai ragione. Vedi che perdiamo la concentrazione?
 - Non dobbiamo dimenticarci di te, caro il nostro nipote.
 - Vuoi lavarti le mani prima di metterti a tavola?
 - Sì, volentieri, anche perché Hundo mi ha mostrato il bene che mi vuole leccandole.
 - Brava bestia, il nostro Hundo.
 - Ed attento.
 - Ascolta come abbaia in giardino.
 - Nessuno si può avvicinare senza il suo per-

- Jes, li estas bona gardo-hundo.
- Kaj vi povas resti trankvilaj ankaŭ dum la nokto.
- Nu, iru, lavu viajn manojn kaj ni komencos manĝi.

- Bone. Ni finis mangi kaj, kiel antaŭdirite, ni manĝis tre bone.
- Jes, ja, oni devas diri, ke via avino estas lerta kuiristino.
- Tre lerta.
- Mi lernis de mia patrino.
- Kaj mia patrino lernis de vi.
- Estas preskaŭ familia tradicio.
- Nur vi, tamen, havas tempon por ĝin dediĉi al la kuirejo.
- Kion fari? La kaseroloj allogas min.
- Kaj mi amas vin kaj viajn kaserolojn.
- Via avo ŝercas, sed li estas vera bongustemulo. Mi ĝojas, kiam mi konstatas, ke mi sukcesis kontentigi lin.
- Kaj mi ĝojas. ĉar mi manĝas bone, mi ĝuas la atenton de mia edzino, kiu ĉiam zorgas pri mi.
- Kaj viaflanke vi zorgas pri mi, ĉar vi ĉiam atentis je miaj necesoj.
- Mi vidas, ke vi estas kontentaj unu pri la alia.
- Ho, jes, ni vivas ĝenerale en bona harmonio.
- Ankaŭ se kelkfoje mi estas iom grumblema.
- Sed oni pardonas ĉion al grumblemulino, kiu estas kuirarte tiom lerta.
- Kaj ankaŭ al tia grumblemulo, kia vi estas, oni ĉion pardonas.
- Vi estas vere bela paro.
- Nu, ni ne plu klaĉadu. Vi devas komenci studi, alimaniere vi havos problemojn kun la pridemandadoj.
- Mia avinjo estas tre saĝa; mi prenos miajn librojn kaj mi iros en la ĝardenon.
- Bonan studadon.
- Bonan studadon.
- Dankon al ambaŭ.

messo.

- Sì, è un buon cane da guardia.
- E potete stare tranquilli anche durante la notte.
- Su, vai, lavati le mani e cominceremo a mangiare.

- Bene. Abbiamo finito di mangiare e, come detto prima, abbiamo mangiato molto bene.
- Sì, certo, si deve dire che tua nonna è un'abile cuoca.
- Molto brava.
- Ho imparato da mia madre.
- E mia madre ha imparato da te.
- È quasi una tradizione di famiglia.
- Tuttavia solamente tu hai tempo da dedicare alla cucina.
- Che fare? Le pentole mi attirano.
- Ed io amo te e le tue pentole.
- Tuo nonno scherza, ma è un vero buongustaio. Sono piena di gioia quando vedo che sono riuscita ad accontentarlo.
- Sono contento perché mangio bene, godo dell'attenzione di mia moglie, che sempre ha cura di me.
- E da parte tua, tu ti curi di me perché sei sempre attento alle mie necessità.
- Vedo che siete contenti l'uno dell'altra.
- Oh, sì, in generale noi viviamo in buona armonia.
- Anche se qualche volta sono un po' brontolona.
- Ma si perdona tutto ad una brontolona che è tanto capace nell'arte della cucina.
- E si perdona tutto anche ad un brontolone come te.
- Siete veramente una bella coppia.
- Su, non chiacchieriamo più. Devi cominciare a studiare, altrimenti avrai dei problemi con le interrogazioni.
- La mia nonnina è molto saggia: prenderò i miei libri ed andrò in giardino.
- Buon studio.
- Buon studio.
- Grazie ad entrambi.

STUDANTE EN LA GARDENO

- Jen, nun mi povos studi iomete, ĉar mi vere devas bone prepari mian lecionon.
- Ĉi tie neniŭ ĝenas min.
- Ĉi tie estas tro sune.
- Tie estas bela enombra loko.
Hm, la benko ne estas taŭga.
- Pli bone tie, kie estas ĉu sego ĉu tablo.
- Cetere, tiu estas la loko, kiun mi elektis ankaŭ la pasintan fojon.
- Bone.
- Ha, jes, la librojn mi lasis tie.
- Jen ili.
- Ili estas du belaj volumegoj.
- Bonŝance, ke mi ne devas ilin tute trastudi.
- Por tion fari, mi bezonus almenaŭ unu semajnon.
- Nu, mia tasko estas studi unu ĉapitron el unu volumo kaj alian el la alia.
- Estas simple, sed por tion fari mi devos ŝvitegi.
- Ŝvitegi? Kial? Mi elektis belan, enombran lokon!
- Nu, nu, mi ne plu ŝercu. Mi komencu mian laboron.
- Jen, je pago 34-a de la unua volumo.
- Precize ĉi tie.
- Mi esperas, ke neniŭ ĝenos min.
- Kaj vi, mia hundeto, restu tie, kiel vi faris ĝis nun. Svingu vian voston, ne bojadu, kaj pensu, se tio helpas, pri ĉarma hund-ineto.
- Bonan studadon.

- Avinjo, avinjo!
- Kio okazas, Karlo?
- Ĉu vi vidis la testudon, kiu estas en la ĝardeno?
- Testudo?

STUDIANDO IN GIARDINO

- Ecco, ora podrò studiare un pochino perché devo veramente preparare bene la mia lezione.
- Qui nessuno mi disturba.
- Qui è troppo assolato.
- Là c'è un bel posto all'ombra.
- Hm, la panca non è adatta.
- Meglio là; dove c'è sia una seggiola sia un tavolo.
- D'altro canto, quello è il luogo che ho scelto anche la volta scorsa.
- Bene.
- Ah, sì, i libri li ho lasciati là.
- Eccoli.
- Sono due bei volumoni.
- Per fortuna non devo studiarli interamente.
- Per far ciò avrei bisogno di almeno una settimana.
- Ebbene, il mio compito è studiare un capitolo da un volume e l'altro dall'altro.
- È semplice, ma per far ciò dovrò sudare molto.
- Sudare molto? Perché? Ho scelto un bel posto all'ombra.
- Su, su, bando agli scherzi. È ora che cominci il mio lavoro.
- Ecco, a pagina 34 del primo volume.
- Proprio qui.
- Spero che nessuno mi disturberà.
- E tu, cagnolino mio, rimani là, come hai fatto fino a questo momento. Muovi la tua coda, non abbaiare, e pensa, se ciò t'aiuta, ad una bella cagnolina.
- Buon studio.

- Nonna, nonna!
- Cosa succede, Carlo?
- Hai visto la tartaruga che è nel giardino?
- Una tartaruga?

- Jes, testudo.
- Ne eblas.
- Sed ĝi estas ĉi tie.
- Lasu min vidi.
- Jen, tie, sub tiu heĝo.
- Jes, vi pravas, ĝi estas tie.
- Kaj ĝi estas granda.
- Vidu, kiel ĝi elmetas la kapon el la kiraso.
- Temas vere pri bela ekzemplero.
- Jes, sed ĝi ne estas nia.
- Ĉu vi certas, ke avĉjo ne portis ĝin?
- Ho, jes, mi bone konas lin: tion li ne faris centprocente.
- Kial vi diras tion?
- Ĉar ni interdiskutis antaŭ kelkaj tagoj pri la problemo de la impostoj por tiuj bestoj.
- Ĉu li ne volas havi problemojn?
- Kompreneble, li jam havas multajn aliajn zorgojn.
- Kiajn zorgojn?
- Li devas jam pagi la impostojn por la domo, por la sano, kaj mi povus kotopi.
- (*da ktp. = kaj tiel plu*)
- Sed besto estas ankaŭ amuzo.
- Por tio jam ekzistas nia hundo.
- Vi pravas, la hundo estas tre bona kunulo por avĉjo.
- Kiel vi scias, li ĉiam eliras kun la hundo, kaj tiu ĉiam sekvas lin.
- Jes, tio estas vera. Ankaŭ al mi plaĉas via hundo.
- Oni povas diri, ke ĝi estas diskreta akompananto de nia ĉiutaga vivo.
- Oni sentas lian ĉeeston, sed tio estas neniel ĝena.
- Nu, vi diris: ĝi estas hundo diskreta.
- Sed ni revenu al nia testudo.
- Ĉu ni voku avĉjon?
- Jes, ni voku lin, kaj ni aŭdu kion li konsilas.
- Avĉjo, avĉjo!
- Sì, una tartaruga.
- Non è possibile.
- Ma è qui.
- Fammi vedere.
- Ecco, là, sotto quella siepe.
- Sì, hai ragione, è là.
- Ed è grande.
- Guarda come sporge la testa dalla corazza.
- Si tratta veramente di un bell'esemplare.
- Sì, ma non è nostra.
- Sei certa che non l'ha portata il nonno?
- Oh, sì, lo conosco bene; non l'ha fatto al cento per cento.
- Perché lo dici?
- Perché abbiamo discusso tra di noi alcuni giorni fa sul problema delle tasse per quegli animali.
- Non vuole avere problemi?
- Naturalmente, ha già molte altre preoccupazioni.
- Che preoccupazioni?
- Deve già pagare le tasse per la casa, per la salute, e potrei continuare.
- Ma un animale è anche un divertimento.
- Per questo c'è già il nostro cane.
- Hai ragione, il cane è un compagno molto valido per il nonno.
- Come sai, esce sempre con il cane, e quello lo segue sempre.
- Sì, questo è vero. Anche a me piace il vostro cane.
- Si può dire, che è un discreto accompagnatore della nostra vita quotidiana.
- Si sente la sua presenza, ma questo non è per niente fastidioso.
- Ebbene, l'hai detto: è un cane discreto.
- Ma torniamo alla nostra tartaruga.
- Chiamiamo il nonno?
- Sì, chiamiamolo e sentiamo che cosa consiglia.
- Nonno, nonno!

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
013

KATOLIKA SENTO 2012 / 1

LA TESTUDO

- Jen, mi estas.
- Ha, vi alvenis.
- Certe, mi estas ĉi tie. Kion vi volas?
- Nu, avnjo kaj mi longe diskutis pri la testudo, kiu estas en la ĝardeno.
- Testudo?!
- Jes, testudo.
- Mi pensis, ke en nia ĝardeno estas nur floroj, insektoj kaj vermoj, belaj papilioj, vespoj, abeloj, sed neniam mi pensis pri testudo.
- Kaj tamen ĝi estas.
- Kie?
- Tie.
- Mi ne vidas ĝin.
- Ĝi estas. Ĝi estas.
- Efektive, ankaŭ mi ne vidas ĝin.
- Kompreneble, avnjo, ni ĉiuj ne vidas ĝin. Dum ni parolis kun avĉjo ĝi ne restis senmova. Ĝi certe estas malantaŭ planteto, sub la herbo, inter la floroj.
- Ni serĉu ĝin kune.
- Bone, avnjo iru rekten, mi iros dekstren kaj vi, avĉjo maldekstren.
- Kia organizo!
- Ni trovos ĝin rapide.
- Fakte, jen ĝi estas ĉi tie.
- Vere, ĝi estas testudo.
- Kaj ĝi estas grandeta.
- Kaj ĝi estas bone kirasita.

LA TARTARUGA

- Eccomi.
- Ah, sei arrivato.
- Certo, sono qui. Cosa vuoi?
- Ecco, la nonna ed io abbiamo discusso a lungo della tartaruga che è in giardino.
- Una tartaruga?!
- Sì, una tartaruga.
- Pensavo che nel nostro giardino ci fossero solamente fiori, insetti e vermi, belle farfalle, vespe, api, ma non ho mai pensato ad una tartaruga.
- Eppure c'è.
- Dove?
- Là.
- Non la vedo.
- C'è. C'è.
- Effettivamente, anch'io non la vedo.
- Naturalmente, nonna, noi tutti non la vediamo. Mentre parlavamo con il nonno non è rimasta ferma. È certamente dietro qualche pianticella, sotto l'erba, fra i fiori.
- Cerchiamola insieme.
- Bene, la nonna vada diritta, io andrò a destra e tu, nonno, a sinistra.
- Che organizzazione!
- La troveremo subito.
- Infatti, eccola qui.
- Davvero, è una tartaruga.
- Ed è grandicella.
- Ed è ben corazzata.

- Vidu la kapeton.
- Jes, tiun ĝi eltiras scivole.
- La kapo similas al tiu de serpento.
- La kvar kruroj estas fortikaj.
- Ĉu ĝi havas voston?
- Ni vidu.
- Se ĝin ĝi ne perdis, la vosto estas.
- Sed ĝi devas esti mallonga.
- Nu, kial ni ne eniru la domon?
- Jes, vi pravas: ni povos ekzameni ĝin trankvile.
- Kaj mi povos telefoni al nia najbaro, kiu havas kelkajn testudojn en la ĝardeno.
- Halo, sinjoro Muni?
- Jes, ĉe la telefono.
- Bonan tagon.
- Bonan tagon al vi. Kiu estas ĉe la alia flanko?
- Mi estas via najbaro.
- Ĉu tiu de la hundo "Hundo"?
- Jes, precize tiu.
- Kaj kion vi deziras?
- Nun mi havas ankaŭ testudon.
- Interese, mi havas plurajn.
- Plurajn, minus unu.
- Ĉu vere?
- Nu, mi opinias, ke jes.
- Mi tuj iros kontroli, kaj se tio estas vera, mi retelefonos al vi.
- Guarda la testolina.
- Sì, la tira fuori con curiosità
- La testa assomiglia a quella di un serpente.
- Le quattro zampe sono robuste.
- Ha la coda?
- Vediamo.
- Se non l'ha perdura, la coda c'è.
- Ma deve essere corta.
- Su, perché non entriamo in casa?
- Sì, hai ragione: potremo esaminarla tranquillamente.
- Ed io potrò telefonare ad un vicino che ha alcune tartarughe in giardino.
- Pronto, signor Muni?
- Sì, al telefono.
- Buon giorno.
- Buon giorno a lei. Chi è dall'altra parte?
- Sono il suo vicino.
- Quello del cane "Hundo"?
- Sì, proprio quello.
- E che cosa desidera?
- Adesso ho anche una tartaruga.
- Interessante, ne ho diverse.
- Diverse, meno una.
- Veramente?
- Ebbene, credo di sì.
- Vado subito a controllare e se è vero le ritelefono.

- Avĉjo, la telefono!
- Mi respondos tuj.
- Verŝajne estas la najbaro.
- Halo!
- Halo!
- Ĉu estas vi, la najbaro kun la hundo?
- Nonno, il telefono!
- Rispondo subito.
- Forse è il vicino.
- Pronto!
- Pronto!
- È lei, il vicino col cane?

- Kaj kun testudo.
- Ĝuste pri tio mi telefonas.
- Ĉu ĝi mankas al vi?
- Jes, mi havas unu malpli.
- Nu, tio signifas, ke supozeble, tiu, kiu promenadas en mia ĝardeno elektis la vojon al libero, sed estas la via.
- Supozeble jes, ĉar ne multaj homoj en la ĉirkaŭaĵoj havas testudojn en la ĝardeno aŭ hejme.
- Ĉu vi de longe interesiĝas pri testudoj?
- Ne de tro longe.
- Ĉu temas pri monatoj?
- Ne, temas jam pri jaroj.
- E con una tartaruga.
- Proprio per questo telefono.
- Le manca?
- Sì, ne ho una in meno.
- Bah, ciò significa che probabilmente quella che passeggia nel mio giardino ha scelto la via della libertà, ma è la sua.
- Probabilmente sì, perché non molte persone nei paraggi hanno delle tartarughe in giardino o a casa.
- Si interessa da molto di tartarughe?
- Non da troppo tempo.
- Si tratta di mesi?
- No, si tratta già di anni.

- Ĉu de jaroj?
- Jes, de jaroj. Mi interesiĝas pri testudoj de preskaŭ tri jaroj.
- Kaj kial vi faras tion?
- Nu, ĉefe por amuzo.
- Ĉu al vi placas vidi la testudojn iri en via ĝardeno?
- Jes, tio al mi plaĉas. Mi sidiĝas kaj rigardas dum horoj, kion ili faras.
- Vi fariĝos spertulo pri la kutimoj de la testudoj.
- Observante, oni multe lernas, sed mi ankaŭ aĉetis libron por kompreni pli bone tiujn simpatiajn bestetojn.
- Ĉu ili estas ankaŭ utilaj?
- En mia libro oni diras tion. Sed estas ankaŭ la parto, kiu ne allogas min tro multe.
- Venos tempo ankaŭ por tio.
- Povas esti.
- La homa scivolo neniam haltas.
- Pri tio mi plene konsentas.
- Di anni?
- Sì, di anni. Mi interesse di tartarughe da quasi tre anni.
- E perché lo fa?
- Beh, principalmente per divertimento.
- Le piace vedere le tartarughe muoversi nel suo giardino?
- Sì, questo mi piace. Mi metto seduto e guardo per ore ciò che fanno.
- Diventerà un esperto sulle abitudini delle tartarughe.
- Osservando si impara molto, ma ho anche comperato un libro per capire meglio quelle simpatiche bestioline.
- Sono anche utili?
- Lo si dice nel mio libro. Ma è anche la parte che non mi attira troppo.
- Anche per questo verrà il momento.
- Può darsi.
- La curiosità dell'uomo non si ferma mai.
- Su ciò sono perfettamente consenziente.

- Nu, bonege. Ni parolis sufiĉe kaj mi konvinkiĝis, ke la testudo apartenas al vi. Se nun vi havas tempon, mi estas libera kaj je via dispono: vi povas veni por preni kaj forporti vian apartenaĵon.
- Nu, ĉu vi diras, ke mi povas veni nun?
- Jes, se vi volas.
- Mi opinias, ke mi bezonos dekon da minutoj.
- Tio ne estas problemo.
- Jes, mi bezonos dek minutojn, ĉar mi devas iri en la kelon.
- Ĉu en la kelon?
- Jes, ĉar tie mi havas ujon por transporti mian testudon.
- Ne zorgu pri tio, ankaŭ mi havas ion, kio taŭgas tiucele.
- Bone, sed en la kelo estas ankaŭ io alia, kion mi devas preni.
- Ĉu ĝi estas grava?
- Certe.
- Pri kio temas?
- Temas pri bonkvalita vino, kiun mi venigis de la kamparo.
- Ĉu vi havas iun en la kamparo, kiu liveras al vi bonan vinon?
- Jes, mi havas onklon, kiu estas tre lerta. Mi volas gustumi kune kun vi kaj viaj familianoj unu botelon.
- Ni tostos je la sano de via testudo.
- Bona ideo !
- Mi salutas vin.
- Saluton, ni atendas vin en deko da minutoj.
- Konsentite.
- Ĝis baldaŭ.
- Ĝis baldaŭ.
- Benissimo, abbiamo parlato abbastanza e mi sono convinto che la tartaruga le appartiene. Se ha tempo, ora sono libero ed a sua disposizione: può venire per prendere e portarsi via ciò che le appartiene.
- Allora dice che posso venire adesso?
- Sì, se vuole.
- Credo che avrò bisogno di una decina di minuti.
- Questo non è un problema.
- Sì, ho bisogno di dieci minuti perché devo andare in cantina.
- In cantina?
- Sì, perché lì ho un contenitore per trasportare la mia tartaruga.
- Non si preoccupi per questo: anch'io ho qualcosa che è adatto allo scopo.
- Bene, ma in cantina c'è anche qualcos'altro che devo prendere.
- È importante?
- Certamente.
- Di che si tratta?
- Si tratta di un vino di buona qualità che ho fatto arrivare dalla campagna.
- Ha qualcuno in campagna che le fornisce del buon vino?
- Sì, ho uno zio che è molto capace. Voglio gustare una bottiglia insieme a lei e i suoi familiari.
- Brinderemo alla salute della sua tartaruga.
- È una buona idea!
- La saluto.
- Salve, la aspettiamo entro una decina di minuti.
- D'accordo.
- A presto.
- A presto.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
014

KATOLIKA SENTO 2012 / 2

AĈETOJ

- Bela tago, hodiaŭ!
- Jes, hodiaŭ estas vere bela tago post la pluvado de la pasinta semajno.
- Se la vetero ne ŝanĝigos, mi iros iomete al la montaro
- Se vi volas tion, vi povas tion fari.
- Certe, sed mi pensas pri vi.
- Kial?
- Ĉar la malvarmujo estas malplena kaj vi ne havas tempon por iri aĉeti la manĝaĵon.
- Ha, vi pravas, sed tion vi povus fari antaŭ via forveturo.
- Vi pravas: mi iros aĉeti tion, kio necesas.
- Profitu ankaŭ por tio je la bona vetero.
- Jes, mi preparos min kaj tuj iros al la vendejoj.
- En ordo, tiel mi ne devos zorgi pri la aĉetoj.
- Vi interesiĝos nur pri la kuirejo.
- Jes, mi tion faros ankaŭ se mi ne estas tro lerta kuiristo.
- Ĉu vi preferas, ke mi aĉetu ion apartan?
- Ne, laŭ via bontrovo.
- Bone, mi iros.

- Bonan tagon.
- Bonan tagon, sinjorino.
- Kiu estas la lasta?
- Estas tiu sinjorino.
- Ne, pardonu, la sinjoro alvenis post mi.
- Jes, mi vidis vin, kiam mi envenis.
- Bone, mi enviciĝos post la sinjoro.

COMPERE

- Bella giornata, oggi!
- Sì, oggi è veramente una bella giornata dopo la pioggia continua della settimana scorsa.
- Se il tempo non cambierà, andrò un po' in montagna.
- Se lo vuoi puoi farlo.
- Certamente, ma penso a te.
- Perché?
- Perché il frigorifero è vuoto e non hai tempo per andare a comperare le cose da mangiare.
- Ah, hai ragione, ma potresti farlo tu, prima della tua partenza.
- Hai ragione, andrò a comperare ciò che è necessario.
- Approfitta anche per questo del bel tempo.
- Sì, mi preparo e vado subito nei negozi.
- Bene, così non dovrò interessarmi delle compere.
- Ti interesserai solamente della cucina.
- Sì, lo farò, anche se non sono un cuoco troppo bravo.
- Desideri che comperi qualche cosa di particolare?
- No, a piacer tuo.
- Bene, vado.

- Buon giorno.
- Buon giorno, signora.
- Chi è l'ultimo?
- È quella signora.
- No, scusi, il signore è arrivato dopo di me.
- Sì, l'ho vista quando sono entrato.
- Bene, mi metterò in fila dopo il signore.

- Kies vico estas nun?
- Nu, antaŭe estas la sinjoro, poste estas mia vico.
- Kion vi deziras?
- Duonkilon da komuna pano.
- Jen la komuna pano. Ĉu vi deziras ion alian?
- Ne, nenion alian.
- 2400 lirojn.
- Jen ili.
- Ĉu vi havas 400 lirojn anstataŭ la 1000-lira bankbileton?
- Ne, mi bedaŭras: monerojn mi ne havas.
- Ne gravas, jen la resto.
- Dankon, kaj ĝis revido.
- Ĝis revido. Kaj nun, kion deziras nia sinjorino?
- Nu, antaŭ ĉio, bonvolu noti, ke dum la venontaj tagoj mia edzo bezonos tri panetojn ĉiun tagon. Bonvolu pretigi ilin frue ĉiumatene, ĉar poste li ne havos tempon: lia laboro ne permesas al li zorgi pri aĉetoj dum la tago.
- Ĉu panetojn el la pano, kiun vi aĉetas kutime?
- Jes, kompreneble.
- Kaj ĉu mi preparu ankaŭ lakton?
- Ne, dankon, mia edzo ne trinkas lakton matene.
- Bone, mi preparos nur la panon.
- Ĉu vi havas ankaŭ tiujn bonajn buletojn, kiujn mi aĉetis antaŭhieraŭ?
- Kutime ne, sed se vi antaŭmendas, mi povas ilin preparigi.
- Nu ni vidu.
- Kion vi kalkulas?
- Mi ne volas, ke mia edzo fariĝu tro mangĉema.
- Ne zorgu pri tio. Kion mi vendus alimaniere?
- Ho, mi devas prizorgi la sanstaton de mia edzo.
- A chi tocca adesso?
- Ecco, prima c'è il signore e poi è il mio turno.
- Cosa desidera?
- Mezzo chilo di pane comune.
- Ecco il pane comune. Desidera altro?
-
- No, nient'altro.
- 2400 lire.
- Eccole.
- Ha le 400 lire invece della banconota da mille?
- No, mi dispiace: non ho moneta.
- Non ha importanza, ecco il resto.
- Grazie e arrivederci.
- Arrivederci. Ed ora, che cosa desidera la nostra signora?
- Beh, prima di tutto, per favore, prenda nota che nei prossimi giorni mio marito avrà bisogno di tre panini al giorno. Li prepari, per favore ogni mattina, presto perché dopo non ha tempo: il suo lavoro non gli permette di occuparsi di compere durante il giorno.
- Panini del pane che compera di solito?
- Sì, naturalmente.
- Devo preparare anche del latte?
- No, grazie, mio marito non beve latte al mattino.
- Bene, preparerò solamente il pane.
- Ha anche quei buoni gnocchi che ho comperato ieri l'altro?
- Di solito no, ma se prenota posso farli preparare.
- Ebbene, vediamo.
- Che cosa calcola?
- Non voglio che mio marito diventi troppo amante del mangiare.
- Non se ne curi. Che cosa venderei io, altrimenti?
- Oh, devo curarmi della salute di mio marito.

- Bone, vi pravas, sed pensu iomete ankaŭ pri miaj vendo-problemoj
- Certe, la viaj estas vendoproblemoj, sed la miaj estas problemoj de elspezado.
- Sed estas momento de krizo por ni vendistoj.
- Ĉu vi opinias, ke tiuj, kiuj aĉetas ne havas zorgojn?
- Nu, mi scias, ke ankaŭ vi ilin havas.
- Se vi konsideras la tutan kategorion, vi plene pravas.
- He, estas tempoj malfacilaj!
- Jes, ja, tio veras.
- Nu, pri la buletoj...
- Mi decidis, ke vi povos preparigi ilin post du tagoj.
- Kaj poste?
- Kiam mia edzo venos por aĉeti la unuajn, tiam li decidos, kion fari.
- Bona ideo!
- Kial bona ideo?
- Ĉar mi havos bonan enspezon!
- Kial?
- Ĉar la unuaj buletoj, kiujn li aĉetos estos tiom bonaj, ke li reaĉetos ilin ĉiun tagon.
- Se mia edzo dikiĝos, mi scias, al kiu apartenos la kulpo.
- Mia, nur mia, kompreneble.
- Ha, la malfacilaĵoj de la vivo!
- Kiom da buletoj mi preparigu?
- Unu porcion, memkompreneble: li devas prepari la manĝaĵon nur por si mem.
- Sed, se li kapablas prepari bonajn saŭcojn, li povus inviti la kolegojn.
- Nu tio ne povas okazi
- Kial?
- Ĉar mi jam pretigis por li tutan aron de antaŭpreparitaĵoj, tiel ke li devos zorgi pri nenio.
- Sed, ĉu li ne kapablas prepari mem la saŭcojn?
- Ne, li ne estas kapablega en la arto kuir.
- Bene, ha ragione, ma pensi un pochino anche ai miei problemi di vendita.
- Certamente, i suoi sono problemi di vendita, ma i miei sono problemi di spese.
- Ma è un momento di crisi, per noi venditori.
- Pensa che coloro che comperano non abbiano preoccupazioni?
- Sì, so che anche voi le avete.
- Se considera tutta la categoria ha ragione in pieno.
- Eh, sono tempi difficili.
- Sì, certo, è vero.
- Ebbene, per quanto riguarda gli gnocchi...
- Ho deciso che li può far preparare fra due giorni.
- E dopo?
- Quando verrà mio marito per comperare i primi, allora deciderà che cosa fare.
- Buona idea!
- Perché una buona idea?
- Perché avrò un buon incasso!
- Perché?
- Perché i primi gnocchi che comprerà saranno tanto buoni, che li ricomprerà ogni giorno.
- Se mio marito ingrasserà, so di chi è la colpa.
- Mia, soltanto mia, naturalmente.
- Ah, le difficoltà della vita!
- Quanti gnocchi devo far preparare?
- Una porzione, è naturale: deve preparare da mangiare solo per sé.
- Ma, se è capace di preparare dei buoni sughi, potrebbe invitare i colleghi.
- No, ciò non può accadere.
- Perché?
- Perché gli ho già preparato una gran quantità di preconfezionati così che non dovrà preoccuparsi di nulla.
- Ma non è capace di preparare da solo i sughi?
- No, non è bravissimo nell'arte del cucinare.

- Mia edzo, kontraŭe, estas en tio tre kapabla.
- Bonŝanculino!
- Pro tio mi edziniĝis al li!
- Mi edziniĝis nur pro amo.
- Ankaŭ mi edziniĝis pro amo, sed...
- ... ankaŭ, ĉar li kapablas bone kuiris.
- Tio estas vera: li bone kuiris ankaŭ min.
- Cetere, via edzo estas panfaristo, kaj panfaristo kapablas bone knedi kaj baki. Inter tio kaj kuirado ne devus ekzisti grandaj diferencoj.
- Tio ne estas ĉiam vera.
- En via okazo, tamen, via edzo havas la du kapablojn.
- Eĉ tri.
- Ĉu?
- Li kuiris eĉ min!
- Vi povas esti kontenta.
- Pri tio mi estas feliĉa.
- Ankaŭ mi. Mi amas tre multe mian edzon.
- Tio sufiĉas. Oni ne povas ricevi ĉion en la vivo.
- Ni kontentiĝu.
- Nu, ĉu vi bezonas ion alian?
- Ne, bonvolu pretigi la kalkulon.
- Jen via bileto.
- Dankon. Ŝajnas al mi, ke mi ne elspezis tre multe.
- Vere, sed ĉar vi aĉetis nur por unu persono.
- Ha, vi pravas.
- Tial vi ŝparis. Vi trovis taŭgan rimedon.
- Kiun mi ne povas ĉiam apliki.
- Jes, estas pli bone elspezi por manĝi ol por kuracistoj.
- Ankoraŭfoje vi pravas.
- Ĝis revido, sinjorino.
- Ĝis revido.
- Mio marito, al contrario, ne è molto capace.
- Fortunata!
- Per questo l'ho sposato!
- Io mi sono sposata solamente per amore.
- Anch'io mi sono sposata per amore ma...
- ... anche perché è capace di cucinare bene.
- Questo è vero: ha cucinato bene anche me.
- D'altro canto, suo marito è un fornaio, ed un fornaio è capace di impastare e cuocere bene al forno. Fra questo e il cucinare non ci dovrebbero essere grandi differenze.
- Questo non è sempre vero.
- Nel suo caso, tuttavia, suo marito ha le due capacità.
- Persino tre!
- Davvero?
- Ha cucinato persino me!
- Può essere contenta.
- Di ciò sono felice.
- Anch'io. Amo veramente molto mio marito.
- È sufficiente. Non si può avere tutto dalla vita.
- Accontentiamoci.
- Allora, ha bisogno di qualcos'altro?
- No, per piacere, mi prepari il conto.
- Ecco il suo scontrino.
- Grazie. Mi sembra di non aver speso troppo.
- Veramente, ma perché ha comperato per una sola persona.
- Eh, ha ragione.
- Perciò ha risparmiato. Ha trovato un buon metodo.
- Che non posso applicare sempre.
- Sì, è meglio spendere per mangiare invece che per i medici.
- Ancora una volta ha ragione.
- Arrivederci, signora.
- Arrivederci.

(daŭrigota)

(continua)

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
014 bis

KATOLIKA SENTO 2012 / 3

AĈETOJ

(daŭrigo)

- Bonan tagon.
- Bonan tagon.
- Kion vi deziras?
- Nu, ni vidu. Mi devas aĉeti nur por mia edzo.
- Ĉu vi volas iom da muelita viando por fari bonan raguon?
- Ne, dankon, la raguojn mi jam preparis, ĉar mi devas forveturi.
- Ĉu vi volas iom da freŝa hepato?
- Ne, ankaŭ se mia edzo ĝin manĝas volonte: mi opinias, ke ĝi ne estas tro facile digestebla.
- Sed ĝi estas bona. Vi povas prepari ĝin kun la cepoj, laŭ la Venecia maniero.
- Tion certe ne farus mia edzo.
- Kial?
- Ĉar la tranĉado de la cepoj larmigas la okulojn.
- Kaj li ne volas plori, se la edzino ne estas hejme.
- Vi estas ŝercemulino.
- Tiel, tempopasigile.
- Nu, mi decidis: donu al mi kvar belajn bifstekojn.
- Belaj ili estos!
- Ke ili ne estu tro pezaj.
- Mi povas ilin tranĉi laŭ via plaĉo.
- Kalkulu inter 150 kaj 200 gramoj poe, mi petas.
- Tion mi faros.
- Kiom ili pezas?
- Nu, la kvar pezas 740 gramojn

COMPERE

(continuazione)

- Buon giorno
- Buon giorno.
- Cosa desidera?
- Ebbene, vediamo. Devo comperare solo per mio marito.
- Vuole un po' di carne trita per fare un buon ragu?
- No, grazie, i sughi li ho già preparati perché devo partire.
- Vuole un po' di fegato fresco?
- No, anche se mio marito lo mangia volentieri: credo che non sia digeribile troppo facilmente.
- Ma è buono. Lo può preparare con le cipolle, alla Veneziana.
- Mio marito non lo farebbe senz'altro.
- Perché?
- Perché il tagliare le cipolle fa lacrimare gli occhi.
- E non vuol piangere se la moglie non è a casa.
- Lei è una persona che ama scherzare.
- Così, come passatempo.
- Bene, ho deciso: mi dia quattro belle bistecche.
- Belle lo saranno!
- Che non siano troppo pesanti.
- Posso tagliarle a suo piacimento.
- Calcoli fra i 150 e i 200 grammi ciascuna, per piacere.
- Lo farò.
- Quanto pesano?
- Ecco, le quattro pesano 740 grammi.

- Tio signifas, ke mezume ili pezas 185 gramojn.
 - Ĉu tio sufiĉas?
 - Jes, mi dirus, ke jes.
 - Ĉu mi faru la kalkulon?
 - Jes, faru la kalkulon.
 - Entute vi devas pagi 18.500 lirojn.
- Significa che in media pesano 185 grammi.
 - È sufficiente?
 - Sì, direi di sì.
 - Devo fare il conto?
 - Sì, faccia il conto.
 - In tutto deve pagare 18.500 lire

- Kiom kostas pokile la viando?
 - Laŭ la afiŝo, kiun vi vidas tie: po 25.000 lirojn por kilo.
 - Ĉu la prezoj plialtiĝis?
 - Ne. Mi dirus, ke de du jaroj mi havas la saman prezon por ĉi tiu tipo de viando.
 - Kaj kiuj prezoj plialtiĝis?
 - Mi tion konstatis por la prezoj de la kokoj.
 - Ĉu ankaŭ tiuj de la ovoj?
 - Jes, post longa periodo de stagno, ankaŭ tiuj moviĝis.
 - Kaj pri la meleagro?
 - Oni povas diri, ke lastatempe oni pli multe manĝas meleagro-viandon.
 - Kaj verŝajne oni manĝas pli mal-multan bovo-viandon.
 - Tio ŝajnas al mi veraĵo.
 - Nun mi devas vin saluti.
 - Saluton.
 - Saluton. Ĝis baldaŭ.
 - Ĝis baldaŭ.
- Quanto costa la carne al chilogrammo?
 - Secondo il cartello che vede là: 25.000 lire al chilo.
 - I prezzi sono saliti?
 - No. Direi che da due anni ho lo stesso prezzo per questo tipo di carne.
 - E quali prezzi sono saliti?
 - Questo l'ho notato per i prezzi dei polli.
 - Anche quelli delle uova?
 - Sì, dopo un lungo periodo di ristagno, anche quelli si sono mossi.
 - E per il tacchino?
 - Si può dire che negli ultimi tempi si mangia di più carne di tacchino.
 - E probabilmente si mangia meno carne di bovino.
 - Questa mi sembra una verità.
 - Ora la devo salutare.
 - Salve.
 - Salve. A presto.
 - A presto.

HEJME

- Jen, mi revenis.
- Ĉu estas vi, karulino?
- Jes, estas mi: mi revenis kaj mi aĉetis ĉion.
- Kion vi aĉetis?
- Mi aĉetis ĉion, kion vi bezonos dum mia foresto.
- Kiu ne estos longa.
- Certe ne. Kion mi farus sen vi?
- Vi estas tre kara.
- Certe: mi bezonas vin!
- Ankaŭ mi.
- Sed vi estas kapabla fari ĉion sen mi.
- Tio estas vera, sed ni pensu pri tagmanĝo de mi preparita aŭ preparita de vi.
- Ĉu vi intencas diri, ke mi kuiras pli bone ol vi?
- Pri tio ne estas dubo.
- Dankon. Sed ankaŭ vi kapablas bone kuiru.
- Tion mi scias. Temas, tamen, nur pri kelkaj pladoj.
- Ĉiukaze en tio vi estas nesuperebla.
- Sed mi ne kapablas pretigi kukojn.
- Jes, mi bone komprenis: mi komprenis, ke vi amas min tre multe, kaj, ke vi ne povus vivi sen mia kuirado.
- Mia edzineteto estas ĉiam tre komprenema.
- Ĉar vi estas mia duono.
- Estas bele, esti enamiĝintaj post tiom da jaroj.
- Vi pravas. Mi diris, ke mi amos vin porĉiame, kaj porĉiame mi amos vin.
- Kaj tio validas ankaŭ por mi.

A CASA

- Ecco, sono tornata.
- Sei tu, cara?
- Sì, sono io: sono tornata ed ho comperato tutto.
- Che cosa hai comperato?
- Ho comperato tutto ciò di cui hai bisogno durante la mia assenza.
- Che non sarà lunga.
- Certamente no. Che cosa farei senza di te?
- Sei molto cara.
- Certamente: ho bisogno di te!
- Anch'io.
- Ma sei capace di fare tutto senza di me.
- Questo è vero, ma pensiamo ad un pranzo preparato da me o preparato da te.
- Intendi dire che io cucino meglio di te?
- Su ciò non c'è dubbio.
- Grazie. Ma anche tu sei capace di cucinare bene.
- Questo lo so. Si tratta, tuttavia, di alcuni piatti soltanto.
- In tutti i casi, in quello sei insuperabile.
- Ma non sono capace di preparare i dolci.
- Sì, ho capito bene: ho capito che mi ami moltissimo e che non potresti vivere senza la mia cucina.
- La mia mogliettina è sempre molto comprensiva.
- Perché sei la mia metà.
- È bello essere innamorati dopo tanti anni.
- Hai ragione. Ho detto che ti amerò per sempre e per sempre ti amerò.
- E questo vale anche per me.

- Sufiĉas kondukti kiel du kolomboj.
- Estas bele!
- Vi pravas, sed ni devas meti la aĉetitaĵojn en la malvarmigilon kaj en la fridujon.
- Bone, bone, ni revenu al la ĉiutagaĵoj.
- Estas ĉiutagaĵo tio, kion ni devas neprezorgi.
- Jes, ja, oni ne povas vivi je sola amo.
- Oni devas pensi ankaŭ pri vivtenado.
- Kie estas la pano?
- La pano por ĉi vespero estas ĉi tie.
- Tiun por morgaŭ vi devos mem aĉeti.
- Ĉu mi?
- Jes, vi.
- Ĉu vi aranĝis la aferojn ĉe la panvendejo?
- Jes, ĉio en ordo.
- Bone.
- Sciu, ke la panvendistino montris, ke al ŝi vi estas ege simpatia.
- Mi ne konas ŝin.
- Sed ŝi konas vin, karuĉjo.
- Kiamaniere?
- Mi neniam havis la okazon paroli pri tio.
- Ha, jen. Verŝajne vi rakontis al ŝi pri via edzeto, kaj ŝi atentis al mi.
- Povas esti, sed atentu: mi estas ĵaluza.
- Ĉu mi estas simpatia ankaŭ al la viandvendistino?
- Ne ekzistas viandvendistino, nur virviandvendisto.
- Ĉu estas kasistino en la viandvendejo?
- Jes, kasistino estas, sed tre maljuna.
- Nu, pri tiu vi ne devas esti ĵaluza.
- Mi ne estas ĵaluza.
- Basta comportarsi come due colombi.
- È bello!
- Hai ragione, ma dobbiamo mettere ciò che hai comperato nel frigorifero e nel freezer.
- Bene, bene, torniamo alle cose di ogni giorno.
- È del quotidiano che dobbiamo immancabilmente curarci.
- Sì, certo, non si può vivere di solo amore.
- Si deve anche pensare al sostentamento.
- Dov'è il pane?
- Il pane per questa sera è qui.
- Quello per domani dovrai comperarlo tu stesso.
- Io?
- Sì, tu.
- Hai messo a posto le cose in panetteria?
- Sì, tutto a posto.
- Bene.
- Sappi che la fornaia ha fatto capire che lei sei immensamente simpatico.
- Non la conosco.
- Ma lei conosce te, carino.
- In che modo?
- Non ho mai avuto l'occasione di parlare di questa cosa.
- Ah, ecco. Probabilmente le hai raccontato del tuo maritino e lei mi ha curato.
- Può darsi, ma attento: sono gelosa.
- Sono simpatico anche alla signora che vende la carne?
- Non esiste una venditrice di carne ma solamente un venditore di carne maschio.
- C'è una cassiera in macelleria?
- Sì, una cassiera c'è, ma molto vecchia.
- Bene, di quella non devi essere gelosa.
- Non sono gelosa.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2012 / 4

016

EKSKURSO

- Karlo, ĉu estas preta via dorsosako?
- Nun mi pretigos ĝin.
- De hieraŭ vi sciis ke vi devas ĝin prepari.
- Jes, panjo, sed mi ne havis tempon por tio.
- Kial?
- Ĉar mi devis prepari la lecionon pri matematiko.
- Ha, vi pravas: postmorgaŭ vi havos pride-mandadon.
- Jes, sed nun mi estas trankvila: mi alfrontos ĝin sentime.
- Nu, mi helpos vin pretigi la dorso-sakon.
- Bonege! De kio ni komencu?
- Mi dirus, ke ni povus komenci de la vestaĵoj.
- Sed estas nur unutaga ekskurso.
- Ne gravas: via patro diras, ke oni devas ĉiam esti pretaj.
- Jes, li diras, ke prefere oni portu pli grandan pezon, sed, ke oni devas kapabli alfronti ĉian situacion.
- Kaj li pravas.
- Sed estos suna tago.
- Ne gravas. La montaro estas surprizo-rica.
- Nu, vi enŝovu en vian dorso-sakon ĉi tiujn ŝtrumpojn el lano.
- Farite.
- Jen via kalsono.
- Mi enmetis ĝin en la sakon.
- Nun estas la vico de via linmaŝo.

UNA GITA

- Carlo, è pronto il tuo zaino?
- Ora lo preparo.
- Sapevi da ieri che dovevi prepararlo.
- Sì, mamma, ma non ne ho avuto il tempo.
- Perché?
- Perché ho dovuto preparare la lezione di matematica.
- Ah, hai ragione: dopodomani avrai un'interrogazione.
- Sì, ma ora sono tranquillo: la affronterò senza paura.
- Bene, ti aiuterò a preparare lo zaino.
- Evviva! Da cosa cominciamo?
- Direi che possiamo cominciare dal vestiaro.
- Ma è una gita di un solo giorno.
- Non ha importanza: tuo padre dice che si deve essere sempre pronti.
- Sì, dice di portare piuttosto un peso maggiore, ma che si deve essere sempre in grado di affrontare ogni situazione.
- Ed ha ragione.
- Ma sarà un giorno di sole.
- Non ha importanza. La montagna è ricca di sorprese.
- Ebbene, infila nel tuo zaino queste calze di lana.
- Fatto.
- Ecco le tue mutande.
- Le ho messe nello zaino.
- Ora è la volta della tua maglietta.

- Kaj la mallonga pantalono?
- Jen ĝi.
- Dankon.
- Sed jen ankaŭ la velura normala pantalono.
- Tiun vi neniam forgesas.
- Certe, ĉar se malvarmas tro multe ĝi bone ŝirmas vin.
- Ĉu ion por la pluvo?
- Tion mi ne volas forgesi.
- Pri tio mi ne dubas.
- Sed vi certe ne donos al mi pluv-ombrelon.
- Stultulo.
- Nu, pluv-ŝirmilo ne taŭgas, sed certe taŭgas tiu pluv-manteleto, kiun mi povas utiligi ankaŭ por kovri la dorso-sakon.
- Jen la saĝulo.
- Kio mankas?
- Jakon vento-ŝirman vi kunportos.
- Jes, mankas nur dika pulovero.
- Kiu estas ĉi tie.
- Mi plenigis duonon el la dorso-sako.
- Restas ja multe da spaco por la aliaj aferoj.
- Jes, ankaŭ la poŝoj estas utiligeblaj.
- Tiujn utiligu por malgrandaj objektoj, kiujn vi bezonas rapide atingi.
- Je viaj ordonoj.
- Koncerne la poŝojn: komencu meti viajn dokumentojn en la supran poŝon.
- Jes, mi metos ilin kun la mapoj.
- Sed dividu la dokumentojn disde la mapoj.
- Vi pravas, la mapojn mi konsultas nur prepare al ekmarŝo aŭ dummarŝe, sed la dokumentoj povus esti necesaj en kiu ajn momento.
- Mi ĝojas, ke vi aŭskultas viajn gepatrojn:
- Ed i pantaloni corti?
- Eccoli.
- Grazie.
- Ma ecco anche i normali pantaloni di veluto.
- Quelli non li dimentichi mai.
- Certo, perché se fa troppo freddo, essi ti proteggono bene.
- Qualcosa per la pioggia?
- Non lo voglio dimenticare.
- Su ciò non ho dubbi.
- Ma non mi darai certamente un ombrello da pioggia.
- Scemo.
- Già, il parapigioggia non è adatto, ma è certamente adatta quella mantellina che posso utilizzare per coprire lo zaino.
- Ecco il saggio.
- Cosa manca?
- La giacca a vento la porterai con te.
- Sì, manca solo un maglione pesante.
- Che è qui.
- Ho riempito metà dello zaino.
- Ma rimane certamente molto spazio per le altre cose.
- Sì, sono utilizzabili anche le tasche.
- Quelle utilizzale per le cose piccole che devi avere rapidamente a portata di mano.
- Ai tuoi ordini.
- A proposito delle tasche: comincia a mettere i tuoi documenti nella tasca di sopra.
- Sì, li metto con le carte topografiche.
- Sì, ma dividi i documenti dalle mappe.
- Hai ragione, le carte le consulto solamente in preparazione di una camminata o durante una camminata, ma i documenti potrebbero essere necessari in qualsiasi momento.
- Sono contenta che ascolti i tuoi genitori: ti

- ili povas proponi al vi tiun sperton, kiun vi ne havas pro via juna aĝo.
- Bone, mi enmetis la dokumentojn. Kaj nun?
 - Nun ni pensu pri la manĝaĵoj.
 - Ne troplenigu mian sakon.
 - Estas pli bone por vi havi pli multe da manĝaĵo ol vi bezonas.
 - Kial?
 - Vi povus resti pli longe sur la montaro pro subita vetero-ŝanĝiĝo.
 - La tago estas tro bela.
 - Vi povus renkonti iun, kiu restis sen manĝo.
 - Ne eblas.
 - Iu el viaj amikoj aŭ amikinoj povus bezoni ion.
 - Tio povus okazi.
 - Nu, mi konvinkis vin. Nun ni komencu.
 - Jes, donu al mi ĉokoladon, ĉar tiu donas al mi energion.
 - Metu ĝin en taŭgan lokon, malapude de la dorso kaj de la sunradioj.
 - Ĉu vi havas ankaŭ karamelojn?
 - Jes, tiujn mi havas laŭvole.
 - Ilin donu al mi, tre multajn.
 - Kial?
 - Ĉar mi deziras disdoni ilin al la tuta grupo dum la marŝo. Ĝenerale oni forgasas ilin kunporti.
 - Jen ĉi tie du karamelujoj.
 - Nun mi bezonas ion por trinki.
 - Estas teo kaj aliaj du trinkaĵoj.
 - Ĉu estas la akvujo?
 - Jes, vi povos ĝin plenigi per freŝa akvo, kiam vi estos sur la montoj.
 - Nu, ŝajnas, ke por trinki mi havas sufiĉe multe.
- possono offrire quell'esperienza che tu non hai per la tua giovane età.
- Bene, ho messo i documenti. E adesso?
 - Adesso pensiamo al vettovagliamento.
 - Non riempire troppo il mio zaino.
 - È meglio per te avere più cibo di quanto hai bisogno.
 - Perché?
 - Potresti rimanere più a lungo sui monti per un improvviso cambio del tempo.
 - La giornata è troppo bella.
 - Potresti incontrare qualcuno rimasto senza cibo.
 - Non è possibile.
 - Qualcuno dei tuoi amici e delle tue amiche potrebbe aver bisogno di qualcosa.
 - Questo potrebbe succedere.
 - Finalmente, ti ho convinto. Cominciamo.
 - Sì, dammi della cioccolata, perché quella mi dà energia.
 - Mettila in un luogo adatto, lontano dalla schiena e dai raggi del sole.
 - Hai anche delle caramelle?
 - Sì, ne ho a volontà.
 - Dammene, moltissime.
 - Perché?
 - Perché desidero distribuirle a tutto il gruppo durante il cammino. Di solito si dimentica di prenderle con sé.
 - Ecco qui due pacchi di caramelle.
 - Adesso ho bisogno di qualcosa da bere.
 - C'è del the ed altre due bibite.
 - C'è la borraccia?
 - Sì, potrai riempirla di acqua fresca quando sarai sui monti.
 - Beh, sembra che abbia abbastanza da bere.

- Jen la pano.
- Kiom da pecoj?
- Mi donos al vi ses pecojn.
- Tio estas pli ol sufiĉa.
- Kompreneble, vi devos kunpreni ankaŭ vian tranĉilon.
- Kompreneble, ĝi estas en la kutima loko.
- Bone, dum mi ĝin prenas, bonvolu elekti la salumojn.
- Certe.
- Jen via tranĉilo.
- Pri salumoj, mi elektis salamon, kiun tre multe mi ŝatas.
- Nur salamon?
- Ne, ankaŭ ŝinkon.
- Vi pravas, ŝinko bone taŭgas por prepari sandviĉojn.
- Kion vi dirus pri fromaĝo?
- Sed ĝi devas esti ne tro mola, por ĝin transporti pli komforte kaj por pli bone ĝin tratanĉi.
- Mankas nur kelkaj viando-skatoletoj.
- Kaj du pomoj.
- Jes, mi prenos du skatoletojn da viando kaj la du pomojn.
- Tio sufiĉas.
- Jes, ĉar la dorso-sako estas jam peza, kaj mi ne volas tro streĉi mian dorson.
- Bone, ŝajnas, ke nun ĉio estas efektive en ordo.
- Ha, ni forgesis la medikamentojn.
- Tiujn oni ne devas forgesi.
- Kaj oni ne devas forgesi iom da papero pluruza.
- Jes, nun ĉio estas en ordo.
- Jen, farite!
- Ecco il pane.
- Quanti pezzi?
- Te ne darò sei pezzi.
- È più che sufficiente.
- Naturalmente dovrai prendere anche il tuo coltello.
- Naturalmente, è al solito posto.
- Bene, mentre lo prendo, prendi, per piacere, i salumi.
- Certamente.
- Ecco il tuo coltello.
- Riguardo ai salumi, ho scelto il salame, che mi piace moltissimo.
- Solamente il salame?
- No, anche del prosciutto.
- Hai ragione, il prosciutto è ben adatto per preparare panini imbottiti.
- Cosa diresti del formaggio?
- Ma non deve essere troppo molle per trasportarlo più agevolmente e per tagliarlo meglio.
- Mancano solamente alcune scatolette di carne.
- E due mele.
- Sì, prenderò le due scatolette di carne e le due mele.
- È abbastanza.
- Sì, perché lo zaino è già pesante e non voglio forzare troppo la mia schiena.
- Bene, sembra che ora tutto sia effettivamente a posto.
- Ah, abbiamo dimenticato i medicinali.
- Quelli non si devono dimenticare.
- E non si deve dimenticare un po' di carta per usi diversi.
- Sì, ora tutto è a posto.
- Ecco, fatto!

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2012 / 5

017

ĈE LA BARBIRO

- Bonan tagon.
- Bonan tagon, sinjoro.
- Mi vidas, ke vi havas multajn klientojn.
- Ne, ili ne estas multaj.
- Kiom longe mi devos atendi?
- Ne tro longe: post kelkaj minutoj venos mia kolego kaj ni servos vin rapide.
- Ĉu vi havas kolegon?
- Jes, nun mi havas kolegon, ĉar mi volas pligrandigi mian klientaron.
- Ĉu via kolego estas tiel lerta kiel vi?
- Li estas juna, sed tre lerta.
- Tamen, mi preferus, se vi tondus miajn harojn.
- Se vi tion deziras, tion mi faros.
- Via kolego povas prepari miajn harojn.
- Jes, kompreneble, li ilin antaŭlavos por la tondo.
- Akordite.
- Ĉu vi ĉiam preferas mallongajn harojn?
- Jes, mi ne ŝatas, ke ili ĝenu min.
- Multaj homoj ŝatas longajn harojn.
- Por mi la mallongaj estas pli komfortaj.
- Tio estas vera, sed la modo...
- Pri la modo, mi tute ne interesiĝas.
- Nu, vi estas sportemulo. Vi volas, ke viaj haroj estu en ordo, sed vi ne ŝatas zorgi tro multe pri ili.
- Vi trafis perfekte: mi deziras, ke miaj haroj estu en ordo, ke ili estus puraj, sed mi ne volas malŝpari tempon kaj zorgi tro multe pri ili.
- Cetere vi havas fortikajn kaj sufiĉe multenombrajn harojn.

DAL BARBIERE

- Buon giorno.
- Buon giorno, signore.
- Vedo che ha molti clienti.
- No, non sono molti.
- Quanto devo aspettare?
- Non troppo: fra qualche minuto arriva il mio collega e la serviremo rapidamente.
- Ha un collega?
- Sì, adesso ho un collega perché voglio aumentare la mia clientela.
- Il suo collega è bravo come lei?
- È giovane, ma molto capace.
- Preferirei, tuttavia che mi tagliasse lei i capelli.
- Se lo desidera lo farò.
- Il suo collega può preparare i miei capelli.
- Sì, naturalmente, li laverà prima per il taglio.
- D'accordo.
- Preferisce sempre i capelli corti?
- Sì, non mi piace che mi diano fastidio.
- Molti uomini amano i capelli lunghi.
- Per me, corti sono più confortevoli.
- Questo è vero, ma la moda ...
- Della moda non mi interessa affatto.
- Beh, lei è uno sportivo. Lei vuole ohe i suoi capelli siano in ordine, ma non le piace curarsene troppo.
- Ha colto perfettamente nel segno: desidero che i miei capelli siano in ordine, che siano puliti, ma non voglio perdere tempo e curarmi troppo di loro.
- D'altro canto ha capelli robusti ed abbastanza folti.

- Jes, povas esti, ke ili estas tiaj pro mia konduto al ili.
- Ha, jen mia helpanto!
- De kiu mi devas komenci?
- Nu, vidu, unue vi tondu la harojn al tiu junulo, poste zorgu pri la barbo de la sinjoro kaj fine bonvolu lavi la harojn al ĉi tiu alia sinjoro.
- Ĉu mi nur lavu al li la harojn?
- Jes.
- Kaj pri la tondo?
- Li estas malnova kliento kaj li al kutimiĝis al mia tondmaniero.
- En ordo.
- Ĉu vi aĉetis la sportan gazeton?
- Jes, mi havas ĝin en la sako.
- Bone, metu ĝin je dispono de la klientaro.
- Certe, ankaŭ ĉar tio vigligas la konversacion.
- Sì, forse sono tali per il mio modo di trattarli.
- Oh, ecco il mio aiutante!
- Da chi devo iniziare?
- Ecco, guarda, per prima cosa taglia i capelli a quel giovane, poi datti da fare con la barba del signore ed infine lava, per piacere, i capelli a quest'altro signore.
- Devo solamente lavargli i capelli?
- Sì.
- E per il taglio?
- È un vecchio cliente e si è abituato al mio modo di lavorare.
- Bene.
- Hai comperato il giornale sportivo?
- Sì, ce l'ho nella borsa.
- Bene, mettilo a disposizione della clientela.
- Certo, anche perché questo rende vivace la conversazione.

- Jes, ni scias, ke sporto diskutigas.
- Ĉu vi ankoraŭ trejniĝas en kuro?
- Malmulte, kaj kiam mi povas, ĉar mi devas dediĉi multan tempon al mia kvarjara filo.
- Mi komprenas, la filoj postulas la atenton de la gepatroj.
- Sed, kiam mi havas la okazon, mi ludas futbalmatĉon kun miaj amikoj.
- Sì, sappiamo che lo sport fa discutere.
- Si allena ancora nella corsa?
- Poco, e quando posso, perché devo dedicare molto tempo a mio figlio di quattro anni.
- Capisco, i figli richiedono l'attenzione dei genitori.
- Ma quando ho l'occasione, gioco la partita di calcio con i miei amici.

- Kaj la filo?
- Li fariĝas spektanto, kun mia edzino.
- Ĉu via edzino ne protestas?
- Ne, mia edzino neniam protestas.
- Vi estas bonŝanculo.
- Ha, jes, mi estis vere bonŝanca trovi mian dolĉan francinon.
- Ĉu via edzino estas franca?
- Jes, mia edzino estas franca.
- Sed vi ne estas franco.
- Mi estas italo.
- Ĉu vi lernis la francan lingvon?
- Certe, ke mi lernis ĝin. Mi profitis la fakton, ke mia edzino estas franca por lerni la lingvon.
- Kaj vi bone faris.
- Kaj nun mi volus, ke ankaŭ la filo lernu la francan.
- Tio ne devus esti malfacila kun via edzino.
- Mi esperas, ke ŝi havu la volon instrui al la infano.
- Sed tio estas simpla: ŝi devas nur paroli france al la infano.
- Vi diras, ke tio estas simpla, sed mi ne estas je la sama opinio.
- Kial?
- Ĉar ŝi vivas en Italio, kaj ŝi parolas kun ĉiuj la italan.
- Nu, estos utile ankaŭ al ŝi paroli france kun la filo.
- Kaj se la filo rifuzus paroli france?
- Tio dependas de la maniero lernigi la lingvon al li.
- Certe ne temos pri lecionoj kiel en la lernejo.
- Tion forgesu.
- Vi diris, ke vi opinias, ke la filo povos facile lerni de la patrino.
- Certe.
- Ed il figlio?
- Diventa spettatore, con mia moglie.
- Sua moglie non protesta?
- No, mia moglie non protesta mai.
- È' fortunato.
- Ah, sì, sono stato veramente fortunato a trovare la mia dolce francese.
- Sua moglie è francese?
- Sì, mia moglie è francese.
- Ma lei non è francese.
- Sono italiano.
- Ha imparato la lingua francese?
- Certo che l'ho imparata. Ho approfittato del fatto che mia moglie è francese per imparare la lingua.
- Ed ha fatto bene.
- Ed ora vorrei che anche il figlio imparasse il francese.
- Questo non dovrebbe essere difficile con sua moglie.
- Spero che abbia la voglia di insegnare al bambino.
- Ma questo è semplice: deve solamente parlare in francese al bambino.
- Dice che questo è semplice, ma io non sono della stessa opinione.
- Perché?
- Perché vive in Italia e parla italiano con tutti.
- Ebbene, sarà utile anche per lei parlare in francese con il figlio.
- E se il figlio si rifiutasse di parlare in francese?
- Ciò dipende dalla maniera di fargli imparare la lingua.
- Certamente non si tratterà di lezioni come a scuola.
- Questo lo dimentichi.
- Ha detto che pensa che il figlio potrà imparare facilmente dalla madre.
- Certamente.

- Kaj kiel vi farus?
- Vi diris, ke via edzino estas dolĉa.
- Jes.
- Nu, se ŝi estas dolĉa kun vi, ŝi estas dolĉa ankaŭ kun la infano.
- Estas vere.
- Ŝi estu do dolĉa, kiam ŝi parolas al li france.
- Kaj kion ŝi devas diri al li?
- Ĉion.
- Ĉion?
- Ĉion, kompreneble, ĉefe kiam la infano volas ludi.
- Ĉu kiam la infano volas ludi?
- Jes, ja. Kiam infano volas ludi, li malfacile zorgas pri aliaj aferoj.
- Nu, ĉu vi diras, ke se li ludas li ne zorgas pri la malfacilaĵoj de la lingvo?
- Tiel estas.
- Bone.
- Kaj memoru ankaŭ doni al la infano aliajn okazojn.
- Ekzemple?
- Nu, se vi havas amikojn, kiuj parolas la francan, ekspluatu ilin.
- Ha, mi komprenas.
- Kaj se venas parencoj el Francujo ankaŭ je tio profitu.
- Ĉu, mi spektigu al li ankaŭ la televidon en la franca?
- Sed atentu pri la programoj.
- Ĉu mi elektu apartajn programojn?
- Ĉefe je la komenco.
- Kiajn programojn?
- Tiujn por la infanoj, komencante de la kartunoj.
- Kaj aliajn?
- Jes, ankaŭ kiam oni prezentas ludojn por infanoj.
- E come farebbe?
- Ha detto che sua moglie è dolce.
- Sì.
- Ebbene, se è dolce con lei, lo è anche con il bambino.
- È vero.
- Sia dunque dolce quando gli parla in francese.
- E cosa deve dirgli?
- Tutto.
- Tutto?
- Tutto, naturalmente, specialmente quando il bambino vuole giocare.
- Quando il bambino vuole giocare?
- Sì, proprio. Quando un bambino vuol giocare difficilmente si interessa di altre cose.
- Ebbene, lei dice che se lui gioca non si interessa delle difficoltà della lingua?
- È così.
- Bene.
- E si ricordi anche di dare altre occasioni al bambino.
- Per esempio?
- Ecco, se avete degli amici che parlano il francese, sfruttateli.
- Ah, capisco.
- E se vengono dei parenti dalla Francia approfitti anche di questo.
- Gli devo anche far vedere la televisione in francese?
- Ma attento ai programmi.
- Devo scegliere dei programmi speciali?
- Specialmente all'inizio.
- Quali programmi?
- Quelli per i bambini, cominciando dai cartoni animati.
- Ed altri?
- Sì, anche quando vengono presentati giochi per bambini.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2012 / 6

018

LIBROJ

- Libroj, Libroj, Libroj, por ĉiuj poŝoj!
- Ĉu ni iru rigardi tiun vendobenkon?
- Ĉu al vi interesas ion aparte?
- Ne, sed mi estas scivola.
- Se temas nur pri tio, ankaŭ mi estas scivolema.
- Mi iru.
- Nu, ni iru.
- Libroj, ĉiuspecaj libroj!
- Ĉu vere vi havas librojn de ĉiuj specoj?
- Ho jes, kaj se vi ne trovos ilin sur mia benko, mi trovos ilin por vi.
- Dankon, sed ni estas simple scivolaj.
- Scivoluloj plaĉas al mi.
- Sed ĝenerale ili ne aĉetas.
- Tio ne estas vera centprocente.
- Vi pravas: kelkfoje oni trovas ion neantaŭviditan, sed interesan.
- Nu, vi vidas, vi ne estas simplaj scivolemuoj.
- Ĉu vi intencas diri, ke ni estas eblaj aĉetontoj?
- Certe!
- Por la momento ni nur rigardas.
- Tion vi rajtas fari
- Bone
- Libroj, libroj, libroj, por ĉiuj poŝoj!
- Rigardu ĉi tion.
- Kion vi trovas en ĝi?
- Ĝi estas kurioza.
- Kial ĝi estas kurioza?
- Ĝi estas stranga.
- Nu, ĝi havas nekutiman formaton.
- Jes, sed ankaŭ interne ĝi ne estas kutima.

LIBRI

- Libri, libri, libri per tutte le tasche!
- Andiamo a guardare quella bancarella?
- Ti interessa qualcosa di particolare?
- No, ma, ma sono curioso.
- Se si tratta di questo, anch'io sono curioso.
- Andiamo.
- Ebbene, andiamo.
- Libri, libri di tutti i tipi!
- Ha veramente libri di tutti i tipi?
- Oh sì, e se non li troverà sul mio banco, glieli troverò io.
- Grazie, ma siamo semplicemente curiosi.
- I curiosi mi piacciono.
- Ma in generale non comperano.
- Questo non è vero al cento per cento.
- Ha ragione, alle volte si trova qualcosa di imprevisto, ma interessante.
- Beh, vedete, non siete dei semplici curiosi.
- Intende dire che siamo possibili acquirenti?
- Certamente!
- Per ora guardiamo solamente.
- Questo potete farlo.
- Bene.
- Libri, libri, libri per tutte le tasche!
- Guarda questo.
- Che cosa ci trovi?
- È curioso
- Perché è curioso?
- È strano.
- Ha un formato inusuale.
- Sì, ma anche all'interno non è normale.

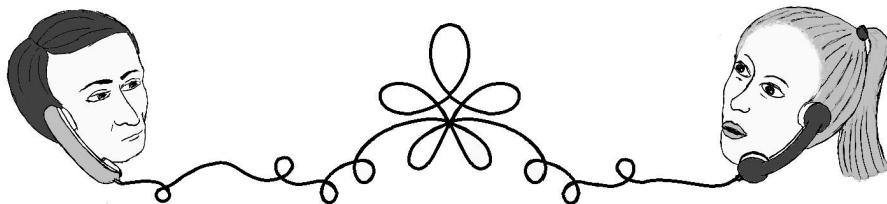
- Ĉu vi parolas pri la poemoj?
- Jes, rigardu la versojn.
- Nu, ne estas la kutimaj versoj.
- La formo ne estas la kutima.
- Ankaŭ la enhavo ne estas la kutima.
- Nu, ĝi havas vortojn dise en la tuta paĝo.
- Ili ŝajnas krucvortoj.
- La poetoj rajtas fari tion kaj alian.
- Jes, sed mi ne aprobas tion.
- Ni diris, ke temas pri kuriozaĵo.
- Kaj kuriozaĵo ĝi estas.
- Cetere, ni venis ĉi tien, ĉar ni estas scivoluloj.
- Jes, ni estas scivoluloj, kiuj rigardas la faritaĵon de kuriozulo.
- En la mondo estas tiom da stranguloj!
- Pri tio, vi diras, oni devas miri pri nenio.
- Parli delle poesie?
- Sì, guarda i versi.
- Sì, non sono i soliti versi.
- La forma non è la solita.
- Anche il contenuto non è il solito.
- Vediamo: ha delle parole sparse in tutta la pagina.
- Sembrano delle parole incrociate.
- I poeti possono fare questo ed altro.
- Sì, ma io non l'approvo.
- Abbiamo detto che si tratta di una cosa curiosa.
- Ed è una cosa curiosa.
- D'altro canto siamo venuti qui perché siamo dei curiosi.
- Sì, siamo dei curiosi che guardano ciò che è stato fatto da una persona curiosa.
- Nel mondo ci sono tante persone strane!
- Per questo, dici, non ci si deve meravigliare di nulla.

- Sed pri ĉio oni povas diskuti.
- Certe, oni ĉiam rajtas esprimi sian opinionon.
- Nu, la vendisto diris, ke li havas librojn por ĉiuj poŝoj.
- Kaj ankaŭ por ĉiuj gustoj.
- Jes, sed niaj poŝoj nun estas malplenaj.
- Kaj niaj gustoj estas malsamaj.
- Nu, ni iru for.
- Ni iru!
- Sì, ma si può discutere di tutto.
- Certamente, si può sempre esprimere la propria opinione.
- Ebbene, il venditore ha detto che ha libri per tutte le tasche.
- Ed anche per tutti i gusti.
- Sì, ma le nostre tasche, adesso, sono vuote.
- Ed i nostri gusti sono diversi.
- Beh, andiamo via.
- Andiamo.

ĈE LA TELEFONO

- Nu, trilas la telefono.
- Momenton. Mi iros.
- Rapidu, aŭ ĝi ne plu trilos
- Oni retelefonos.
- Povas esti io grava.
- Jen, mi finis. Mi iras.
- Halo.
- Halo.
- Kiu parolas?
- Estas mi.
- Kiu mi?

- Estas Margareta.
 - Mi konas neniun Margaretan.
 - Ĉu ne estas familio Monti?
 - Ne, ĉi tie ne estas familio Monti
 - Kiun numeron vi havas?
 - Kiun numeron vi faris?
 - 26403576.
 - Nu, estas guste nia numero.
 - Kion oni povas fari?
 - Mi tute ne scias.
 - Ĉu vi havas telefon-libron?
 - Jes, certe, ke ĝin mi havas.
 - Ĉu vi povas fari komplezon al mi?
 - Jes. Diru.
 - Bonvolu preni la telefonlibron.
 - Atendu ĉe la aparato.
 - Mi atentos.
 - Mi rapidos kiel eble plej multe.
- ***
- Jen, mi estas ĉi tie.
 - Ĉu vi havas la telefonlibron?

AL TELEFONO

- Senti, suona il telefono.
- Un momento. Vado.
- Muoviti o non squillerà più.
- Ritelefoneranno.
- Può essere qualcosa di importante
- Ecco, ho finito. Vado.
- Pronto.
- Pronto.
- Chi parla?
- Sono io.
- Chi, io?

- Sono Margherita.
 - Non conosco nessuna Margherita.
 - Non è la famiglia Monti?
 - No, qui non c'è la famiglia Monti
 - Che numero ha?
 - Che numero ha fatto?
 - 26403576.
 - Sì, è proprio il nostro numero.
 - Cosa si può fare?
 - Non lo so proprio.
 - Ha la guida telefonica?
 - Sì, certamente che ce l'ho
 - Mi può fare un favore?
 - Sì, dica.
 - Prenda, per favore, la guida telefonica.
 - Aspetti all'apparecchio.
 - Aspetto.
 - Farò quanto prima possibile.
- ***
- Eccomi qua.
 - Ha la guida telefonica?

- Kompreneble, mi iris preni ĝin.
- Ĉu ĝi estas la ĉi-jara?
- Jes.
- Ĉu ĝi estas la lasta?
- Jes, la lasta. La plej ĝisdatigita.
- Nu, ĝi estas la taŭga.
- Nu, kion vi volas scii?
- Ĉu vi povas rigardi sub Monti?
- Jen, mi havas antaŭ mi la paĝon en kiu estas la nomo Monti.
- Bone, bonvolu rigardi sub Monti Fedele.
- Mi trarigardis, sed mi trovis neniun Monti Fedele.
- Ĉu vi rigardis bone?
- Jes, mi eĉ prenis la okulvitrojn por pli bone vidi.
- Tio estas bela rebuso.
- Ne por mi.
- Sed ja por mi.
- Kion fari?
- Mi ne scias.
- Nu, mi trovos alian vojon.
- Bone, tio estas afero via.
- Dankon pro via afabla helpo.
- Nedankinde.
- Ĝis revido.
- Ĝis reaŭdo.
- Ĉu ĝis reaŭdo?
- Jes, ĝis reaŭdo.
- Kial?
- Ĉar al mi plaĉas ĉu via voĉo ĉu via nomo.
- Ĉu vere?
- Vere.
- En tiu okazo...
- ***
- Kiu telefonis?
- Temis pri eraro. Simpatiulino...
- Naturalmente, sono andato prenderla.
- È quella di quest'anno?
- Sì.
- È l'ultima?
- Sì, l'ultimissima, la più aggiornata.
- Bene, è quella giusta.
- Ebbene, cosa vuol sapere?
- Può guardare sotto Monti?
- Ecco, ho davanti a me la pagina nella quale c'è il nome Monti.
- Bene, guardi, per piacere, sotto Monti Fedele.
- Ho guardato, ma non ho trovato nessun Monti Fedele.
- Ha guardato bene?
- Sì, ho persino preso gli occhiali per vedere meglio.
- È un bel rebus.
- Non per me.
- Ma sì per me.
- Che fare?
- Non lo so.
- Troverò un'altra maniera.
- Bene, questo è affar suo.
- Grazie per il suo cortese aiuto.
- Prego.
- Arrivederci.
- A risentirci.
- A risentirci?
- Sì, a risentirci.
- Perché?
- Perché a me piace sia la sua voce sia il suo nome.
- Davvero?
- Veramente.
- In tal caso...
- ***
- Chi ha telefonato?
- Si è trattato di un errore. Una simpaticona...

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2013 / 1

020

EN LA OFICEJO

IN UFFICIO

- Bonan matenon!
- Bonan matenon, Tereza.
- Ĉu mi alvenis malfrue?
- Ne, estas mi, kiu venas ĉiam frue.
- Mi vidas, ke vi jam komencis labori.
- Certe, mi venis frue, ĉar ni havas multon por fari, hodiaŭ.
- Ĉu vi enigis multajn datumojn en la komputilon?
- Ne, mi nur klopodis kolekti ilin racie.
- Sed hieraŭ vespere la informoj estis jam bone ordigitaj.
- Vi pravas, tamen, post via foriro, aliaj telefonvokoj aliigis la situacion.
- Ĉiam estas malfruemuloj.
- Oni devas trovi rimedon al tio.
- Ni devas ĉiam esti afablaj kun nia klientaro.
- Tio estas vera, sed kelkfoje...
- Kelkfoje?...
- Nu, ni ne diskutu nun pri tio.
- Vi pravas: en ĉi tiu momento diskutado estus nur tempo-malŝparo.
- Kaj malŝparotan tempon ni ja ne havas.
- Kion mi faru?
- Nu, antaŭ ĉio demetu vian mansaketon.
- Buon giorno (mattino)!
- Buon giorno, Teresa.
- Sono arrivata tardi?
- No, sono io che arrivo sempre presto.
- Vedo che ha già incominciato a lavorare.
- Certamente, sono venuto presto, perché oggi abbiamo molto da fare .
- Ha inserito molti dati in computer?
- No, ho solamente cercato di raccoglierti con logica.
- Ma ieri sera le informazioni erano già ben ordinate.
- Ha ragione, tuttavia, dopo che se ne è andata, altre telefonate hanno cambiato la situazione.
- Ci sono sempre dei ritardatari.
- A questo si dovrebbe trovare una soluzione.
- Dobbiamo essere sempre cortesi con la nostra clientela.
- Questo è vero, ma qualche volta...
- Qualche volta?...
- Su, non facciamo adesso una discussione su questo.
- Ha ragione: in questo momento una discussione sarebbe solamente una perdita di tempo.
- E tempo da perdere non ne abbiamo certamente.
- Che cosa devo fare?
- Beh, prima di tutto appoggi la sua borsetta.

- Farite.
- Nun ni rigardu kune ci paperaĉojn.
- Jen, mi povus komenci enkomputiligi la unuan liston.
- Jes, tion vi povus fari
- Donu ĝin al mi.
- Atentu, kontrolo antaŭe, ĉu iu el la nomoj jam enestas.
- Neniu devus jam enesti.
- Tamen, estas pli bone ĉiam kontroli.
- Tion ni povus fari poste.
- Eble vi pravas, ĉar la ordino perkomputila estas pli rapida.
- Kaj kiam multaj nomoj estas prikonsideritaj, estas oportune doni tiun taskon al nia... amiko
- Nu, mi konstatas, ke ĉi tie ni laboras triope.
- Jes, sed la tria estas pasiva.
- Ĝi estas tamen la plej rapida.
- La plej rapida, se ĝi ricevas puŝon.
- Jes, oni devas nur puŝi ion, kaj jen ĉio aperas.
- Kiam estas elektra kurento.
- Mi esperas, ke ĉi matenon ĝi ne mankos.
- Ankaŭ mi.
- Tamen, estus pli bone se de tempo al tempo vi konservus vian laboron.
- Memkompreneble, mi jam suferis malbonajn spertojn.
- Jes, mi memoras, kiam vi devis retajpi dekon da paĝoj.
- Mi tro multe enfervoriĝis, kaj mi ne pensis, ke povus manki la elektra kurento.
- Kiu eraras, tiu lernas.
- Kaj agas konsekvence.
- Kaj nun, ek, al laboro.
- Al la laboro!
- Fatto.
- Ora guardiamo insieme queste cartacce.
- Sì, potrei incominciare ad inserire in computer la prima lista.
- Sì, potrebbe farlo.
- Me la dia.
- Attenta, prima controlli se qualche nome è già dentro.
- Non ce ne dovrebbe essere nessuno.
- Tuttavia, e sempre meglio controllare.
- Lo potremmo fare dopo.
- Forse ha ragione, perché l'ordinamento con il computer è più veloce.
- E quando si devono prendere in considerazione molti nomi, è opportuno darne il compito al nostro... amico.
- Beh, faccio una constatazione, che qui lavoriamo in tre.
- Sì, ma il terzo è passivo.
- È tuttavia il più veloce.
- Il più veloce, se riceve un impulso.
- Sì, si deve solamente premere qualcosa, ed ecco che appare tutto.
- Quando c'è la corrente elettrica.
- Spero che stamattina non mancherà.
- Anch'io.
- Tuttavia, sarebbe meglio se di tanto in tanto salvi il suo lavoro.
- Certamente, ho già sofferto di brutte esperienze.
- Sì, mi ricordo di quando dovette ridigitare una decina di pagine.
- Mi ero immedesimata troppo, e non avevo pensato che sarebbe potuta mancare la corrente elettrica.
- Chi sbaglia, impara.
- E agisce di conseguenza
- E adesso, avanti, al lavoro.
- Al lavoro!

- Jen, ĉi tio estas farita.
- Ĉu ĝi estas en ordo?
- Nu, mi finfaris ĝin, sed estus oportune kondukti kiel kutime.
- Tio signifas, ke vi sugestas, ke ni kune rekontrolu la laboron.
- Por esti pli certaj pri ĝia boneco.
- Vi pravas. Pli bone kontroli kvarokule ol duokule.
- Jes, kvar okuloj pli bone vidas ol du.
- Kaj vi diras, ke mi ĉiam trovas ian ne-perfektajn.
- Vi estas la ĉefo: vi havas rajton al kritiko.
- Jes, vi pravas, sed mi ĉiam ŝatas la kunlaboron de la aliaj.
- Pro tio mi sugestis, ke ni kune kontrolu la tuton.
- Nu, tion ni faros, sed ne tuj.
- Kial?
- Ĉar nun mi devas fari telefonvokon.

- Ha, vi pravas, jam estas la horo!
- Ĉu vi vidas? Mi estas pli lerta ol mia sekretariino.
- Vi nur anticipis min je du minutoj.

- Ĉu post du minutoj vi estus dirinta al mi, pri la telefonvoko?
- Certe.
- Kaj kiamaniere vi estus memorinta pri ĝi?
- Mi fruktuzas la modernajn rimedojn.
- Tio estas?
- La trilon de mia vek-horloĝo.
- Kaj vi diras, ke vi utiligas la modernajn rimedojn!?
- Jes, tion mi diras.

- Ecco, questo è fatto.
- È a posto?
- Beh, io l'ho finito, ma sarebbe opportuno fare come al solito.
- Questo significa che lei suggerisce che ricontrolliamo insieme il lavoro.
- Per essere più sicuri della sua bontà.
- Ha ragione, meglio controllare con quattro occhi anziché con due occhi.
- Sì, quattro occhi vedono meglio di due.
- E lei dice che io trovo sempre qualche imperfezione.
- Lei è il capo: lei ha il diritto di criticare.

- Sì, ha ragione, ma io apprezzo sempre la collaborazione degli altri.
- Per questo ho suggerito di controllare insieme tutto quanto.
- Lo faremo, ma non subito.
- Perché?
- Perché adesso devo fare una chiamata telefonica.
- Sì, ha ragione: è già l'ora!
- Vede? Son più bravo della mia segretaria.
- Mi ha solamente anticipato di due minuti.
- Fra due minuti mi avrebbe detto della telefonata?
- Certamente.
- Ed in che maniera se ne sarebbe ricordata?
- Sfrutto i mezzi moderni.
- Cioè?
- La suoneria della mia sveglia.
- E dice di utilizzare i mezzi moderni!?

- Sì, lo dico.

- Sed vian vekhorloĝon vi aĉetis ĉe vendisto de antikvaj meblo-ornamaĵoj.
- Ĝi al mi placas.
- Pri tio mi konsentas.
- Kaj manke de aliaj rimedoj, mi utiligas ĝin.
- Oni povus fari ion pere de la komputilo.
- Jes, oni povus antaŭvidi programon, kiu eligas je la ĝusta horo mildan voĉon kun la informo, ke oni devas fari tion kaj tion.
- Oni povas pensi pri io tia.
- Vi ĉiam pretas kapti la okazojn.
- Nu, ni pensu pri la telefono.
- Ha, jen, mia vekhorloĝo sonoras.
- Malnova sed efika.
- Kiel la posedantino.
- Jes, nur en la senco, ke vi bone funkcias, kaj ne, ke vi estas maljuna.
- Dankon.
- Ni nun telefonos al la Kanariaj Insuloj.
- Jes, mi jam havas la telefon-numeron sur mia skribotablo.
- Bone, tuj voku ĝin.
- Ĉu mi petu rekte pri Sinjoro Perez?
- Jes, petu rekte pri li.
- Kaj se li ne ĉeestas?
- Neeblas, li atendas mian telefonvokon.
- Nu, bone, mi vokos lin.
- Poste paroligu min sur la dua linio.
- Certe, kiel kutime.
- Dankon.
- Ma la sua sveglia l'ha comperata da un rivenditore di antiche suppellettili.
- Mi piace.
- Sono d'accordo.
- Ed in mancanza di altri mezzi, la utilizzo.
- Si potrebbe fare qualcosa con il computer.
- Sì, si potrebbe prevedere un programma che emetta all'ora giusta una voce gentile con l'informazione che si deve fare questo e quello.
- Si potrebbe pensare a qualcosa di questo tipo.
- È sempre pronto ad afferrare le occasioni.
- Ebbene, pensiamo al telefono.
- Ah, ecco, la mia sveglia suona.
- Vecchia ma efficiente.
- Come colei che la possiede.
- Sì, solamente nel senso che è ben efficiente, e non che è vecchia.
- Grazie.
- Adesso telefoniamo alle isole Canarie.
- Sì, ho già il numero telefonico sulla mia scrivania.
- Bene, lo chiami subito.
- Devo chiedere direttamente del Sig. Perez?
- Sì, chieda direttamente di lui.
- E se non c'è?
- Non è possibile, aspetta la mia chiamata.
- Bene, lo chiamo.
- Poi mi faccia parlare sulla seconda linea.
- Certo, come al solito.
- Grazie.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
021

KATOLIKA SENTO 2013 / 2

RENKONTIĜO EN LA STRATO

- Saluton, Johano!
- Jes, mi estas Johano. Sed vi, kiu vi estas?
- Ĉu vi ne memoras pri mi?
- Ne, mi ne memoras pri via nomo, kvankam via vizaĝo ne estas nova por mi.
- Mi estas Cezaro.
- Cezaro?!
- Ĉu nun vi memoras pri mi?
- Jes, nun mi memoras.
- Pasis iom da tempo...
- Iom da jaroj.
- Mi dirus, iom da jardekoj.
- Vi pravas, kelkaj jardekoj.
- Kion vi faras nun?
- Mi laboras en alia urbo.
- Ĉu vi ne plu vivas ĉi tie?
- Ne, jam de longe.
- Kaj kie vi vivas nun?
- Mi vivas kaj laboras en Milano.
- Granda urbo!
- He, jes, vere granda urbo.
- Ĉu vi estas sola tie?
- Ne, mi edziĝis.
- Ĉu vere?
- Ĉu vi memoras pri Karla?
- Ĉu temas pri tiu brunulineto, kun kiu vi ofte studis?
- Jes, pri tiu.
- Kaj vi edziĝis al ŝi?
- Jes, sed unue mi iris serĉi laboron en Milano.
- Kaj kiam vi ĝin trovis, vi decidis edzinigi ŝin.
- Ja, ĝuste tiel.
- Tio signifas, ke vi ne perdis la kontaktojn,

INCONTRO IN STRADA

- Salve, Giovanni!
- Sì, io sono Giovanni. Ma tu chi sei?
- Non ti ricordi di me?
- No, non mi ricordo il tuo nome, anche se la tua faccia non mi è nuova.
- Sono Cesare.
- Cesare?!
- Adesso ti ricordi di me?
- Sì, ora ricordo.
- È passato un po' di tempo...
- Un po' di anni.
- Direi, un po' di decenni.
- Hai ragione, alcuni decenni.
- Cosa fai adesso?
- Lavoro in un'altra città.
- Non vivi più qui?
- No, già da lungo tempo.
- E dove vivi ora?
- Vivo e lavoro a Milano.
- Una gran città!
- Eh, sì, veramente una gran città.
- Là sei da solo?
- No, mi sono sposato.
- Davvero?
- Ti ricordi di Carla?
- Di quella brunetta con la quale studiavi spesso?
- Sì, di quella.
- E ti sei sposato con lei?
- Sì, ma prima sono andato a cercare lavoro a Milano.
- E quando l'hai trovato, hai deciso di farla diventare tua moglie,
- Sì, proprio così.
- Questo significa che non avete perduto i

- kiam vi iris al Milano.
- Ne, ni skribis ĉiun tagon unu al la alia.
 - Belege.
 - Jes, estis bela periodo, kvankam mi sentis ŝian mankon.
 - Kaj la manko-sento estis decida.
 - Mi povas diri, ke jes.
 - Ĉu nun ŝi estas ĉi tie, kun vi?
 - Jes, ni estas ĉi tie, ĉe parencoj.
 - Kial ni ne kaptu la okazon por renkontiĝi?
 - Estas ja bona ideo!
 - Tiel mi povos prezenti al vi ambaŭ mian edzinon.
 - Ĉu ankaŭ vi havas edzinon?
 - Mi ne estas escepto.
 - Ĉu mi konas ŝin?
 - Ne, vi ne konas ŝin, ĉar mi konatiĝis kun ŝi, kiam mi ne vidis vin de pluraj jaroj.
 - Mia edzino kaj mi konos ŝin okaze de nia renkontiĝo.
 - Bone, ĉu vi volas viziti nin ĉe nia hejmo?
 - Jes, volonte.
 - Ĉe nia hejmo estos pli komforte ol en aliaj ejoj.
 - Mi ne dubas. Kie vi loĝas?
 - Ne malapude de ĉi tie.
 - Kie?
 - En Strato Rossetti.
 - Bela strato.
 - Jes, tie mi posedas vilaon, etan vilaon, kiun mi heredis.
 - Bonŝanculo.
 - Kelkfoje tio okazas.
 - Nu, vi povus doni al mi vian telefonnumeron; mi parolos kun mia edzino kaj mi telefonos por akordiĝi.
 - Jen, ĉi tie estas mia vizit-karto.
 - Dankon. Mi nun donos al vi la mian.
 - Bone.
 - Jen ĝi.
 - kontakti, quando sei andato a Milano.
 - No, ci siamo scritti uno all'altro tutti i giorni.
 - Bellissimo.
 - Sì, è stato un bel periodo, anche se sentivo la sua mancanza.
 - E il senso di mancanza è stato decisivo.
 - Posso dire di sì.
 - Ora è qui, con te?
 - Sì, siamo qui, da parenti.
 - Perché non cogliamo l'occasione per incontrarci?
 - È davvero una buona idea!
 - Così potrò presentare a tutti e due mia moglie.
 - Hai moglie anche tu?
 - Non sono un'eccezione.
 - La conosco?
 - No, non la conosci, perché ho fatto la sua conoscenza, quando non ti vedevo da parecchi anni.
 - Io e mia moglie la conosceremo in occasione del nostro incontro.
 - Bene, volete farci visita a casa nostra?
 - Sì, volentieri.
 - A casa nostra sarà più comodo che in altri luoghi.
 - Non ho dubbi. Dove abiti?
 - Non lontano da qui.
 - Dove?
 - In Via Rossetti.
 - Una bella via.
 - Sì, là possiedo una villa, una piccola villa che ho ereditato.
 - Fortunato.
 - Qualche volta succede.
 - Bene, potresti darmi il tuo numero telefonico; parlerò con mia moglie e telefonerò perché metterci d'accordo.
 - Ecco qui il mio biglietto da visita.
 - Grazie. Ora ti darò il mio.
 - Bene.
 - Eccolo.

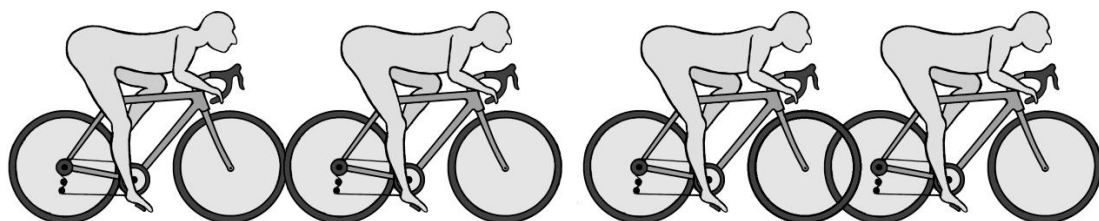
BICIKLOJ

- Saluton!
- Saluton!
- Kien vi iras per via biciklo?
- Mi iras fari turneton.
- Ĉu nur turneton?
- Jes, nur turneton, ĉar ĝis nun mi ne havis tempon por trejniĝi bone.
- Kial vi volas bone trejniĝi?
- Ĉar mi intencas fari longan biciklan ekskurson.
- Ĉu vi ekskursos sola?
- Ne, mi esperas, ke iu akompanos min.
- Estus pli bone: oni pedalas pli facile kun aliaj homoj.
- Vi pravas. Ĉu hazarde vi venus kun mi?
- Ho, ne. Vi scias, ke mi ne tuŝas de longa tempo biciklon.
- Ĉu vere? Tion mi ne sciis.
- Vere. Mi opinias, ke mi metis mian biciklon en la subtegmentejon antaŭ 10 jaroj.
- Nu, vi pendigis vian biciklon ĉe la najlego.
- Tiel oni sin esprimas, kiam oni finas sportan agadon.
- Sed oni ne devas plene rezigni je la ĝuo de la rajdado de la "ŝtal-ĉevalo".
- Ĝi donis al mi jam sufiĉe da ĝuo.
- Pensu, mi, kontraŭe, volus partopreni en iu aranĝo de BEMI.
- Ĉu de la biciklista esperantista movado internacia?
- Jes.
- Troigemulo.
- Kial?
- Ĉar BEMI organizas plurtagajn biciklajn itinerojn.
- Kun celo.
- Konsentite.
- Sed lacige.

BICICLETTE

- Salve!
- Salve!
- Dove vai con la tua bicicletta?
- Vado a fare un giretto.
- Solamente un giretto?
- Sì, solamente un giretto, perché finora non ho avuto tempo per allenarmi bene.
- Perché vuoi allenarti bene?
- Perché ho intenzione di fare una lunga gita in bicicletta.
- Farai l'escursione da solo?
- No, spero che qualcuno mi accompagni.
- Sarebbe meglio: si pedala più facilmente con delle altre persone.
- Hai ragione. Per caso, verresti tu con me?
- Oh, no. Sai che non tocco da molto tempo la bicicletta.
- Davvero? Questo non lo sapevo.
- Veramente. Credo di aver messo la mia bicicletta in soffitta dieci anni fa.
- Ebbene, hai appeso al chiodo la tua bicicletta.
- Così ci si esprime, quando si finisce un'attività sportiva.
- Ma non si deve rinunciare completamente alla gioia di montare il "cavallo d'acciaio".
- Mi ha già dato piacere a sufficienza.
- Pensa, io, al contrario, vorrei partecipare a qualche cosa organizzata dalla BEMI.
- Dal movimento internazionale dei ciclisti esperantisti?
- Sì.
- Esagerato.
- Perché?
- Perché la BEMI organizza gite in bicicletta di più giorni.
- Con uno scopo.
- D'accordo.
- Ma stanchevole.

- Tio estas la ĝuo de la biciklo: laciĝi, sed konkeri la celon.
- Estas ja belaj tipoj la biciklistoj.
- Pri tio ne estas dubo. Vidu Pantani.
- Li estis admirinda.
- Plurfoje li falis, li rompis al si la ostojn, sed li ne rezignas.
- Li amis sian biciklon.
- Tion oni ne povas diri.
- Kial?
- Oni devas diri, ke li amis la biciklon, ĝenerale.
- Mi ne komprenas.
- Nuntempe ĉiu biciklisto, kiu partoprenas en vetkuroj ne havas nur unu biciklon: unu li havas por la kronometraj konkursoj, alian por la montaro, ktp ktp.
- He, vi pravas, mi vidis eĉ bicikliston, kiu forĵetis sian biciklon, ĉar li restis sola kaj senkonsola pro iu akcidento aŭ pro iu krizo.
- Ne ĉiam estis tiel.
- Mi memoras pri Faŭsto Coppi, la granda ĉampiono, kiu malfacile sukcesis ricevi biciklon tuj post la monda milito.
- Estis periodo tute eksterordinara.
- Sed oni povas diri, ke Coppi estis vere enamiĝinto de la biciklo: oni rakontas, ke li gardis ĝin en la dormoĉambro de la hotelo por pli bone ĝin studi, por elpensi, kiajn radojn uzi, por eltrovi ĉiun detalon, kiu permesos al li, la postan tagon venki etapon de la Itala aŭ de la Franca Turniro.
- Quello è il godimento della bicicletta: stancarsi ma conquistare la meta.
- Son sì dei bei tipi i ciclisti.
- Su questo non c'è dubbio. Guarda Pantani.
- È da ammirare.
- È caduto più volte. Si è rotto le ossa, ma non rinuncia.
- Amava la sua bicicletta.
- Questo non si può dire.
- Perché?
- Si deve dire, che egli amava la bicicletta, in generale.
- Non capisco.
- Ai nostri tempi ogni ciclista che partecipi a delle gare non ha una sola bicicletta: ne ha una per le gare a cronometro, un'altra per la montagna, ecc. ecc.
- Eh, hai ragione, ho persino visto un ciclista che buttava via la sua bicicletta, trovandosi solo e sconsolato per qualche incidente o per una crisi.
- Non è stato sempre così.
- Mi ricordo di Fausto Coppi, il grande campione, che riuscì ad ottenere a malapena una bicicletta dopo la guerra mondiale.
- Era un periodo del tutto straordinario!
- Ma si può dire che Coppi era veramente un innamorato della bicicletta: si racconta che la custodiva nella stanza da letto dell'albergo per studiarla meglio, per pensare a quali ruote usare, per scoprire ogni dettaglio che, il giorno dopo, gli avrebbe permesso di vincere una tappa del Giro d'Italia o di Francia.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorgo de †Glaucio Corrado
023

KATOLIKA SENTO 2013 / 3

KONKGRESOJ

CONGRESSI

- Bonan vesperon, Pinjo.
- Bonan vesperon al vi.
- Kiel vi fartas?
- Sufiĉe bone mi fartas.
- Kial vi venis ĉi tien?
- Mi devas solvi problemon.
- Pri kio temas?
- Temas pri la kongresoj: la internacia, la itala kaj la katolika.
- Ĉu vi volas partopreni en ĉiuj tri kongresoj?
- Al mi plaĉus; sed mi devas elekti.
- Bone. Kiu kongreso estas por vi la plej interesa?
- Tion mi volus scii de vi.
- Ha, ĉi tiun jaron la elekto estas malfacila.
- Ĉu vere?
- Jes, la elekto estas tre malfacila.
- Kial?
- Ĉu al vi ne plaĉus iri al Aŭstralio?
- Certe, ke jes!
- Nu, vi elektis: vi iru al Aŭstralio.
- Sed la kostoj?
- Komence vi devas pagi la aliĝo-kotizon.
- Ĉu ĝi estas alta?
- Dependas ĉu vi estas aŭ ne estas membro individua de UEA.
- Mi ne estas membro de Universala Esperanto Asocio.
- En tiu okazo vi pagos pli multe.
- Nu, estas konvene fariĝi membro de UEA.
- Jes, sendube.
- Ni forlasu la internacian kongreson kaj ni parolu pri la kongreso itala.
- Buona sera, Pina.
- Buona sera a te.
- Come stai?
- Sto abbastanza bene.
- Perché sei venuta qui?
- Devo risolvere un problema.
- Di che si tratta?
- Si tratta dei congressi: quello internazionale, l'italiano e il cattolico.
- Vuoi partecipare a tutti e tre i congressi?
- Mi piacerebbe, ma devo scegliere.
- Bene. Qual'è il congresso più interessante per te?
- Questo lo vorrei sapere da te.
- Ah, quest'anno la scelta è difficile.
- Davvero?
- Sì, la scelta è molto difficile.
- Perché?
- Non ti piacerebbe andare in Australia?
- Certo che sì !
- Bene, hai scelto: vai in Australia.
- Ma i costi?
- Per cominciare devi pagare la quota di adesione.
- È alta?
- Dipende se sei o non sei socio individuale dell'UEA.
- Non sono socio dell'Associazione Universale di Esperanto.
- In tal caso devi pagare di più.
- Beh, conviene farsi membro dell'UEA.
- Sì, senza dubbio.
- Lasciamo da parte il congresso internazionale e parliamo del congresso italiano.

- Ĝi estas ege interesa, ĉar ĝi okazos en Napolo.
 - Napolo, mia revata urbo!
 - Kaj oni ekskursos al Kapreo!
 - Kapreo, la insulo, kiun mi vidis nur en la televidaparato.
 - Kaj oni iros al Sorrento!
 - Sed vi volas krevigi min pro deziro.
 - Ne, mi nur informas vin, laŭ via peto.

 - Nu, mi iros al la itala nacia kongreso de Esperanto.
 - Ĉu decidite? Ĉu vi nenion volas scii pri la kongreso katolika?
 - Ĉu ĝi estas interesa?
 - Ĝi okazos en Romo.
 - En la "Urbo Eterna".
 - Kaj oni vidos la Papon.
 - Ĉu la Papon?
 - Jes, oni vidos la Papon dum aŭdienco.
 - Grandioze!
 - Kaj oni vizitos la palacon de la Prezidanto de la Respubliko.
 - Mirinde!
 - Mi vidas, ke vi estas tre entuziasma: kion vi decidis?
 - Mi ne kapablas decidiĝi.
 - Ĉu mi helpu vin?
 - Kiamaniere?
 - Per sugesto.
 - Tio estas?
 - Vi povus pagi la kotizon por fariĝi membro de UEA, por pagi pli malaltan kotizon okaze de venonta internacia kongreso kaj vi povus partopreni en ambaŭ kongresoj, la itala kaj la katolika, kiuj okazos sinsekve en Italujo.
 - Tio ŝajnas al mi bona ideo.
 - Nu, ni solvis vian problemon: ek al la kongresoj!
 - Jes, sed Aŭstralio...
- È interessantissimo, perché si svolgerà a Napoli.
 - Napoli, la città da me sognata!
 - E si farà un'escursione a Capri!
 - Capri, l'isola che ho visto solamente in televisione.
 - E si andrà a Sorrento!
 - Ma vuoi farmi scoppiare dal desiderio.
 - No, ti informo solamente, secondo la tua richiesta.
 - Ebbene, andrò al Congresso nazionale italiano di Esperanto.
 - Deciso? Non vuoi sapere nulla del congresso cattolico?
 - È interessante?
 - Avrò luogo a Roma.
 - Nella "Città Eterna".
 - E si vedrà il Papa.
 - Il Papa?
 - Sì, si vedrà il Papa durante un'udienza.
 - Stupendo!
 - E si visiterà il palazzo del Presidente della Repubblica.
 - Meraviglioso!
 - Vedo che sei molto entusiasta: che cosa decidi?
 - Non sono capace di decidermi.
 - Devo aiutarti?
 - In che modo?
 - Con un suggerimento.
 - Cioè?
 - Potresti pagare la quota per diventare socio dell'UEA, pagare una quota più bassa in occasione di un prossimo congresso internazionale e potresti partecipare ad ambedue i congressi, l'italiano ed il cattolico, che avran luogo di seguito in Italia.
 - Mi sembra una buona idea.
 - Ebbene, abbiamo risolto il tuo problema: via, ai congressi!
 - Sì, ma l'Australia...

PLUVO

- Rapidu!
- Kial?
- Ĉar pluvos.
- Ĉu vi certas?
- Ĉu vi ne vidas la ĉielon?
- Ĝi estas iom griza.
- Ĉu iom griza?
- Jes.
- Ĉu vi ne vidas, ke ĝi estas preskaŭ nigra?
- Rigardu tiujn nubegojn.
- Jes, tiuj estas iom minacaj.
- Nu, rapidu!
- Sed estas tempo.
- Ne estas tro da tempo.
- Kial?
- Jen, leviĝas la vento.
- La vento forblovos la nubojn.
- Ne, la vento alportos pluvon.
- Kion ni faru kun la libroj?
- Ĉu vi parolas pri la libroj, kiuj estas sur la vendobenko?
- Kompreneble.
- Ni povos ilin kovri.
- Per io travidebla.
- Kaj se pluvos multe?
- Tio estas problemo.
- Nu, ni devas ilin rapide depreni de la benko.
- Saĝa decido.
- Mi opinias, ke estas la plej bona solvo.
- Mi konsentas.
- Deprenu tiujn, kiuj situas dekstre.
- Bone. Pri duono de la benko zorgu mi, vi pri la alia duono.
- Kien ni metu la librojn?
- En la veturilon, kompreneble.
- Ĉu ĉiujn?
- Jes, ni ne havas aliajn lokojn.

PIOGGIA

- Muoviti
- Perché?
- Perché pioverà:
- Ne sei certo?
- Non vedi il cielo?
- È un po' grigio:
- Un po' grigio?
- Sì.
- Non vedi che è quasi nero?
- Guarda quelle grosse nubi.
- Sì, quelle sono un po' minacciose.
- Allora affrettati.
- Ma c'è tempo.
- Non c'è molto tempo.
- Perché?
- Ecco, si alza il vento.
- Il vento spazzerà le nubi.
- No, il vento porterà la pioggia.
- Che cosa facciamo con i libri?
- Parli dei libri che sono sul banco di vendita?
- Naturalmente.
- Potremmo coprirli.
- Con qualcosa di trasparente.
- E se pioverà molto?
- Questo è un problema.
- Bene, dobbiamo toglierli rapidamente dal banco.
- Decisione saggia.
- Credo che sia la soluzione migliore.
- Sono d'accordo.
- Prendi quelli che sono a destra.
- Bene. Io mi interesso di metà banco, tu dell'altra metà.
- Dove dobbiamo mettere i libri?
- Nell'automezzo, naturalmente.
- Tutti?
- Sì, non abbiamo altri luoghi.

- Rapidu, la vento blovas pli forte.
- Ni pensis pri la pluvo, sed nun ni riskas, ke la vento forbalaŭ ĉiujn niajn librojn.
- Jen la sorto de la kulturo.
- Esti forbalaata.
- Ne estu pesimisma, kaj rapidu.
- Mi ne estas pesimisto, mi estas optimisto.
- Ĉu vere?
- Jes, ankaŭ ĉar mi vidas tie sunradion.
- Kaj la vento fariĝis malpli blovema.
- Kion ni faru?
- Mi ne scias.
- Ĉu valoras la penon formeti ĉiujn librojn?
- Mi komencas dubi.
- Jen venas ankaŭ kelkaj klientoj.
- Mi opinias, ke la kliento ĉiam pravas.
- Nu, ni metu nin je dispono de la klientoj.
- Tio estas nia devo.
- Tio donas al ni la ĉiutagan panon.
- Ni devas labori por mangi.
- Estas nia kondamno.
- Sed ni estas optimistoj.
- Kaj franciskane helpemaj.
- Ni ĝoje servadu la klienton!
- Muoviti, il vento soffia più forte.
- Abbiamo pensato alla pioggia, ma ora rischiamo che il vento spazzi via tutti i nostri libri.
- Ecco il destino della cultura.
- Essere spazzata via.
- Non essere pessimista, e muoviti.
- Non sono un pessimista, sono un ottimista.
- Davvero?
- Sì, anche perché vedo là un raggio di sole.
- Ed il vento si è fatto meno impetuoso.
- Che dobbiamo fare?
- Non lo so.
- Vale la pena di mettere via tutti i libri?
- Comincio ad avere dei dubbi.
- Ecco, arrivano alcuni clienti.
- Credo che il cliente abbia sempre ragione.
- Ebbene, mettiamoci a disposizione dei clienti.
- È nostro dovere.
- Questo ci dà il pane quotidiano.
- Dobbiamo lavorare per mangiare.
- È la nostra condanna.
- Ma noi siamo ottimisti.
- E francescanamente pronti ad aiutare .
- Serviamo con gioia il cliente!

Gustave Caillebotte: Pluva tago en Parizo

(detalo)

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado
025

KATOLIKA SENTO 2013 / 4

ĈE LA STRANDO

- Ĉu vi kapablas naĝi?
- Certe. Mi naskiĝis en mara urbo.
- Tio ne gravas. Mi konas multajn homojn, kiuj naskiĝis apud la maro, kaj tamen ne kapablas naĝi
- Nu, mi kapablas.
- Ĉu la akvo estas varma?
- Ne tro multe.
- Mi supozis tion, ĉar la bansezono ne komenciĝis.
- Sed la suno estas sufiĉe forta.
- Pro tio mi venis al la strando.
- Kaj vi eniros la akvon.
- Pri tio mi dubas.
- Provu meti la piedojn en la akvon.
- Mi ne kuraĝas.
- Sed vi volus provi naĝi.
- Kompreneble.
- Vi devas nur trovi la manieron eniri la akvon.
- Certe.
- Mi havas sugeston.
- Ĉu vere?
- Jes.
- Pri kio temas?
- Simple. Vi kuru iomete sur la sablo de la strando kaj, kiam vi estos sufiĉe varmiĝinta, kuru en la akvon.
- Estas facile tion diri, sed malfacile por fari.
- Provu.
- Ne, oni bezonas tro multe da tempo por varmiĝi kurante.
- Nu, utiligu alian taktikon.

SULLA SPIAGGIA

- Sei capace di nuotare?
- Certamente. Sono nato in una città di mare.
- Ciò non ha importanza. Conosco molte persone che sono nate vicino al mare e che tuttavia non sono capaci di nuotare.
- Ebbene, io son capace.
- È calda l'acqua?
- Non troppo.
- Lo supponevo, perché la stagione dei bagni non è incominciata.
- Ma il sole è abbastanza forte.
- Per questo sono venuto in spiaggia.
- Ed andrai in acqua.
- Su questo ho dei dubbi.
- Prova a metter i piedi in acqua.
- Non ho coraggio.
- Ma tu vorresti provare a nuotare.
- Naturalmente.
- Devi solamente trovare il modo d'entrare in acqua.
- Certamente.
- Ho un suggerimento.
- Davvero?
- Sì
- Di che si tratta?
- Semplice. Corri un pochino sulla sabbia della spiaggia e, quando ti sarai riscaldato abbastanza, corri in acqua.
- È facile dirlo, ma difficile da fare.
- Prova.
- No, c'è bisogno di troppo tempo per riscaldarsi correndo.
- Ebbene, utilizza un'altra tattica.

- Tio estas?
- Ĉu vi vidas tiun ŝtonegon tuj apud la marbordo?
- Jes.
- Se mi estus vi, mi irus sur tiun ŝtonegon, kontrolus la marprofundon kaj mi enplonĝus en la akvon.
- Mi ne estas kapabla plonĝi.
- Tio estas malhelpo.
- Ĉu oni bezonas multe da tempo por lerni plonĝi?
- Ne multe, sed oni devas ne timi la malvarmon.
- Nu, mi decidis, ke mi lernos plonĝi.
- Ni komencu.
- Ne nun: kiam la akvo estos pli varma.
- Nu, laŭ mi vi devus iri al ekvatoro por trovi la varmon, kiun vi deziras.
- Bona ideo: tie la maro estas ĉiam varma.
- Ĝi ŝajnas buljono.
- Estas tio, kion mi ŝatus.
- Vi volas ĝui ĉion sensufere.
- Kial ne, se tio eblas?
- Vi devus ankaŭ iomete riski.
- Ekzemple?
- Donu al mi la manon.
- Kial?
- Tio ne gravas donu al mi la manon.
- Kaj nun?
- Ni kuru al la akvo.
- Neee!
- Jen, vi estas en la akvo, naĝu.
- Cioè?
- Vedi quella pietra subito vicino al bordo del mare?
- Sì.
- Se io fosse te, andrei su quella grossa pietra, controllerei la profondità del mare e mi tufferei nell'acqua.
- Non sono capace di tuffarmi.
- Questa è una difficoltà.
- È necessario molto tempo per imparare a tuffarsi?
- Non molto, ma non si deve temere il freddo.
- Bene, ho deciso che imparerò a fare dei tuffi.
- Incominciamo.
- Non ora, quando l'acqua sarà più calda.
- Ebbene, secondo me dovresti andare all'equatore per trovare il caldo che desideri.
- Buona idea: lì il mare è sempre caldo.
- Sembra un brodo.
- È ciò che mi piacerebbe.
- Vuoi goderti tutto senza sofferenza.
- Perché no, se è possibile?
- Dovresti anche rischiare un pochino.
- Ad esempio?
- Dammi la mano.
- Perché?
- Non ha importanza: dammi la mano.
- Ed ora?
- Corriamo verso l'acqua.
- Noooo!
- Ecco, sei in acqua, nuota.

POST LA KURSO PRI MUZIKO

- Ĉu ankaŭ vi iras aŭskulti la kursanojn?
- Jes, kompreneble: mi havas multajn amikojn, kiuj deziras pliperfektigi en iu muzikilo.
- Ĝenerale, oni komencas de la fortepiano.
- Jes, ĝi estas bazo por orgeno, ekzemple.
- Ni aŭskultos fortepianistojn kaj orgenistojn.
- Ili ludos klasikajn pecojn.
- Estos pecoj de Mozart kaj de Beethoven.
- Temas pri du aŭtoroj, kiujn mi aparte ŝatas.

- Ankaŭ al mi plaĉas tre multe tiuj du aŭtoroj.

- Nu, mi esperas ĝui belajn interpretojn.

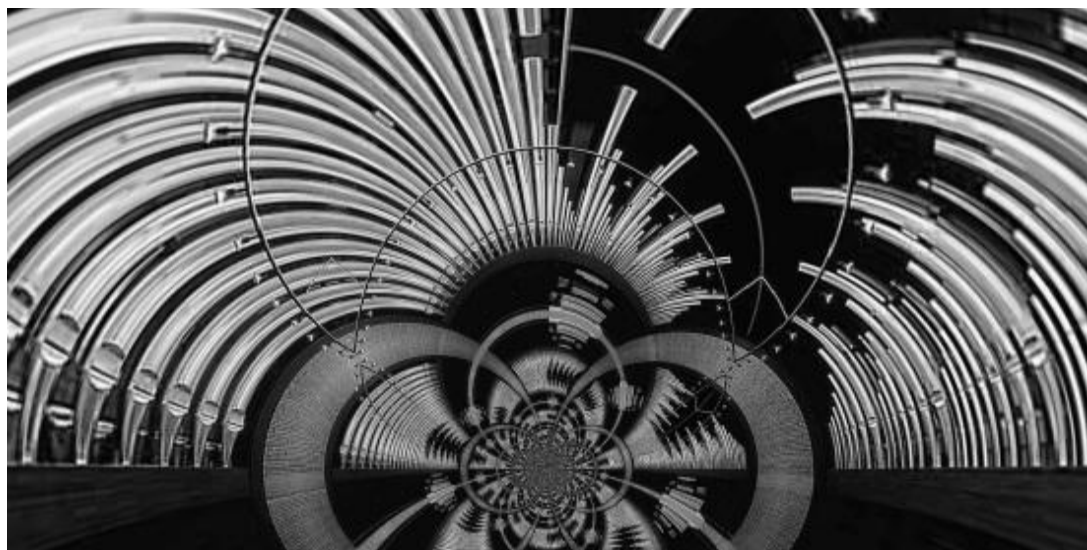
- Inter la prezentantoj estas veraj talentoj.
- Mi esperas.
- Ni eniru la koncertejon.
- Ni povas sidiĝi tie, kie estas du lokoj.
- Tiuj estas en bona pozicio.
- Atentu, komenciĝas la eniro de la ludantoj.
- Ni aŭskultu silente, ĉar kelkaj estas je la unua sperto.
- La plej lertaj venos poste.
- Sed ankaŭ ĉi tiuj montras bonan teknikon.

- Je la fortepiano, certe, sed kio okazos kun la orgeno?
- Ni estu paciencaj. Ni poste ilin aŭskultos je la orgeno.
- Ĉiuokaze, bravaj.
- Jes, oni vidas, ke ili studis kaj ekzerciĝis tre multe.
- Ĉefe tiu junulo, kiu cetere ne plu estas tro juna.
- Verŝajne estas tiu, kiun oni konsideras la plej lerta ĉe la orgeno.

DOPO IL CORSO DI MUSICA

- Vai anche tu a sentire i partecipanti al corso?
- Sì, naturalmente: ho molti amici che desiderano perfezionarsi in qualche strumento.
- In generale si comincia dal pianoforte.
- Sì, è la base per l'organo, ad esempio.
- Ascolteremo pianisti ed organisti.
- Suoneranno dei pezzi classici.
- Saranno pezzi di Mozart e di Beethoven.
- Si tratta di due autori che apprezzo in modo particolare.
- Anche a me piacciono veramente molto questi due autori.
- Bene, spero di godermi delle belle interpretazioni.
- Fra i presentatori ci sono dei veri talenti.
- Lo spero.
- Entriamo nella sala dei concerti.
- Possiamo sederci là, dove ci sono due posti.
- Sono in una buona posizione.
- Attento, inizia l'entrata degli esecutori.
- Ascoltiamo in silenzio, perché alcuni sono alla prima esperienza.
- I più bravi verranno dopo.
- Ma anche questi mostrano una buona tecnica.
- Al pianoforte certamente, ma che succederà con l'organo?
- Siamo pazienti. Dopo li ascolteremo all'organo.
- In ogni caso, bravi.
- Sì, si vede che hanno studiato e che si sono esercitati molto.
- Specialmente quel giovane che, d'altro canto, non è più troppo giovane.
- Probabilmente è quello che viene considerato il più bravo all'organo.

- Vidu, nun estas du, kiuj ludas kvarmane.
- Ne estas tro facile.
- Ĉefe se la pecoj estas brilaj.
- Kaj la tri tempoj de Mozart, kiujn ili prezentos neniel estas malrapidaj kaj facilaj.
- Bonege, laŭ la aplaŭdoj la publiko multege ŝatis ilian ludadon.
- Ŝajnas, ke nun oni transiros al la orgeno.
- Fakte, tiu fraŭlino iras ĝuste al la direkto de la orgeno.
- Vidu, kiamaniere ŝi preparas la voĉojn.
- Si puŝas kaj malpuŝas tiujn ... ilojn, kiuj estas flanke.
- Kaj nun ŝi sidiĝas.
- Ŝi atentas ne tuŝi la pied-klavaron.
- Kio elirigus sonojn tre basajn.
- Kiu diris, ke oni devas ludi uzante la kapon?
- Tio estas vera.
- Sed rigardu al tiu orgenistino: se si ne uzadus la piedojn kun tiom da lerteco, oni ne povus ŝin aplaŭdi tiel intense.
- Guarda, ora ci sono due che suonano a quattro mani.
- Non è molto facile.
- Specialmente se i pezzi sono brillanti.
- Ed i tre tempi di Mozart che presenteranno non sono per niente lenti e facili.
- Benissimo, dagli applausi al pubblico è piaciuta moltissimo la loro esecuzione.
- Sembra che ora si passerà all'organo.
- Infatti, quella signorina va proprio in direzione dell'organo.
- Guarda come prepara le voci.
- Spinge e tira fuori quegli ... affari che sono di fianco.
- Ed ora si siede.
- Sta attenta a non toccare la tastiera per i piedi.
- La qual cosa provocherebbe dei suoni molto bassi.
- Chi ha detto che si deve suonare usando la testa?
- Questo è vero.
- Ma guarda quella organista: se non usasse i piedi con tanta abilità non si potrebbe applaudirla così intensamente.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

027

KATOLIKA SENTO 2013 / 5

VENTO

- Kia ventaĉo!
- Vi pravas, estas vera ventaĉo!
- Ĝi signas la sezon-sanĝiĝon.
- Ni estas en Oktobro.
- La somero finiĝis.
- Kaj jam komenciĝis la aŭtuno.
- Montriĝas multaj fenomenoj tipaj de la sezono.
- Unu estas la vento.
- Sed oni sentas, ke la tagoj fariĝas pli freŝaj.
- Jes, la aero ne plu estas tiom varma, kiel en la tagoj pasintaj.
- Sur la montoj falas neĝo.
- Jes, je 1500 metroj.
- Tamen, tio influas.
- Rilate kion?
- Kompreneble, rilate la temperaturon de la atmosfero.
- Tion diras la televido, kiam ĝi parolas pri la antaŭvidoj veteraj.
- Kelkfoje ĝi eraras.
- Kiam ŝanĝiĝas la sezono, ĝi ne eraras.
- Sed la vento daŭre forte blovas.
- Kaj ĝi kreas ĥaason.
- Rigardu, kiel kirladas tiuj folioj miksitaj kun paper-pecoj.
- Arbo-folioj kun paper-folioj.
- Denove kune.
- Kial?
- Ĉar ambaŭ venas de la arboj.
- Prave vi diras, nur estas diferenco.

VENTO

- Che ventaccio!
- Hai ragione, è proprio un ventaccio.
- Segna il cambio di stagione.
- Siamo in ottobre.
- È finita l'estate.
- Ed è già iniziato l'autunno.
- Si evidenziano molti fenomeni. tipici della stagione.
- Uno è il vento.
- Ma si sente che i giorni diventano più freschi.
- Sì, l'aria non è più tanto calda come nei giorni passati.
- Sui monti cade la neve.
- Sì, a 1500 metri.
- Tuttavia, ciò influisce.
- Su che cosa?
- Naturalmente, sulla temperatura dell'atmosfera.
- Questo lo dice la televisione, quando parla delle previsioni del tempo.
- Qualche volta sbaglia.
- Quando cambia la stagione, non sbaglia.
- Ma il vento soffia forte in continuazione.
- E crea il caos.
- Guarda come girano quelle foglie mescolate con pezzi di carta.
- Foglie d'albero e fogli di carta.
- Di nuovo insieme.
- Perché?
- Perché ambedue vengono dagli alberi.
- Dici giusto, solamente c'è una differenza.

- La folioj falas ĉiun aŭtunon.
 - Kaj ili renoviĝas printempe.
 - Paperon oni bezonas ĉiam.
 - Kaj oni daŭre segas arbojn.
 - Kaj oni detruas la grandajn arbaregojn.
 - Ĉie en la mondo.
 - Kaj oni ne restarigas ilin.
 - Mi esperas, ke en iu loko oni estas antaŭvidemaj.
 - Certe, ie oni agas racie.

 - Kaj oni zorgas pri la replantado de la arboj.
 - Pri rearbarigo.
 - Mi esperas, ke iom post iom, tion oni ĉie faros.
 - Tio estas nur espero.
 - Sed oni devas esti optimistoj.
 - Kaj labori por realigi tiun revon.
 - Tial, ĉar ĝi ne devas resti simpla revo.

 - Mi esperas, ke io konkretiĝos.
 - Ankaŭ mi tion esperas.
 - Sed dum ni parolas la vento pli kaj pli blovas.
 - Bonŝance ĝi ne estas tro malvarma.
 - Ne troigu. Ni ne eniris la vintran sezonon.

 - Tiam ni bezonos niajn surtutojn.
 - Por la momento sufiĉas nia jako.

 - Sed mi jam vidis iun kun skarpo ĉirkaŭ la kolo.
 - Temas pri personoj pli delikataj ol la aliaj.
 - Aŭ de homoj iom maljunaj, kiuj sentas pli multe la ŝanĝiĝojn de la vetero.
 - Ĉiu kondutas laŭ necese.
 - Ni klopodu elteni ĉi venton.
- Le foglie cadono ogni autunno.
 - E si rinnovano in primavera.
 - Si ha sempre bisogno di carta.
 - E si segano alberi in continuazione.
 - E si distruggono le grandi foreste.
 - Dappertutto nel mondo.
 - E non si ricostruiscono.
 - Spero che in qualche luogo si sia prevedenti.
 - Certamente, da qualche parte si agisce ragionevolmente.
 - E ci si cura del ricollocamento degli alberi.
 - Del rimboschimento.
 - Spero che un po' alla volta lo faranno dappertutto.
 - È solamente una speranza.
 - Ma si deve essere ottimisti.
 - E lavorare per concretizzare quel sogno.
 - Per questo motivo, perché non rimanga un semplice sogno.
 - Spero che qualcosa si farà concreto.
 - Lo spero anch'io.
 - Ma mentre parliamo, il vento soffia sempre di più.
 - Per fortuna non è troppo freddo.
 - Non esagerare. Non siamo entrati nella stagione invernale.
 - Allora avremo bisogno dei nostri cappotti.
 - Per il momento è sufficiente la nostra giacca.
 - Ma ho già visto qualcuno con la sciarpa attorno al collo.
 - Si tratta di persone più delicate degli altri.
 - O di persone un po' vecchie, che sentono di più i cambi del tempo.
 - Ognuno si comporta secondo necessità.
 - Cerchiamo di sopportare questo vento.

UEA-JARLIBRO

- Hodiaŭ mi ricevis interesan kaj utilan libron.
- Pri kio temas?
- Ĉu vi konas la jarlibron de UEA?
- Ne, mi neniam vidis ĝin.
- Estas grava manko flanke de vi.
- Nun ne troigu.
- Mi ne troigas: ĉiu bona esperantisto devus posedi ĝin.
- Kaj kion oni devas fari por akiri ĝin?
- Estas facile: vi devas fariĝi individua membro de UEA.
- Kaj kiamaniere mi povus utiligi ĝin?
- Nu, se vi estas esperantisto vi havas kontaktojn kun la tuta mondo.
- Kompreneble.
- Kaj se vi bezonas ion eksterlande, vi povas trovi perantojn inter la delegitoj de Universala Esperanto-Asocio.
- Kaj kie mi trovas la adresojn de la delegitoj de UEA?
- En la jarlibro, kompreneble.
- Kaj kiom da delegitoj estas?
- Por scii, kiom da delegitoj estas, oni povas tion kalkuli en la jarlibro.
- Sed mi ne posedas ĝin.
- Fariĝu individua membro de UEA.
- Kaj kie oni tion povas fari?
- En Italio, tion vi povas fari ĉe Itala Esperanto-Federacio.
- Ĉu vi konas la adreson de Itala Esperanto-Federacio?
- Memkompreneble, ke mi konas ĝin.
- Bonvolu diri ĝin al mi.
- Ĝi estas: Strato Villoresi, 38, Milano.
- Tro malapude por mi.
- Nu, la kluboj estas kunligitaj kun IEF - Itala Esperanto-Federacio.
- Ĉu tio signifas, ke mi povus anigi pere de

L'ANNUARIO DELL'UEA

- Oggi ho ricevuto un libro utile e interessante.
- Di che si tratta?
- Conosci l'annuario dell'UEA?
- No, non l'ho mai visto.
- È una grande mancanza da parte tua.
- Ora non esagerare.
- Non esagero: ogni buon esperantista dovrebbe possederlo.
- E che cosa si deve fare per procurarselo?
- È facile: devi diventare membro individuale dell'UEA.
- Ed in che modo potrei utilizzarlo?
- Ebbene, se sei un esperantista, hai contatti con tutto il mondo.
- Naturalmente.
- E se hai bisogno di qualcosa all'estero, puoi trovare dei mediatori fra i delegati dell'Associazione Universale Esperantista.
- E dove trovo gli indirizzi dei delegati dell'UEA?
- Nell'annuario, naturalmente.
- E quanti delegati ci sono?
- Per sapere quanti delegati ci sono si possono contare nell'annuario.
- Ma non lo possiedo.
- Diventa socio individuale dell'UEA.
- E dove si può far ciò?
- In italia lo puoi far presso la Federazione Esperantista Italiana.
- Conosci l'indirizzo della Federazione Esperantista Italiana?
- Naturalmente che lo conosco.
- Dimmelo, per piacere.
- È: Via Villoresi, 38, Milano.
- Troppo lontano, per me.
- Beh, i circoli sono collegati con la FEI - Federazione Esperantista Italiana.
- Questo significa che potrei farmi socio per

- mia klubo?
- Jes, tio estas ebla.
 - Kaj kiom kostas la jara alig-kotizo?
 - Estas pluraj kotizoj, sed mi konsilas vin pagi 84.000 italajn lirojn por ricevi kaj la jarlibron kaj la revuon "Esperanto" .
 - Al mi ŝajnas bona ideo.
 - Kaj vi ricevos ankaŭ la membro-karton kun la markoj.
 - La markoj?
 - Tiuj garantios al la delegito, ke vi estas membro de UEA.
 - Ĉu por la respondo?
 - Jes, por la respondo.
 - Kaj pri la elspezoj?
 - Vi rajtos havi personan konton ĉe UEA, kaj tiun konton vi povos utiligi por ĝiri sumojn sur la konton de la delegito, kiu nepre devas esti membro de Universala Esperanto-Asocio.
 - Interese.
 - Ne nur, sed en la Jarlibro vi trovos informojn pri ĉiuj asocioj esperantistaj kunligitaj kun UEA.
 - Mi aliĝos, kiam mi estos 24-jara.
 - Se vi estas tiom juna, mi devas ĉion reklarigi al vi.
- mezzo del mio circolo?
 - Sì, è possibile.
 - E quanto costa la quota di adesione annuale?
 - Ci sono diverse quote, ma io ti consiglio di pagare 84.000 lire per ricevere sia l'annuario sia la rivista "Esperanto".
 - Mi sembra una buona idea.
 - E riceverai anche la tessera di socio con i bollini.
 - I bollini?
 - Quelli garantiranno al delegato, che sei socio dell'UEA.
 - Per la risposta?
 - Sì, per la risposta.
 - E per le spese?
 - Avrai diritto ad avere un conto personale presso l'UEA, e quel conto lo potrai utilizzare per girare delle somme sul conto del delegato che deve senz'altro essere socio dell'Associazione Mondiale degli esperantisti.
 - Interessante.
 - Non soltanto, ma nell'Annuario troverai delle informazioni su tutte le associazioni esperantiste collegate con l'UEA.
 - Mi farò socio a 24 anni.
 - Se sei così giovane, devo rispiegarti tutto.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

029

KATOLIKA SENTO 2013 / 6

IDEOJ

- Mi dezirus organizi konversacian ekzercon.
- Por tion fari, oni devas havi ideojn.
- Kaj vi, ĉu vi havas ideojn?
- Nu, en ĉi tiu momento mia kapo estas malplena.
- Kial?
- Se diri la veron, mia kapo ne estas malplena: ĝi estas tro plena.
- Nu, se ĝi estas tro plena, elirigu el ĝi la ideojn.
- La fakto estas, ke ĝi ne estas tro plena je ideoj, sed je zorgoj.
- Tio signifas, ke vi estas tro laca por pensi pri novaj ideoj.
- Estas precize tiel.
- Jen bela, solvota problemo.
- Malmulton oni povas solvi, oni devas venigi la ideojn.
- Prave vi diras, sed kiamaniere?
- Iel aŭ tiel, oni devas labori por atingi rezulton.
- Peza tasko.
- Sed tasko.
- En la vivo, oni trovas sin antaŭ malfacilaj situacioj.
- Kelkfoje okazas.
- Kaj en tiaj situacioj oni devas esti kapablaj regi sin.
- Ankaŭ se tio estas malfacila.
- Malfacila, sed ebla.
- Ĉu vi opinias, ke ankaŭ mi sukcesos fari ion?
- Pri tio mi estas certa.

IDEE

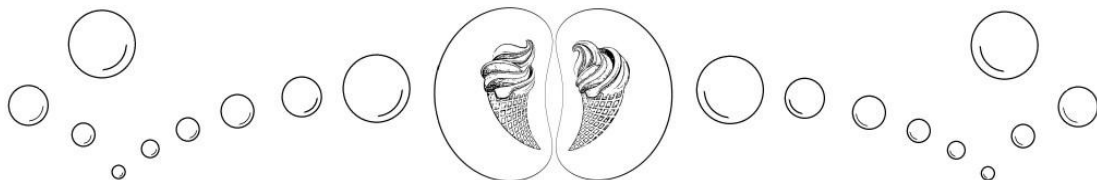
- Desidererei organizzare un esercizio di conversazione.
- Per far ciò, si devono avere delle idee.
- E tu, hai delle idee?
- Beh, in questo momento la mia testa è vuota.
- Perché?
- A dire il vero, la mia testa non è vuota: essa è troppo piena.
- Bene, se è troppo piena, fanne uscire le idee.
- Il fatto è che essa non è troppo piena di idee, ma di preoccupazioni.
- Questo significa che sei troppo stanco per pensare nuove idee.
- È precisamente così.
- Ecco un bel problema da risolvere.
- Si può risolvere poco: si devono far venire le idee.
- Dici bene, ma in che modo?
- In un modo o nell'altro, si deve lavorare per raggiungere un risultato .
- Compito pesante.
- Ma compito.
- Nella vita ci si trova davanti a situazioni difficili.
- Alle volte succede.
- Ed in tali situazioni si deve essere capaci di governarsi.
- Anche se questo è difficile.
- Difficile, ma possibile.
- Credi che anch'io riuscirò a fare qualcosa?
- Di questo sono sicuro.

- Ĉu cent-procente?
 - Cent-procente.
 - En ĉi tiu okazo, ni vidu, kion oni povas fari.
 - Ni provu rezonadi.
 - Bela ideo, sed kun granda ĥaoso en la menso.
 - Oni devas fari ion distrigan.

 - Oni povus iri preni glaciaĵon.
 - Iom promenadi.
 - Paroli sencele.
 - Al mi ŝajnas bona ideo.
 - Kaj se la glaciaĵo estos bona...
 - Pri tio ne zorgu: mi konas tre bonan glaciaĵ-vendejon.
 - Ĉu oni povas elekti kiun ajn guston?
 - Tiu vendejo estas fama pro la riĉo da gustoj.
 - Tio provokas alian problemon.
 - Tio estas?
 - Tio estas, ke mi ne scios, kion elekti?
 - Konsekvence venos problemo kroma.

 - Nome?
 - Ke post mallonge vi sentos ventro-doloron.
 - Mi ne intencas manĝi tiom multe da glaciaĵo.
 - Ĉu vi vidas, kiamaniere forpasas la zorgoj?

 - Jes, ni ambaŭ pensas pri frandaĵoj.
 - Tio estas distriĝo por ni.
 - Kaj eble, se ni promenos, ni havos pluan distriĝo-kialon.
 - Ni ekiru!
 - Ni ekiru.
- Al cento per cento?
 - Al cento per cento.
 - In questo caso, vediamo che cosa si può fare.
 - Proviamo a ragionare.
 - Bella idea, ma con un gran caos nella mente.
 - Si deve far qualcosa che provochi distrazione.
 - Si potrebbe andare a prendere un gelato.
 - Passeggiare un po'.
 - Parlare a ruota libera.
 - Mi sembra una buona idea.
 - E se il gelato sarà buono...
 - Di questo non preoccuparti: conosco una gelateria molto buona.
 - Si può scegliere qualsiasi gusto?
 - Quella gelateria è famosa per la ricchezza di gusti.
 - Questo fa sorgere un altro problemon.
 - Ossia?
 - Ossia, che non saprò che cosa scegliere.
 - Di conseguenza, si presenterà un problema ulteriore.
 - Cioè?
 - Che dopo un po' sentirai mal di pancia.
 - Non ho intenzione di mangiare tanto gelato.
 - Vedi in che maniera si allontanano le preoccupazioni?
 - Sì, tutti e due pensiamo a delle leccornie.
 - Per noi, questa è una distrazione .
 - E forse, se cammineremo, avremo un motivo di distrazione in più.
 - Incamminiamoci!
 - Incamminiamoci.

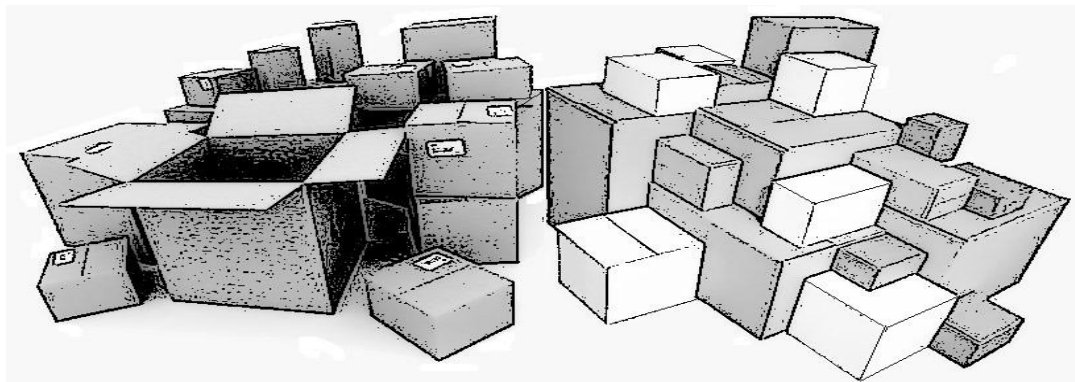
LAŬRA KAJ ROZA

- Bonan matenon.
- Ĉu vi jam estas ĉi tie?
- Jes, hodiaŭ ni estas je via dispono por labori en la arĥivo.
- Nu, ni devas organizi la laboron.
- Ni estas ĉi tie.
- Ĉu vi prenis la ŝlosilojn?
- Kie ili estas?
- Kiel kutime, en la tirkesto.
- Ĉu ni devas preni la ŝlosilojn de la tri arkivoj aŭ nur de unu?
- Prenu la 4 ŝlosilojn de la ĉefa arĥivo.
- Jen ili.
- Ni povas ekiri.
- Ni sekvas vin.
- Ĉu vi ĝuis belan libertempon.?
- Mi estis en Sardinio.
- Ĉu Sardinio plaĉas al vi?
- Certe, ke ĝi plaĉas al mi: mi naskiĝis tie.
- Ha, vi pravas: vi jam diris tion al mi.
- Kie vi estis?
- En Stintine
- Bela loko, mi vizitis ĝin.
- Nu, nun mi scias, kie estis Laŭra, sed vi, Roza, kie vi liber-tempis?
- Mi estis en Kalabrio.
- Ĉar vi naskigis en Kalabrio.
- Jes, mi estis en Sorbo, kie vivas mia parenaro.
- Ĉu vi estis tie kun via edzo?
- Jes, kun mia edzo kaj kun Martina, mia filino.
- Ĉu Sorbo situas ĉe la maro?
- Ne, ĝi estas malgranda vilaĝeto kiu situas ne tro alte sur la montoj.
- Jen., ni alvenis.
- Ĉu mi malŝlosu la pordon?
- Memkompreneble.

LAURA E ROSA

- Buon mattino.
- Siete già qui?
- Sì, oggi siamo a sua disposizione per lavorare in archivio.
- Bene, dobbiamo organizzare il lavoro.
- Siamo qui.
- Avete preso le chiavi?
- Dove sono?
- Come al solito, nel cassetto.
- Dobbiamo prendere le chiavi dei tre archivi o solamente di uno?
- Predete le 4 chiavi dell'archivio principale.
- Eccole.
- Possiamo muoverci.
- Noi la seguiamo.
- Vi siete godute delle belle vacanze?
- Sono stata in Sardegna.
- Le piace la Sardegna.
- Certo che mi piace. Sono nata là.
- Ah, ha ragione: me l'ha già detto.
- Dove è stata?
- A Stintine.
- Bel luogo, l'ho visitato.
- Bene, ora so dove è stata Laura: ma lei, Rosa, dove ha fatto le vacanze?
- Sono stata in Calabria.
- Perché è nata in Calabria.
- Sì, sono stata a Sorbo, dove vivono i miei parenti.
- È stata lì con suo marito?
- Sì, con mio marito e con Martina, mia figlia.
- Sorbo si trova al mare?
- No, è un piccolo villaggio, che è collocato non troppo in alto, sui monti.
- Ecco, siamo arrivati.
- Devo aprire la porta?
- Naturalmente.

- Kaj vi, Laŭra, iru al la ŝaltiloj kaj lumigu.
- Ĉu mi ankaŭ funkciigu la aerumadon?
- Jes, pli bone, ke vi faru tion, ĉar la loko restis fermita dum 20 tagoj.
- Jen, farite.
- Bone. Roza, prenu la alian ŝlosilon.
- Por malfermi la enan pordon.
- Jes, ĉar vi scias, ke mi ne bone distingas la ŝlosilojn.
- Jes, mi scias, ke kiel ŝtelisto vi valoras nenion.
- Eniru.
- Ni iru al la bretaro numero 24.
- Ni alvenis.
- Ĉu vi vidas tiujn skatolojn?
- Jes, ni vidas ilin.
- Nu, ili estas tro grandaj kaj tro pezaj.
- Kaj kion ni devas fari?
- Nu, metu ilin sur la transportilon kaj portu ilin al la laborbretaro.
- Kaj poste?
- Vi devas dividi unu jaron de la alia kaj poste meti la dokumentojn en pli malgrandajn ujojn, laŭ alfabeto ordo.
- Ni komprenis.
- Tiamaniere, kiu ajn sukcesos preni la ujon por konsultado.
- Bone, ni komencu.
- Bonan laboron!
- E lei, Laura, vada agli interruttori e faccia luce.
- Devo far anche funzionare l'areazione?
- Sì, meglio che lo faccia, poiché il luogo è rimasto chiuso per 20 giorni.
- Ecco, fatto.
- Bene. Rosa, prenda l'altra chiave.
- Per aprire la porta interna.
- Sì, perché sa che non distingue bene le chiavi.
- Sì, so che come ladro non vale niente.
- Entrate.
- Andiamo alla scaffalatura numero 24.
- Eccoci arrivati.
- Vedete quelle scatole?
- Sì, le vediamo.
- Ebbene, sono troppo grandi e troppo pesanti.
- E che cosa dobbiamo fare?
- Beh, mettele sul carrello di trasporto e portatele allo scaffale di lavoro.
- E poi?
- Dovete dividere un anno dall'altro e quindi mettere i documenti in contenitori più piccoli, in ordine alfabetico.
- Abbiamo capito.
- In questo modo qualsiasi persona riuscirà a prendere i contenitori per la consultazione.
- Bene, incominciamo.
- Buon lavoro!

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2014 / 1

031

LA MANSAKETO

- Bonan vesperon.
- Bonan vesperon, sinjorino!
- En la montro-fenestro, mi vidis kelkajn mansaketojn, kiuj povus interesi al mi.
- Ĉu vi povus diri al mi kiuj?
- Certe, tiu nigra, ekzemple.
- Ĉu la nigra?
- Jes, la nigra.
- Al mi ŝajnas, ke en la montro-fenestro estas neniu nigra mansaketo .
- Sed mi vidis ĝin!
- Nu, eble temas pri iu malhelblua mansaketo.
- Mi vidis nigran mansaketon.
- Kelkfoje la lumo ŝajnigas nigro tion, kio estas blua, tre profunda bluo.
- Povas esti, ke vi pravas.
- Laŭ mi, la plej bona afero estas, ke ni iru kune antaŭ la montro-fenestron, kaj , ke mi vidu, kiu estas la mansaketo, kiu interesas al vi.
- Mi konsentas. Ni iru, kaj mi ĝin montros al vi.
- Nur momenton, mi devas preni la ŝlosilon de la montro-fenestro.
- Mi atendos.

- - - -

- Jen, ni estas ĉi tie, antaŭ la montro-fenestro.
- Ĉu vi vidas tiun mansaketon je la dekstra flanko?
- Ĉu inter la griza kaj la ruĝa mansaketoj?
- Jes, ĝuste tiu. Mi prenos ĝin.

LA BORSETTA

- Buona sera.
- Buona sera, signora!
- Ho visto in vetrina alcune borsette che potrebbero interessarmi.
- Potrebbe dirmi quali?
- Certamente, ad esempio quella nera.
- La nera?
- Sì, la nera.
- Mi sembra che in vetrina non ci sia nessuna borsetta nera.
- Ma l'ho vista.
- Beh, forse si tratta di una borsetta blu scuro.
- Ho visto una borsetta nera.
- Alle volte la luce fa sembrare nero ciò che è blu, blu molto scuro.
- Può essere che lei abbia ragione.
- Secondo me, la cosa migliore è che andiamo insieme davanti alla vetrina e che io veda quale è la borsetta che le interessa.
- D'accordo. Andiamo e gliela mostrerò.
- Solo un momento, devo prendere le chiavi della vetrina.
- Aspetto.

- - - -

- Eccoci. Siamo davanti alla vetrina.
- Vede quella borsetta sul fianco destro?
- Quella fra le borsette grigia e e la rossa?
- Sì, proprio quella.

- Jes, estas vere modelo, kiu plaĉas al mi.
 - Mi konsentas, ĝi estas vere bela, eleganta kaj moderna.
 - Sed ĝi ne estas nigra.
 - Tion mi bedaŭras.
 - Ĉu vi ne havas la saman modelon en nigra koloro?
 - Mi devas kontroli.
 - Bonvolu tion fari.
 - Jes, mi tion faros. Ni reeniru la vendejon.
- - - -
- Mi kontrolis ĉie, sinjorino, sed bedaŭrinde la saman modelon en nigra koloro ni ne havas.
 - Sed mi volis ĝuste la nigran, ĉar mi intencis ĝin uzi en apartaj situacioj.
 - Ĉu la blua ne estas taŭga?
 - Ne, tute ne.
 - Mi povus montri al vi aliajn nigrajn modelojn.
 - Tio estas bona ideo.
 - Jen: ĉi tiu estas ankaŭ moderna kaj eleganta.
 - Sed ĝi ne plaĉas al mi.
 - Vidu tiun.
 - Ho, ne, ankaŭ tiu ne plaĉas al mi.
 - Kaj tiu ĉi?
 - Ĉi tiu estas ja pli interesa.
 - Ĉu ĝi placas al vi?
 - Sufiĉe.
 - Sed la unua modelo estis la plej bela.
 - Mi konsentas, sed vi povus elekti alian.
- - - -
- La prendo.
 - Sì, è veramente un modello che mi piace.
 - D'accordo, è veramente bella, elegante e moderna.
 - Ma non è nera.
 - Mi dispiace.
 - Non ha lo stesso modello in color nero?
- - - -
- Devo controllare.
 - Lo faccia, per favore.
 - Sì, lo farò. Rientriamo in negozio.
- - - -
- Ho controllato dappertutto, signora, ma purtroppo lo stesso modello in color nero non l'abbiamo.
 - Ma io volevo proprio la nera, perché avevo intenzione di usarla in particolari situazioni.
 - La blu non è adatta?
 - No, proprio no.
 - Potrei mostrarle altri modelli neri.
- - - -
- È una buona idea.
 - Ecco: anche questa è moderna ed elegante.
 - Ma non mi piace.
 - Guardi quella.
 - Oh, no, anche quella non mi piace.
 - E questa?
 - Questa è già più interessante.
 - Le piace?
 - Abbastanza.
 - Ma il primo modello era il più bello.
 - Sono d'accordo, ma potrebbe scegliere un'altra.
 - Beh, ci penserò.
 - Ritorni presto, signora, rimaniamo a sua disposizione.

ĈE LA ŜU-VENDEJO

- Saluton, Luĉjo.
 - Saluton, kion vi faras ĉi tie?
 - Mi venis por viziti mian patrinon.
 - Ĉu ŝi fartas bone?
 - Tiel kaj tiel.
 - Salutu ŝin.
 - Sendube.
 - Ĉu vi ĉiam loĝas en Milano?
 - Jes, mi loĝas tie, ĉar tie mi laboras.
 - Ĉu vi ankoraŭ laboras?
 - Jes, mi laboros ankoraŭ kelkajn jarojn.
 - Kaj poste?
 - Mi verŝajne revenos ĉi tien.
 - Vi amas vian naskiĝ-urbon!
 - Ho, jes. Sed ne nur mi, ankaŭ mia edzino.
-
- Ĉu ŝi estas ci tie?
 - Ne, ŝi restis en Milano.
 - Ĉu ŝi sentas nostalgion pri Triesto?
 - Tre multan. Kaj ŝi atendas, ke mi emeritiĝu.
 - Ĉu ŝi jam emeritiĝis?
 - Ne, ŝi estas dommastrino.
 - Ha, tiel!
 - Jes, sed mi venis, ĉar mi bezonas ŝuojn.
- Kian tipon?
 - Mi vidis en la montro-fenestro iujn ŝuojn interesajn.
 - Mi estas je via dispono:
 - Jen mi vidis tiujn gimnastik-ŝuojn bluajn.
- Tiuj estas tre bonaj, se vi volas trejniĝi surstrate.
 - Ĝuste por tio mi bezonas ilin.
 - Ĉu vi ankoraŭ kuras?
 - Jes, ion mi faras, sed la ŝuojn mi volas aĉeti por mia filo.
 - Estus pli bone, se li venus ci tien.

NEL NEGOZIO DI SCARPE

- Ciao, Lucio.
- Salve, cosa fai qui?
- Son venuto a far visita a mia madre .
- Sta. bene?
- Così così.
- Salutala.
- Senz'altro.
- Abiti sempre a Milano?
- Sì, abito là, perché là lavoro.
- Lavori ancora?
- Sì, lavorerò ancora alcuni anni.
- E poi?
- Probabilmente ritornerò qui.
- Ami la città dove sei nato!
- Oh, sì. Ma non io soltanto, anche mia moglie.
- È qui?
- No, è rimasta a Milano.
- Sente nostalgia per Trieste?
- Moltissima. Ed aspetta che io vada in pensione.
- Lei è già andata in pensione?
- No, fa la casalinga.
- Ah, così.
- Sì, ma sono venuto perché ho bisogno di scarpe.
- Che tipo?
- Ho visto in vetrina delle scarpe interessanti.
- Sono a tua disposizione.
- Ecco, ho visto quelle scarpe da ginnastica blu.
- Quelle sono molto buone se vuoi allenarti su strada.
- Proprio per quello ne ho bisogno.
- Corri ancora?
- Sì faccio qualcosa, ma le scarpe le voglio comperare per mio figlio.
- Sarebbe meglio se venisse qui.
- Non è possibile.

- Tio ne estas ebla.
- Kial?
- Ĉar li estas en Milano.
- Kaj kiamaniere vi faros?
- Nu, simple, mi provos mem la ŝuojn.

- Se vi estas kontenta...
- Jes, ĉar lia piedo estas pli malpli egala al la mia.
- Sed pli juna.
- Fakte, la mia estas pli larĝa.
- Kian numeron vi bezonas?
- Ĝenerale mi aĉetas la 43.an.
- Ni provu ĝin.
- Jes, ni provu ĝin, ĉar la gimnastik-ŝuoj havas ĉiam strangajn mezurojn.
- Vi pravas. Ni ricevas ŝuojn el la tuta mondo, kaj estas multaj mezur-unuoj.
- Sekve, la plej bona maniero estas provi la ŝuojn.
- Por tio mi estas ĉi tie.
- Donu al mi la 43.an numeron.
- Jen ĝi!
- Hmm, ili estas iom mallarĝaj.
- Ĉu mallarĝaj?
- Jes, iom mallarĝaj por mi, sed taŭgaj, ja taŭgaj por mia filo.
- Ĉu vi intencas aĉeti ilin?
- Jes, sed ilin flankenmetu, ĉar mi volas provi aliajn.
- Bone, ĝis vi estos kontentigita.
- Pro tio mi venis al vi.
- Kaj estu certa, ke vi bone faris,
- Pri tio mi ne dubas.

- Perché?
- Perché è a Milano.
- E come farai?
- Beh, è semplice, proverò io stesso le scarpe.
- Se sei contento...
- Sì, perché il suo piede è più o meno uguale al mio.
- Ma più giovane.
- Infatti, il mio è più largo.
- Di che numero hai bisogno?
- Di solito compero il 43.
- Proviamolo.
- Sì, proviamolo, perché le scarpe da ginnastica hanno sempre misure strane.
- Hai ragione. Riceviamo scarpe da tutto il mondo e ci sono molte u-nità di misura.
- Di conseguenza, la miglior maniera è provare le scarpe.
- Sono qui per questo.
- Dammi il numero 43.
- Eccolo !
- Hmm, sono un po' strette.
- Strette?
- Sì, un po' strette per me, ma adatte, proprio adatte per mio figlio.
- Vuoi comperarle?
- Sì, ma mettile da parte, perché voglio provarne delle altre.
- Bene, finché sarai soddisfatto.
- Per questo sono venuto da te.
- E sii certo che hai fatto bene.
- Di questo non dubito.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

033

KATOLIKA SENTO 2014 / 2

EN LA KLASO

- Saluton, karegaj.
- Bonan vesperon.
- Ĉu vi scias, kion antaŭvidas nia hodiaŭa leciono?
- Kiel kutime, vi donis al ni la programon.
- Jes, ĉar ĝi devas esti gvidilo por ni.
- Tamen ĝi estas tro plena.
- Mi konsentas, sed vi volas prepari vin por la ekzameno, kiuj okazos en Junio.
- Jes, ni celas al tio.
- Ĉu ni komencu?
- De kio?
- Ni legu la programon.
- Je la unua punkto, ni havas diktaĵon.
- Kaj ni komencu farante la diktaĵon.
- Pri kio temas?
- Temas pri peco eltirita el la libro "Koloroj".
- Kiu skribis ĝin?
- Ĝin skribis nia granda poeto.
- Se temas pri Esperanta poeto, ni estas certaj, ke nia instruisto elektis la poeton, kiun li amas plej multe.
- Kaj kiu estus tiu poeto?
- Estas facile.
- Diru.
- Temas pri Julio Baghy.
- Ha, vi plene trafis.
- Estis facile, kiel ni diris.
- Mi agnoskas mian simpatian al Julio Baghy.
- Kaj kial vi ŝatas lin tiel multe?

IN CLASSE

- Salve, carissimi.
- Buona sera.
- Sapete che cosa prevede la nostra lezione odierna?
- Come al solito, ci ha dato il programma.
- Sì, perché deve essere una guida per noi.
- Ma è troppo pieno.
- Sono d'accordo, ma voi volete prepararvi per gli esami che avranno luogo in giugno.
- Sì, miriamo a questo.
- Cominciamo?
- Con che cosa?
- Leggiamo il programma.
- Al primo punto abbiamo un dettato.
- E cominciamo facendo il dettato.
- Di che si tratta?
- Si tratta di un pezzo tratto dal libro "Colori".
- Chi l'ha scritto?
- L'ha scritto un nostro grande poeta.
- Se si tratta di un poeta esperantista, siamo sicuri che il nostro insegnante ha scelto il poeta che egli ama di più.
- E chi sarebbe quel poeta?
- È facile.
- Dite.
- Si tratta di Giulio Baghy.
- Ah, avete colto pienamente nel segno.
- È stato facile, come abbiamo detto.
- Riconosco la mia simpatia per Giulio Baghy.
- E perché lo apprezza così tanto?

- Ĉar li estas vera poeto.
- Laŭ kiu vidpunkto?
- Laŭ pluraj vidpunktoj.
- Ekzemple?
- Li estas poeto ankaŭ kiam li skribas prozon.
- Tio estas vera.
- Kial vi diras tion?
- Ĉar ni legis unu lian libron.
- Kiun libron vi legis?
- Ni legis la libron "Koloroj".
- Ha!
- Kial vi miras?
- Ĉar mi preparis la pecon por la diktaĵo ĝuste el "Koloroj".
- Estas bone por ni.
- Ne, ne estas bone por vi, ĉar nun ne temas pri ekzameno, sed pri ekzerco.
- Sed vi ne havas alian pecon.
- Kiu diras tion?
- Ni opinias, ke vi ne kunportis duan pecon.
- Hu, en mia sako estas multe da materialo.
- Ni scias, ke via sako estas neelĉerpebla puto.
- Sed ĉu vi opinias, ke mi ne kapablus fari al vi diktaĵon, se mi ne havus mian sakon?
- Vi povus inventi ion, sed vi ne povus kondukti kiel dum la ekzameno.
- Nome?
- Tio estas, ke vi ne povus legi, dikti kaj rilegi.
- Sed vi ne konas tro bone vian instruiston.
- Ĉu vere?
- Mi konas parkere alian pecon.
- El alia libro.
- Sed, kompreneble, el libro de Julio Baghy!
- Perché è un vero poeta.
- In che senso?
- In più sensi.
- Ad esempio?
- È un poeta anche quando scrive della prosa.
- Questo è vero.
- Perché dite questo?
- Perché abbiamo letto un suo libro.
- Che libro avete letto?
- Abbiamo letto il libro "Colori".
- Ah!
- Perché si meraviglia?
- Perché ho preparato il pezzo per il dettato proprio da "Colori".
- Va bene per noi.
- No, non va bene per voi, perché ora non si tratta di un esame, ma di un esercizio.
- Ma non ha un altro pezzo.
- Chi lo dice?
- Crediamo che non abbia portato un secondo pezzo.
- Uh, nella mia borsa c'è molto materiale.
- Sappiamo che la sua borsa è un pozzo inesauribile.
- Ma credete che non sarei capace di farvi un dettato, se non avessi la mia borsa?
- Potrebbe inventare qualcosa, ma non potrebbe comportarsi come durante l'esame.
- Cioè?
- Cioè, che non potrebbe leggere, dettare e rileggere.
- Ma non conoscete troppo bene il vostro insegnante.
- Davvero?
- Conosco a memoria un altro pezzo.
- Da un altro libro.
- Ma, naturalmente, da un libro di Giulio Baghy!

ĈE JOHANO

- Saluton, Johano.
- Saluton, Glaŭko.
- Fine mi alvenis.
- Ĉu vi havis malfacilaĵojn por trovi la vojon?
- Ne estis tro facile, sed mi sukcesis.
- Kie vi perdiĝis?
- Nu, mi perdiĝis, kiam mi alvenis en Kormano.
- Ĉu vi ne indikigis al vi la vojon de iu?
- Jes, kaj tio estis la eraro.
- Kial?
- Ĉar antaŭe mi havis klarajn ideojn, sed poste...

DA GIOVANNI

- Ciao, Giovanni.
- Ciao, Glauco.
- Finalmente sono arrivato.
- Hai avuto difficoltà a trovare la strada?
- Non è stato troppo facile, ma ci sono riuscito.
- Dove ti sei perduto?
- Beh, mi sono perduto quando sono arrivato a Cormano.
- Non ti sei fatto indicare la strada da qualcuno?
- Sì, e quello è stato lo sbaglio.
- Perché?
- Perché prima avevo le idee chiare, ma dopo...

- Sed poste?
- Oni komencis diri: iru rekten ĝis vi trovos semaforon, poste turnu dekstren, turnu denove, sed maldekstren, poste reiru dekstren ktp.
- Ĉu ne estis klare?
- Ĝis tiam estis klare, sed apudiĝis alia persono, kiu diris, ke estus pli bone se... kaj mi komprenis plu nenion.
- Jen, vi tamen estas tie ĉi.
- Jes, mi estas tie ĉi.
- La venontan fojon estos pli facile.
- Certe. Sed kio estas tio?
- Nu, estas fonto kun akvaj plantoj kaj fiŝoj.
- Ma dopo?
- Han incominciato a dirmi: vada diritto finché troverà un semaforo, poi giri a destra, giri di nuovo, ma a sinistra, poi vada ancora a destra, eccetera.
- Non era chiaro?
- Fino ad allora era stato chiaro, ma si è avvicinata un'altra persona che ha detto, che sarebbe stato meglio se... ed io non ho più capito niente.
- Ecco, tuttavia sei qui.
- Sì, sono qui.
- La prossima volta sarà più facile.
- Certamente. Ma che cosa è quella?
- Beh, è una fonte con piante acquatiche e pesci.

- Sed la plantoj havas ankaŭ belajn florojn.
- Jes, tiuj floroj estas belegaj.
- Mi tion vidas. Kaj, kio estas tio?
- Ha, tio estas ŝildo, kun surskribita la dato de mia alveno ĉi tien.
- Interese.
- Iom da historio. Ĉu ni plu-iru?
- Jes, mi sekvas vin.
- Ĉi tie estas la plantoj de mia edzino.
- Ĉu tiom multaj?
- Jes, kaj ili estas apud la muro.
- Kiu donas akvon al ili?
- Kiam la Ĉiela Patro ne zorgas mem, tiam estas Marjolina, kiu ĝin donas al ili.
- Kaj se Marjolina ne ĉeestas?
- Tiam, tio fariĝas mia tasko, kaj mi certigas vin, ke temas pri vere laciga laboro.
- Ĉu estas multaj la plantoj?
- Pli multe ol 250.
- Al mi ili ne ŝajnas tiom multaj.
- Ĉar vi ne enkalkulas tiujn, kiuj estas hejme.
- Sed mi sciis, ke estas vi tiu, kiu kolektas plantojn.
- Jes, vi pravas, sed miaj plantoj estas plantoj grasaj.
- Kaj ili estas preskaŭ 500.
- Ili tamen ne bezonas tiom da akvo.
- Ĉu vere?
- Jes, mi banas ilin ĉiun duan semajnon.
- Kaj kiom da foje oni devas bani la plantojn de Marjolina?
- Ĉiun tagon.
- Akcidente!
- Kaj se mi ne banas ilin, Marjolina protestas.
- Sed, feliĉe, ŝi estas preskaŭ ĉiam hejme.
- Kaj mi profitas...
- Ma le piante hanno anche dei bei fiori.
- Sì, quei fiori sono bellissimi.
- Lo vedo. E che cosa è quello?
- Ah, quella è una targa, con sopra scritta la data del mio arrivo in questo luogo.
- Interessante.
- Un po' di storia. Proseguiamo?
- Sì, ti seguo.
- Qui ci sono le piante di mia moglie.
- Così tante?
- Sì, e sono vicine al muro.
- Chi dà loro l'acqua?
- Quando non ci pensa il Padre Celeste, allora è Mariolina che gliene dà.
- E se non c'è Mariolina?
- Allora diventa compito mio e ti assicuro, che si tratta di un lavoro che stanca veramente.
- Sono molte le piante?
- Più di 250.
- Non mi sembrano tante.
- Perché non calcoli quelle che sono in casa.
- Ma sapevo che eri tu quello che collezionava piante.
- Sì, hai ragione, ma le mie sono piante grasse.
- E sono quasi cinquecento.
- Però non hanno bisogno di tanta acqua.
- Davvero?
- Sì, le bagno ogni seconda settimana.
- E quante volte si devono bagnare le piante di Mariolina?
- Ogni giorno.
- Accidenti!
- E se non le bagno, Mariolina protesta.
- Ma felicemente lei è quasi sempre a casa.
- E io approfitto...
- Sì, perché lei bagna anche le tue piante.

- Jes, ĉar ŝi banas ankaŭ viajn plantojn.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaugo Corrado

KATOLIKA SENTO 2014 / 3

035

METROPOLITENO

- La bileton, kien mi metis la bileton?
- Rigardu bone en la mansako.
- Ne estas eble, ke ĝi estas en la mansako.
- Nu, kontrolu ĉu ĝi estas en la poŝoj de la jakco.
- Ne, mi jam kontrolis, en ili ĝi ne estas.
- Sed, ĉu vi havis ĝin?
- Jes, mi ĝin aĉetis, kiam mi vojaĝis per la subtera fervojo por veni ĉi tien.
- Ĉu vi malplenigis la pantalon-poŝojn?
- Memkompreneble, sed mi trovis nenion.
- Nu, restas nur unu loko.
- Kie?
- En la monujo.
- Eble vi pravas.
- Rigardu bone.
- Jen, la bileto estas ci tie.
- Bonŝance, ĉar nun la vendejoj estas fermitaj.
- Se la vendejoj estas fermitaj oni povas utiligi la aŭtomatajn disdonilojn de vojaĝo-dokumentoj
- Jes, tion oni povas fari nur se oni havas la taŭgajn monerojn.
- Oni povas utiligi ankaŭ bank-biletojn.
- Certe, sed oni riskas ne ricevi la reston.

METROPOLITANA

- Il biglietto, dove ho messo il biglietto?
- Guarda bene nella borsa.
- Non è possibile che sia nella borsa.
- Beh, controlla se è nelle tasche della giacca.
- No, ho già controllato, lì non c'è.
- Ma, lo avevi?
- Sì, l'ho comperato quando ho viaggiato in metropolitana per venire qui.
- Hai vuotato le tasche dei pantaloni?
- Naturalmente, ma non ho trovato nulla.
- Bene, resta solamente un posto.
- Dove?
- Nel portafogli.
- Forse hai ragione.
- Guarda bene.
- Ecco, il biglietto è qui.
- Per fortuna, perché ora le rivendite sono chiuse.
- Se le rivendite sono chiuse, si possono utilizzare i distributori automatici di documenti di viaggio.
- Sì, lo si può fare solo se si hanno le monete adatte.
- Si possono utilizzare anche le monete di carta.
- Certamente, ma si rischia di non ricevere il resto.

- Ĉiuokaze oni povas aĉeti ĉiujn vojaĝo-dokumentojn pere de la aŭtomataj aparatoj.
- Ĉu vi certas?
- Kial?
- Ĉar al mi ŝajnas, ke kelkajn tipojn de vojaĝ-biletoj oni ne povas ricevi de la aŭtomataj maŝinoj.
- Normalajn biletojn oni povas aĉeti.
- Pri tio ne estas dubo.
- Oni povas aĉeti la biletojn por vojaĝi eksterurben.
- Ankaŭ tio estas vera.
- Kaj per tiuj biletoj oni povas vojaĝi eĉ pertrajne.
- Per la trajnoj de la Ŝtataj Fervojoj.
- Kaj per la trajnoj de la Nordaj Fervojoj.
- Jes, sed en la limoj difinitaj sur la malantaŭo de la vojaĝ-dokumento.
- Kion do oni ne povas aĉeti?
- Ĉu oni povas aĉeti la biletojn kun la aparta kristnaska tarifo?
- Vi pravas, tiujn oni ne povas aĉeti pere de la aŭtomatoj.
- Kaj ankaŭ la 24-horajn biletojn, oni ne ricevas de aŭtomata aparato.
- Tiun oni devas aĉeti ĉe la vendejoj.
- Kaj nur ĉe kelkaj vendejoj.
- Ha, kiom malfacilas vojaĝi!
- Ne, ne estas malfacile, sufiĉas esti organizitaj.
- Jen la malfacilo!
- Kio?
- Esti organizitaj.
- Nu, se juĝi laŭ la tempo, kiun ni bezonis por serĉi kaj trovi nur unu bileton. . .
- In ogni caso si possono comperare tutti i documenti di viaggio con gli apparecchi automatici.
- Sei sicuro?
- Perché?
- Perché mi sembra che alcuni tipi di biglietti da viaggio non si possono ricevere dalle macchine automatiche.
- Si possono acquistare i biglietti normali.
- Su questo non c'è dubbio.
- Si possono acquistare i biglietti per viaggiare fuori dalla città.
- Anche questo è vero.
- E con quei biglietti si può viaggiare persino con i treni.
- Con i treni delle Ferrovie dello Stato.
- E con i treni delle Ferrovie Nord.
- Sì, ma nei limiti precisati sul retro del documento di viaggio.
- Che cosa non si può dunque comperare?
- Si possono comperare i biglietti con la particolare tariffa natalizia?
- Hai ragione, quelli non si possono comperare per mezzo dei distributori automatici.
- Ed anche i biglietti validi 24 ore non si ricevono da un apparecchio automatico.
- Quello lo si deve comperare presso le rivendite.
- E soltanto presso alcune rivendite.
- Ah, quanto è difficile viaggiare!
- No, non è difficile, è sufficiente essere organizzati.
- Ecco la difficoltà!
- Che cosa?
- Essere organizzati.
- Beh, se dobbiamo giudicare dal tempo che abbiamo impiegato per cercare e trovare un solo biglietto. . .

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado
036

KATOLIKA SENTO 2014 / 4

LA ĜARDENO

- Rozo!?!
- Kion vi volas?
- Kie vi estas?
- En la ĝardeno, kompreneble.
- Kial, kompreneble?
- Ĉu vi ne scias?
- Ne, mi ne scias.
- Ĉu mi estas aŭ mi ne estas Rozo?
- Vi ĉiam ŝercadas.
- De vi, mi lernis.
- Nu, se vi estas en la ĝardeno, kion vi faras?
- Mi zorgas pri la plantoj .
- Ĉu pri ĉiuj plantoj aŭ nur pri ... Rozo?
- Pri ĉiuj plantoj, memkompreneble.
- Ĉu vi deprenis la sekiĝintajn foliojn?
- Certe.
- Ĉu vi ankaŭ deprenis la forvelkintajn florojn?
- Ankaŭ tiujn mi deprenis.
- Nu, vi bone faris.
- Vi scias, ke mi volas, ke la ĝardeno estu ĉiam en ordo.
- Jes, ĉar kiam venas viaj amikinoj, vi ricevas de ili nur laŭdojn.
- Kaj ĉu tio ne kontentigas vin?
- Mi povus ankaŭ diri, ke mi estas kontenta, sed dubo restas en mi.
- Ĉu vere?
- Jes.
- Kaj kio estas via dubo?
- Mi ne scias, ĉu vi amas la plantoj.
- Jes, ja, mi amas la plantojn.

IL GIARDINO

- Rosa!?!
- Che vuoi?
- Dove sei?
- Nel giardino, naturalmente.
- Perché, naturalmente?
- Non lo sai?
- No, non lo so.
- Sono o non sono Rosa?
- Scherzi sempre.
- Ho imparato da te.
- Bene, se sei in giardino, che cosa fai?
- Mi prendo cura delle piante.
- Di tutte le piante o solamente di ... Rosa?
- Di tutte le piante, naturalmente.
- Hai tolto le foglie secche?
- Certamente.
- Hai anche tolto i fiori appassiti?
- Anche quelli, li ho tolti.
- Bene, hai fatto bene.
- Lo sai che voglio che il giardino sia sempre in ordine.
- Sì, perché quando vengono le tue amiche, ricevi da loro solamente lodi.
- E ciò non ti soddisfa?
- Potrei anche dire che sono contento, ma un dubbio rimane in me.
- Davvero?
- Sì.
- E qual è il tuo dubbio?
- Non so se ami le piante.
- Sì, certo, amo le piante.

- Sed estas io alia, kio pli multe instigas vin zorgi pri la ĝardeno.
- Tio estas?
- La enviemo de la amikinoj.
- Vi estas malbona.
- Ĉu ne estas vere?
- Nu, ni diru, ke mi estas iom vantema.
- Sekve, mi pravas.
- Povas esti. Sed mi amas ĉiujn plantojn
- Kion tio signifas?
- Tio signifas, ke mi volas, ke ankaŭ miaj amikinoj zorgu pri siaj plantoj.
- Vi estas ruzulino.
- Mi nur amas la plantoj.
- Nu, se vi amas la plantojn, donu al ili akvon.
- Tio ne estas necesa.
- Kial?
- Ĉu vi ne vidas?
- Kion?
- La ĵurnalon.
- Kion havas la ĵurnalo?
- Ĝi skribas pri la vetero.
- Ĉiun tagon ĝi skribas pri la vetero .
- Jes, sed ne ĉiun tagon ĝi diras, ke posttagmeze falos pluvo tre taŭga por la ĝardenaj plantoj .
- Kaj ĉu vi kredas en la pri-veteraj antaŭvidoj?
- Kial, ĉu vi ne kredas?
- Ne, mi ne.
- Mi devas konfesi, ke ankaŭ mi ne ĉiam kredas je ili.
- Kaj do?
- Nu ĉi tiun fojon, mi estas certa, ke pluvos.
- Kial?
- Ĉar, ĉiamaniere mi ŝparas miajn fortojn!
- Ma c'è qualcos'altro che ti spinge di più a curarti del giardino.
- Cioè?
- L'invidia delle amiche.
- Sei cattivo.
- Non è vero?
- Beh, diciamo che mi vanto un po'.
- Di conseguenza: ho ragione.
- Può darsi. Ma io amo tutte le piante.
- Questo cosa significa?
- Questo significa che voglio che anche le mie amiche si curino delle loro piante.
- Sei una furbona.
- Amo soltanto le piante.
- Bene, se ami le piante, da loro l'acqua.
- Non è necessario.
- Perché?
- Non vedi?
- Che cosa?
- Il giornale.
- Cos'ha il giornale?
- Scrive del tempo.
- Tutti i giorni scrive del tempo.
- Sì, ma non dice ogni giorno, che nel pomeriggio cadrà una pioggia molto adatta alle piante da giardino .
- E credi nelle previsioni del tempo?
- Perché, tu non ci credi?
- No, io no.
- Devo confessare che anch'io non sempre ci credo.
- E dunque?
- Ebbene, questa volta sono certa che pioverà.
- Perché?
- Perché così risparmi le mie forze !

LABORISTOJ

- Cezaro!?!
- Karlo!
- Ĉu vi estas tie?
- Jes.
- Ĉu vi estas preta?
- Jes, mi pretas.
- Supren!
- Bone.
- Atentu!
- Kio okazas?
- La fenestro.
- Kiu fenestro?
- Tiu de la dua etaĝo.
- Kaj do?
- Oni malfermis ĝin.
- Akcidente al ili.
- Oni malfermis ĝin neatendite.
- Ĉu okazis io?
- Ne, nenio okazis, sed ni riskis.
- Bonŝance okazis nenio.
- Sed oni devas ĉiam atenti.
- Vi pravas: pro tio mi observas ĉiujn sekureco-normojn.
- Ankaŭ mi.
- Ĉu vi vidas?
- Kion?
- Mi metis la kaskedon.
- Ankaŭ mi, kompreneble.
- Ĉu ĉio estas en ordo?
- Jes, se vi havas la ŝnuron kun la sekurec-ligaĵoj.
- Mi havas ĝin.
- Nu, ni iru malrapide.
- Jes, direktu min, ĉar mi ne vidas.
- Konsentite.
- Ĉu mi iru?
- Jes, malrapide.
- Ĉu bone?

LAVORATORI

- Cesare!?!
- Carlo!
- Sei là?
- Sì.
- Sei pronto?
- Sì, sono pronto.
- Su!
- Bene.
- Attento!
- Che succede?
- La finestra.
- Che finestra?
- Quella del secondo piano.
- Dunque?
- L'hanno aperta.
- Accidenti a loro.
- L'anno aperta improvvisamente.
- È successo qualcosa?
- No, non è successo niente, ma abbiamo rischiato.
- Per fortuna non è successo nulla.
- Ma si deve sempre far attenzione.
- Hai ragione: per questo osservo tutte le norme di sicurezza.
- Anch'io.
- Vedi?
- Che cosa?
- Ho messo il caschetto.
- Anch'io, naturalmente.
- È tutto in ordine?
- Sì, se hai la corda con gli imbragamenti di sicurezza.
- Ce l'ho.
- Bene, andiamo adagio.
- Sì, guidami, perché non vedo.
- D'accordo.
- Devo andare?
- Sì, adagio.
- Bene?

- Jes, ankoraŭ iomete.
- Jen.
- Tiel.
- Ĉu ankoraŭ?
- Ne, atendu momenton: estas iom da vento.
- Ankaŭ la vento!
- Nu, kuraĝon: iomete supren.
- Ĉu tiom?
- Ne, haltu!
- Farite.
- Nun, revenu iom malsupren.
- Ĉu sufiĉe?
- Ne, ankoraŭ iomete.
- Jen!
- Haltu!
- Kaj nun?
- Nun, iru iom supren.
- Jen.
- Bone.
- Jen ankoraŭ.
- Perfekte.
- Ĉu mi tiru supren?
- Jes, ĉar ni superis la obstaklon de la fenestro.
- Jen, mi estas supre.
- Bonŝance ni rimarkis, ke oni malfermis la fenestron.
- Bonŝance.
- Nun enprenu la tutan keston.
- Jes, mi ĝin malplenigos.
- Jes, sed memoru resendi ĝin malsupren kun la dokumentoj, kiuj estas en la bretoj, dekstre.
- Kompreneble, tion oni jam diris al mi.
- Kiu diris tion al vi?
- La ĉefo, kompreneble.
- Kaj oni devas fari tion, kion la ĉefo diras.
- Jes.
- He, la ĉefo estas la ĉefo!
- Sì, ancora un pochino.
- Ecco.
- Così.
- Ancora?
- No, aspetta un momento: c'è un po' di vento.
- Anche il vento!
- Bene, coraggio, un po' in su.
- Così?
- No, fermati!
- Fatto.
- Ora vieni un po' in giù.
- È abbastanza?
- No, ancora un pochino.
- Ecco!
- Fermati !
- Ed ora?
- Ora vai un po' in su.
- Ecco.
- Bene.
- Ecco ancora.
- Perfetto.
- Devo tirar su?
- Sì, perché abbiamo superato l'ostacolo della finestra.
- Ecco, sono su.
- Per fortuna abbiamo notato che avevano aperto la finestra.
- Per fortuna.
- Ora prendi dentro tutta la cesta.
- Sì, la svuoterò.
- Sì, ma ricordati di rispedirla sotto con i documenti che sono negli scaffali, a destra.
- Naturalmente: me l'avevano già detto.
- Chi te l'ha detto?
- Il capo, naturalmente.
- E si deve fare ciò che dice il capo.
- Sì.
- Eh, il capo è il capo.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

038

KATOLIKA SENTO 2014 / 5

MONERO

- Vidu! Vidu!
- Kion?
- Vidu. Tie estas monero.
- Kie?
- Tie, sur la trotuaro.
- Verŝajne iu perdis ĝin.
- Povas esti.
- Okazas.
- Monero, tamen, ne estas granda valoraĵo.
- Certe, se vi konsideras la nuntempajn monerojn.
- Certe ĝi ne estas ora.
- Sed ĝi povus esti monero malofita.
- Certe ne, eble ĝi falis el la monujo de iu ne tro atenta persona.
- Nu, prenu ĝin.
- Kaj fine ni vidos pri kio temas.
- Jen!
- Tute normala kvincent-lira monero.

- Ĉu normala?
- Jes, kial ne?
- Nu, mi ne dirus, ke ĝi estas ĉiutaga monero.
- Kial
- Ĉar ĝi ne estas itala monero.
- Jes, ke ĝi estas itala!
- Ne, ĝi venas el San Marino.
- Jes, el la Respubliko de San Marino.
- Ĉu vi estas certa?
- Rigardu!
- Jes, estas skribite.

UNA MONETA

- Guarda ! Guarda !
- Che cosa?
- Guarda. Là c'è una moneta.
- Dove?
- Là, sul marciapiede.
- Probabilmente qualcuno l'ha perduta.
- Può essere.
- Succede.
- Una moneta, tuttavia, non è un gran valore.
- Certamente, se consideri le monete attuali.
- Certamente non è d'oro.
- Ma potrebbe essere una moneta rara.
- Certamente no, probabilmente è caduta dal portamonete di una persona non troppo attenta.
- Beh, prendila.
- E finalmente vedremo di che cosa si tratta.
- Ecco!
- Una normalissima moneta da cinquecento lire.
- Normale?
- Sì, perché no?
- No, direi che non è una moneta di ogni giorno.
- Perché?
- Perché non è una moneta italiana.
- Sì, che è italiana!
- No, viene da San Marino.
- Sì, dalla Repubblica di San Marino.
- Sei sicuro?
- Guarda!
- Sì, è scritto.

- Mi neniam vidis ĝin.
- Ĉar vi ne atentis, kion vi metas en vian monujon.
- Povas esti, mi serĉas la kvincent lirojn nur kiam mi bezonas ilin por la ĉareto de la supermarkto.
- Kaj tiam vi vidas nur la formon.
- Jes, interesas al mi nur liberigi la ĉareton.

- Tamen, oni povas trovi multajn neitalajn monerojn inter la normalaj.
- Ĉu nur el San Marino?
- Ne, ankaŭ la Vatikana Stato havas monerojn, kiuj estas similaj al la niaj.
- Ĉu vi trovas ilin facile?
- Nu, ni diru, ke tiujn lastajn oni ricevas kiel restaĵon – iom malfacile – en Romo kaj en la ĉirkaŭaĵoj.
- Kaj tiujn de San Marino?
- Tiuj ne estas tro raraj en Italujo, sed ili pli multe disvastiĝis en Emilio-Romanjo.
- Kompreneble, San Marino estas en la apudaĵoj.
- Iam mi trovis ankaŭ germanajn kaj bulgarajn monerojn inter la ricevitaĵoj kiel restaĵon.
- Tio povas okazi en la grandaj stacidomoj, se vi aĉetas gazetojn, bildkartojn aŭ memoraĵojn.
- Jes, ĉar kelkfoje la turistoj ne havas klarajn ideojn pri la valoro de la moneroj.
- Ĉiam estis tiel.
- Oni devas atenti.
- Nu, ni alvenis.
- Ĉi vi havas la moneron por la ĉareto?
- Certe, mi ĉiam gardas ĝin zorge en mia monujo. Sed... akcidente, mi ne trovas ĝin...

- Non l'avevo mai vista.
- Perché non stai attento a ciò che metti nel tuo portamonete.
- Può essere, cerco le cinquecento lire solamente quando ne ho bisogno per il carrello del super-mercato.
- E allora vedi solamente la forma.
- Sì, mi interessa solamente liberare il carrello.
- Tuttavia si possono trovare molte monete non italiane fra quelle normali.
- Soltanto da San Marino?
- No, anche lo Stato Vaticano ha delle monete che sono simili alle nostre.
- Le trovi facilmente?
- Beh, diciamo che le ultime si ricevono come resto – un po' difficilmente – a Roma e nel circondario.
- E quelle di San Marino?
- Quelle non sono troppo rare in Italia, ma si sono diffuse di più in Emilia-Romagna.
- Naturalmente, San Marino è nelle vicinanze.
- Una volta ho trovato anche monete tedesche e bulgare fra quelle ricevute come resto.
- Può accadere nelle grandi stazioni se comperi giornali, cartoline illustrate o ricordi.
- Sì, perché alle volte i turisti non hanno idee chiare sul valore delle monete.
- È sempre stato così.
- Si deve stare attenti.
- Bene, siamo arrivati.
- Hai la moneta per il carrello?
- Certo, la conservo sempre con cura nel mio portamonete. Ma... accidenti, non la trovo...

BICIKLOJ

- Rapidu!
- Kial?
- Ĉar mi hastas.
- Kien vi devas iri?
- Hejmen.
- Por fari?
- Nu, mi volas sidi antaŭ la televidilo kaj ĝui la spektaklon de la Itala Rondkuro.
- Ĉu komenciĝis la Itala Bicikla Vetkuro?
- Ho, jes, jam de kelkaj tagoj.
- Kaj kio okazis ĝis nun?
- Sprintoj kaj sprintoj kaj sprintoj.
- Ĉu la etapoj estis ebenaj?
- Jes, preskaŭ ĉiuj.
- Kaj la venkintoj?
- Ili devas rivali kun Cipollini.
- Li estas vere granda sprintisto.
- Kaj li ankaŭ estas homo kiu povas doni amuzon al la publiko.
- Sendube.
- Li klopodas sin vesti laŭ la cirkonstancoj.
- Kaj kelkfoje li eĉ ricevas monpunojn.
- Sed tio ne gravas, Ĉar liaj respondeculoj volonte pagas: temas pri propagando por la teamo, kiun li reprezentas.
- Propagando estas kerno de komerco.
- Tio estas vera, sed la konduto de Cipollini estas ankaŭ spektaklo.
- Kaj spektaklo, kiun oni volonte vidas.
- Ĝuste vi diras tion.
- Kial, ĝuste mi?
- Ĉar vi eĉ ne sciis pri la evento.
- Sed nun mi scias.

BICICLETTE

- Muoviti!
- Perché?
- Perché ho fretta.
- Dove devi andare?
- A casa.
- Per fare?
- Ebbene, voglio sedermi davanti al televisore e godermi lo spettacolo del Giro d'Italia.
- È incominciato il Giro d'Italia in bicicletta?
- Oh sì, già da alcuni giorni.
- E cosa è successo finora?
- Volate, volate e volate.
- Le tappe sono state pianeggianti?
- Sì, quasi tutte.
- E i vincitori?
- Han dovuto confrontarsi con Cipollini
- È veramente un gran velocista.
- Ed è anche un uomo che cerca di dar divertimento al pubblico.
- Senza dubbio.
- Cerca di vestirsi secondo le circostanze.
- E alle volte prende persino delle multe.
- Ma non ha importanza, perché i suoi responsabili pagano: si tratta di propaganda per la squadra che rappresenta.
- La propaganda è l'anima del commercio.
- Questo è vero, ma il comportamento di Cipollini è anche spettacolo.
- E spettacolo che si vede volentieri.
- Proprio tu dici questo.
- Perché, proprio io?
- Perché non sapevi nemmeno dell'avvenimento.
- Ma ora lo so.

- Vi devus rigardi la lastajn kilometrojn de la kuro.
- Kial?
- Ĉar, kiam mankas malmultaj kilometroj, la ekipo de Cipollini komencas organizi sian “trajnon”.
- Kio okazas?
- Iom post iom preskaŭ la tuta ekipo atingas la unuajn lokojn de la grupo.
- Kaj Cipollini?
- Li lasas labori la aliajn, ĉar lia rolo komenciĝos, kiam finos la aliaj.

- Jes, estas li, kiu devas eltiri la altan noton, tiun elbrustan “Do”, laŭ Pavarotti.
- Ha, vi komprenis.
- Nu, daŭrigu.
- Kiam la ekipanoj lokiĝas unu post la alia, la unua komencas pedali kiel eble plej rapide.

- Kaj la grupo plilongiĝas.
- Ĉar ili iras je 60 kilometroj hore.
- Je tia rapideco oni ne povas eliri el la grupo.
- Kiam la unua trajnano finas sian taskon, li flankeniĝas, kaj jen la dua daŭrigas la laboron.

- Kaj tiel antaŭen.
- Jes, ĝis venas la momento de Cipollini, kiu sprintas sufiĉe longe, kaj esprimas tian potencon, ke malfacile oni superas lin.

- Dovresti guardare gli ultimi chilometri della corsa.
- Perché?
- Perché quando mancano pochi chilometri la squadra di Cipollini comincia ad organizzare il suo “treno”.
- Che succede?
- Un po' alla volta quasi tutta la squadra raggiunge i primi posti del gruppo.
- E Cipollini?
- Lascia lavorare gli altri, perché il suo compito incomincerà quando gli altri avranno finito.
- Sì, è lui che deve tirar fuori la nota alta, quel “Do” di petto alla maniera di Pavarotti.
- Ah, hai capito.
- Bene, continua.
- Quando i componenti la squadra si collocano uno dopo l'altro, il primo comincia a pedalare quanto più rapidamente possibile.
- Ed il gruppo si allunga.
- Perché vanno a 60 chilometri all'ora.
- A quella velocità non si può uscire dal gruppo.
- Quando il primo componente il treno ha finito il suo compito, si fa da parte, ed ecco il secondo che continua il suo lavoro.
- E così via.
- Sì, finché viene il momento di Cipollini, che sprinta abbastanza a lungo ed esprime una tal potenza che difficilmente lo si supera.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2014 / 6

040

LIBERTEMPO

- Baldaŭ venos libertempo.
- Bonŝance, ĉar mi estas tre laca.
- Ĉu ankaŭ vi?
- Jes, mi laboris multe dum la lastaj monatoj.
- Kaj nun vi atendas la Kristnaskan libertempon.
- Jes.
- Ĉu vi intencas ĝui vian libertempon eksterlande?
- Tute ne, ĉar – kiel mi diris – mi estas laca.
- Ĉu vi restos hejme?
- Certe: mi restos hejme kaj mi ripozos la tutan tagon.
- Kaj vi vekigos vespere.
- Nu, ripozi ne signifas dormi la tutan tagon.
- Kaj kion vi faros?
- Mi legos belan libron, kaj diskutos kun miaj familianoj, mi akompanos mian nepeton, mi ludos kun li.
- Nu, vi havas belan programon.
- La grava afero estas forgesi la laboron.
- Estas tio, kion ankaŭ mi klopodos fari.
- Kaj vespere mi enlitiĝos frue.
- Se vin ne allogos ia televid-programo.
- Tio ne estos facila.
- Ĉu vi ne atentus televid-programojn?
- Nu, se mi decidus, ke mi devas dormi, mi dormas.
- Kaj neniu vekos vin.

VACANZE

- Presto arriveranno le vacanze.
- Per fortuna, perché sono molto stanco.
- Anche tu?
- Sì, ho lavorato molto durante gli ultimi mesi.
- Ed ora aspetti le vacanze di Natale.
- Sì.
- Intendi goderti le tue vacanze all'estero?
- Nient'affatto, perché – come ho detto – sono stanco.
- Rimarrai a casa?
- Rimarrò a casa e riposerò tutto il giorno.
- E ti sveglierai la sera.
- Beh, riposare non significa dormire tutto il giorno.
- E cosa farai?
- Leggerò un bel libro, discuterò con i miei familiari, accompagnerò il nipotino, giocherò con lui.
- Bene, hai un bel programma.
- La cosa importante è dimenticare il lavoro.
- E ciò che anch'io cercherò di fare.
- E la sera mi metterò presto a letto.
- Se non ti inviterà qualche programma televisivo
- Non sarà facile.
- Non fai attenzione ai programmi televisivi.
- Beh, se decido che devo dormire dormo.
- E nessuno ti sveglierà.

- Neniu vekos min.
- Kaj ĉu ĉio iros glate, laŭ la programoj?
- Mi esperas, se ne okazos io neantaŭvidita.

- Ekzemple?
- Miaj familianoj ĉiam havas ideojn
- Ĉu je Kristnasko vi tagmanĝos kun via paren caro?
- Laŭ la programo, oni partoprenos en la noktomeza Sankta Meso.
- Vi iros dormi malfrue.
- Jes, kaj ni ankaŭ vekiĝos malfrue.
- Kiu preparos la manĝaĵon?
- Ni ne manĝos hejme, ni manĝos ekstere, ĉe la bopatro de mia filo.
- Tio signifas, ke vi ne estos en Milano, ĉar via filo kaj ties bopatro loĝas en Brescia (pr. Breŝja).
- Ho, jes, sed kun mia filo en Brescia estas kiel esti en mia hejmo, en Milano.
- Ha, jene!
- Jes, tiel estas.
- Tio signifas, ke ankaŭ se vi iros al la montara domo de via filo, vi ripozos.
- Tie mi ripozus eĉ pli multe.
- Ĉu vere?
- Kompreneble.
- Kial?
- Ĉar estas vintro kaj la suno vidigas sin iom antaŭ la deka horo.
- Ĉu tiom malfrue?
- Jes, la montoj ne permesas vidi la sunon antaŭe, ankaŭ se estas hele.
- Sed malvarme, mi imagas.
- Ho jes, tre malvarme
- Kaj se neĝos?
- Pli bone!
- Kial?
- Ĉar mi eĉ ne profitos pri la suno, kiu brilas proksimume ĝis la kvara.

- Nessuno mi sveglierà.
- E tutto filerà liscio, secondo i programmi?
- Spero, se non succederà qualcosa di inatteso.
- Ad esempio?
- I miei familiari hanno sempre delle idee.
- A Natale pranzerei con i tuoi parenti?

- Secondo il programma, si parteciperà alla Santa Messa di mezzanotte.
- Andrete a dormire tardi.
- Sì, e anche ci sveglieremo tardi.
- Chi preparerà da mangiare?
- Non mangeremo a casa, mangeremo fuori, dal suocero di mio figlio.
- Questo significa che non sarai a Milano, perché tuo figlio e suo suocero abitano a Brescia.
- Ho, sì, ma con mio figlio a Brescia è come essere a casa mia, a Milano.
- Ah, così!
- Sì, è così.
- Ciò significa, che anche se andrai nella casa di montagna di tuo figlio, ripozerai.
- Là riposerei persino di più.
- Davvero?
- Naturalmente.
- Perché?
- Perché è inverno ed il sole si fa vedere un po' prima delle dieci.
- Così tardi?
- Sì, i monti non permettono che si veda prima il sole, anche se fa chiaro.
- Ma freddo, immagino.
- Ho, sì, molto freddo.
- E se nevicherà?
- Meglio!
- Perché?
- Perché non approfitterò neanche del sole, che brilla all'incirca fino alle quattro.

NEĜO

- Neĝis la tutan nokton.
- Ĉu vere?
- Jes, se vi rigardas tra la fenestro, ĉio estas kovrita de blanka tavolo.
- Vi pravas, neĝis vere tre multe.
- Ni venis al la montaro por ĝui la neĝon.
- Vi pravas, ĝuste por la neĝo ni venis.
- Kaj nun, nur post du tagoj, ni havas ĝin.
- Ni estas bonŝancaj.
- Tio estis antaŭvidita.
- Tion ni esperis.
- Oni ĉiam devas fidi.
- Kaj nun?
- Nun ni devas prepari nin alfronti la neĝon.
- Ho, ni havas ĉion, al mi ŝajnas.
- Jes, ni havas taŭgajn botojn.
- Kaj ni havas sledon.
- Ĝuste pro tio, mi diris, ke ni havas taŭgajn botojn.
- Ĉar por trovi la gustan lokon por sledumi, oni devas marŝi en la neĝo.
- Kaj la neĝo estas freŝa.
- Tio signifas, ke niaj gamboj eniros en la neĝon ĝis la genuoj.
- Ne troigu: ne falis tiom multe da neĝo.
- Vi pravas.
- Laŭ tio, kion oni vidas sur tiu tegmento, falis dudek aŭ tridek centimetroj da neĝo.
- Tio estas sufiĉa por la momento.
- Kaj morgaŭ la neĝo estos malpli supla, kaj oni glitos pli bone.

NEVE

- Ha nevicato l'intera notte.
- Davvero?
- Sì, se guardi dalla finestra tutto è coperto da un manto bianco.
- Hai ragione, ha nevicato veramente tanto.
- Siamo venuti in montagna per goderci la neve.
- Hai ragione, siamo venuti proprio per la neve.
- Ed ora, dopo solamente due giorni, ce l'abbiamo.
- Siamo fortunati.
- Era previsto.
- Lo speravamo.
- Si deve sempre aver fiducia.
- E adesso?
- Ora ci dobbiamo preparare ad affrontare la neve.
- Oh, abbiamo tutto, mi sembra.
- Sì, abbiamo gli stivali adatti.
- Ed abbiamo una slitta.
- Proprio per questo ho detto che abbiamo gli stivali adatti.
- Perché per trovare il luogo giusto per andare in slitta, si deve marciare nella neve.
- E la neve è fresca.
- Ciò significa che le nostre gambe entreranno nella neve fino alle ginocchia.
- Non esagerare: non è caduta così tanta neve.
- Hai ragione.
- Secondo quello che si vede su quel tetto, sono caduti venti o trenta centimetri di neve.
- Per il momento questo è sufficiente.
- E domani la neve sarà meno soffice e si scivolerà meglio.

- Hodiaŭ ni provu nian glitveturilon.
- Prave. Ni profitu je la vetero.
- Laŭ mi, kun iom da nuboj kaj kun la monto, kiu ŝirmas la valon de la suno, baldaŭ ni havos tre bonan glitgrundon.
- Sed mi esperas, ke je la 11.a horo venos ankaŭ iom da suno.
- Ĝuste por kontentigi vin.
- Kaj la skioj?
- Kial vi demandas pri la skioj?
- Ĉar post iom da sledo estus bele skiadi.
- Nu, la skiojn ni kunhavas.
- Ni aranĝu bone la aferojn.
- Jes, ni povus iri peraŭtomobile iom pli alten.
- Ĉu tien, kie ni estis hieraŭ?
- Jes, ĝuste tie: tie estas taŭga loko ĉu por glitiri ĉu por skiadi.
- Bone, ni glitumos dum unu aŭ du horoj kaj poste ni uzos la skiojn.
- Kaj ni skiados ĝis la lumo tion ebligos.
- Tio estas bona programo.
- Kaj ni sekvos ĝin.
- Kaj tio estos granda amuzo.
- Estas tio, kion ni bezonas post multaj tagoj de streĉa laboro.
- Ek, ni iru!
- Ĉu vi estas certa, ke vi kunprenis cion?
- Ĉu vi volas kontroli ankoraŭfoje?
- Estus oportune, konsiderante vian forgesemecon.
- Sed fidu, almenaŭ unu fojon!
- Bone, mi fidas.
- Ni iru!
- Oggi proviamo la nostra slitta.
- Gusto. Approfittiamo del tempo.
- Secondo me, con un po' di nubi e col monte che protegge la valle dal sole, presto avremo un terreno molto buono per scivolare.
- Ma spero che alle 11 verrà anche un po' di sole.
- Proprio per accontentarti.
- E gli sci?
- Perché chiedi degli sci?
- Perché dopo un po' di slitta sarebbe bello sciare.
- Beh, gli sci li abbiamo con noi.
- Combiniamo bene le cose.
- Sì, potremmo andare, con l'automobile un po' più in alto.
- Là dove siamo stati ieri?
- Sì, proprio là: lì c'è un luogo adatto sia per andare in slitta sia per sciare.
- Bene, slitteremo per una-due ore e poi useremo gli sci.
- E scieremo finché la luce lo permetterà.
- È un buon programma.
- E lo seguiremo.
- E sarà un gran divertimento.
- È ciò di cui abbiamo bisogno dopo molti giorni di lavoro stressante.
- Su, andiamo!
- Sei certo di aver preso tutto?
- Vuoi controllare ancora una volta?
- Sarebbe opportuno, considerando la tua tendenza a dimenticare.
- Ma fidati, almeno una volta!
- Bene, mi fido.
- Andiamo !

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2015 / 1

042

PROGRAMOJ

- Ĉu vi konas la ĉi-vesperajn programojn?
- Ne, mi ne legis la ĵurnalon, hodiaŭ.
- Ĉu vi ne aĉetis ĝin?
- Ho, ne, mi ĝin aĉetis, sed mi ne havis tempon por ĝin trafoliumi.
- Ĉu vi pruntedonu ĝin al mi?
- Jes, volonte, tiamaniere ni konos la programojn ĉi-vesperajn.
- Ĉu mi trovas ilin en la paĝo de Milano?
- Se vi deziras koni la programojn de la prelegoj, de la kunvenoj kaj de la spektakloj en la urbo, certe.
- Ho, jes, ankaŭ tiuj estas interesaj.

- Pasigi unu vesperon eksterhejme, povas esti alternativo.
- Mi vidas, ĉi tie, ke oni prezentas interesajn temojn ĉe kelkaj kulturaj centroj.

- Ĉu la Esperanta klubo prezentas ion?
- Ne, mi ne vidas ĝin en la listo.
- Ĉu estas iu filmo interesa?
- Unuarigarde ŝajnas, ke ne.
- Nu, nenio, kio penvaloras.
- Ha, ne, se temas pri io, kion penvaloras vidi, estas opero ĉe "La Scala".
- Ha, ha, ha... kiamaniere iri al "La Scala"?
- Jen la problemoj!
- Tio signifas, ke ĉi vesperon ni spektos la televidon.
- Ne estas alia solvo.
- Oni devas serĉi la pagon de la programoj televidaj.
- Kaj de la radiaj.

PROGRAMMI

- Conosci i programmi di questa sera?
- No, oggi non ho letto il giornale.
- Non l'hai comperato?
- Oh, no, l'ho comperato, ma non ho avuto tempo per sfogliarlo.
- Me lo presti?
- Sì, volentieri, in questo modo conosceremo i programmi di questa sera.
- Li trovo nella pagina di Milano?
- Se vuoi sapere i programmi delle conferenze, dei convegni e degli spettacoli in città, certamente.
- Oh, certamente, anche quelli sono interessanti.
- Passare una serata fuori casa può essere un'alternativa.
- Vedo, qui, che vengono presentati degli argomenti interessanti presso alcuni centri culturali.
- Il Circolo Esperantista presenta qualcosa?
- No, non lo vedo nella lista.
- C'è qualche film interessante?
- A prima vista, sembra di no.
- Beh, nulla per cui valga la pena.
- Ah, no, se si tratta di qualcosa che vale la pena di vedere, c'è un'opera alla Scala.
- Ah, ah, ah... come andare alla Scala?
- Ecco il problema!
- Ciò significa che questa sera guarderemo la televisione.
- Non c'è altra soluzione.
- Bisogna cercare la pagina dei programmi televisivi.
- E di quelli della radio.

- Vi pravas, ankaŭ la radio povus havi interesan programon.
- Kaj, aŭskultante nur, oni ripozigus la okulojn.
- Kio estus bona afero, post tiom da horoj ĉe la komputilo.
- Nu, kie estas la radio- kaj televid-programoj?
- Kutime, oni trovas ilin antaŭ la paĝoj dediĉitaj al la sporto.
- Tio signifas, en la dua parto de la gazeto.

- Prave.
- Jen, mi trovis ilin.
- Hmm, estas multaj filmoj, kiuj komenciĝas post la 20.00.
- Ĉu ili estas interesaj?
- Bah, mi dirus, ke estas la kutimaj titoloj de filmo-serioj.
- Ha, tio tute ne interesas al mi.
- Nek al mi!
- Ĉu estas nur tiuj?
- Lasu min rigardi.
- Vi havas la tutan tempon, kiun vi bezonas.
- Dankon.
- Ĉu vi trovis?
- Mi estas ankoraŭ rigardanta.
- Serĉu bone.
- Mi estas serĉanta. Jen, ĉi tio estas interesa.
- Ĉu vere?
- Vere.
- Kaj pri kio ternas?
- Divenu.
- Mi ne scias.
- Ĉu vi volis iri al Scala?
Jes, kompreneble.
- Nu, oni elsendas spektaklon rekte el "La Scala".
- Ni havas bonŝancon.
- Vi povas tion diri!

- Hai ragione, anche la radio potrebbe avere un programma interessante.
- Ed ascoltando soltanto, si riposerebbero gli occhi.
- Che sarebbe una buona cosa dopo tante ore al computer.
- Ebbene, dove si trovano i programmi radio e televisivi?
- Di solito li si trovano prima delle pagine dedicate allo sport.
- Questo significa, nella seconda parte del giornale.
- Giusto.
- Ecco, li ho trovati.
- Hmm, ci sono molti film che iniziano dopo le 20.00.
- Sono interessanti?
- Boh, direi che ci sono i soliti titoli di film fatti in serie.
- Ah, ciò non mi interessa affatto.
- Né a me.
- Ci sono soltanto quelli?
- Lasciami guardare.
- Hai tutto il tempo del quale hai bisogno.
- Grazie.
- Hai trovato?
- Sto ancora guardando.
- Cerca bene.
- Sto cercando. Ecco, questo è interessante.
- Davvero?
- Veramente.
- E di che si tratta?
- Indovina.
- Non lo so.
- Volevi andare alla Scala?
- Sì, naturalmente.
- Ebbene, trasmettono uno spettacolo direttamente dalla Scala.
- Abbiamo fortuna.
- Puoi dirlo!

OMBRELOJ

- Bonan tagon.
- Bonan tagon, sinjoro. Kion vi deziras?
- Pro tio, ke ekstere pluvas, mi memoris, ke mi devas aĉeti ombrelon.
- Mi vidas, ke vi jam havas ombrelon, sed ni havas multajn tipojn por via elekto.
- Jes, mi havas ombrelon, kaj ĝi estas malseka.
- Estus bone meti ĝin en la ombrelujon.
- Ha, jes, vi pravas.
- Bonvolu doni ĝin al mi.
- Jen ĝi.
- Bone, mi metos ĝin en tiun ombrelujon.
- En ordo.
- Kaj nun, diru al mi pri viaj preferoj.
- Nu, la ombrelo ne estas por mi, sed por mia edzino.
- Tio signifas, ke vi ne volas pluvombreton por viro, sed por virino.
- Komprenoble.
- Ĉu vi jam vidis ion en la montrofenestro?
- Verdire mi vidis nenion, ĉar pluvas tiom forte, ke mi tuj eniris
- Ha, mi komprenas.
- Sed mi volus elegantan ombrelon.
- Sekvu min al tiu benko, kaj mi montros al vi kelkajn.
- Mi sekvas vin.
- Ĉu al vi placas ĉi tiu?
- Mi konsentas, ke ĝi estas eleganta, sed ĝi estas unukolora, kaj mia edzino preferas plurkolorajn objektojn.
- Tiukaze, ni devas ŝanĝi benkon. Bonvolu sekvi min.
- Volonte.
- Jen, ĉi tie vi vidas plurajn, buntajn ombrelojn.
- Sed ili ne ŝajnas al mi tro elegantaj.

OMBRELLI

- Buon giorno.
- Buon giorno, signore. Che cosa desidera?
- Poiché fuori piove, mi son ricordato che devo comperare un ombrello.
- Vedo che ha già un ombrello, ma noi ne abbiamo di molti tipi per una sua scelta.
- Sì, ho un ombrello, ed è bagnato.
- Sarebbe bene metterlo nel portaombrelli.
- Ah, sì, ha ragione.
- Me lo dia, per piacere.
- Eccolo.
- Bene, lo metterò in quel portaombrelli là.
- Va bene.
- Ed ora, mi dica le sue preferenze.
- Ebbene, l'ombrello non è per me, ma per mia moglie.
- Ciò significa che non vuole un ombrello da uomo, ma da donna.
- Naturalmente.
- Ha già visto qualcosa in vetrina?
- A dir la verità non ho visto nulla, perché piove così forte, che sono entrato subito.
- Ah, capisco.
- Ma vorrei un ombrello elegante.
- Mi segua verso quel banco e gliene mostrerò alcuni.
- La seguo.
- Le piace questo?
- Sono d'accordo che è elegante, ma è di un solo colore e mia moglie preferisce le cose variopinte.
- In questo caso dobbiamo cambiare banco. Mi segua per favore.
- Volentieri.
- Ecco qui può vedere diversi ombrelli variopinti.
- Ma non mi sembrano troppo eleganti.

- Verdire, ili estas malpli elegantaj ol tiuj, kiujn vi jam vidis, sed ankaŭ ĉi tiuj estas elegantaj
- Al mi ne ŝajnas, tamen...
- La fabrikoj, kiuj faras ilin estas famkonataj.
- Mi konsentas, tamen ili ne placas al mi.
- Nu, ĉu vi volas, ke mi montru al vi ion alian?
- Kompreneble, mi devas havi klarajn ideojn.
- Bonvolu sekvi min al la apuda benko.
- Mi sekvas vin kiel ombro.
- Jen, ci tie estas ombreloj elegantaj...
- Sed ili ne estas plekteblaj.
- Ĉu vi volas plekteblan ombrelon?
- Certe, oni povas meti ĝin facile en iun mansakon.
- Kial vi ne diris tion antaŭe?
- Ĉar la ideo venis nun al mi.
- Sed, ĉu vi estas certa, ke ĝi plaĉos al via edzino?
- Ha, jes, vi pravas: ĉu ĝi placos al mia edzino? Jen bela problemo.
- Kial mi levis ĉi tiun demandon!
- Vi bone faris, ĉar nun klariĝis miaj ideoj.

- Ĉu vi decidis, kian ombrelon aĉeti?
- Ĉu mi!?
- Jes, vi.
- Tute ne: nun al mi estas klare, ke estas pli bone, se mia edzino mem venas aĉeti la ombrelon!

- A dir la verita sono meno eleganti di quelli che ha già visto, ma anche questi sono eleganti.
- Non mi sembra, tuttavia...
- Le fabbriche che li fanno sono famose.
- D'accordo, ma non mi piacciono.
- Beh, vuole che le mostri qualcos'altro?
- Naturalmente, devo avere le idee chiare.
- Per piacere, mi segua al banco vicino.
- La seguo come un'ombra.
- Ecco, qui ci sono degli ombrelli eleganti...
- Ma non sono pieghevoli.
- Vuole un ombrello pieghevole?
- Certamente, lo si può mettere con facilità in una borsa.
- Perché non l'ha detto prima?
- Perché l'idea mi è venuta adesso.
- Ma è sicuro che esso piacerà a sua moglie.
- Ah, sì, ha ragione: piacerà a mia moglie? Ecco un bel problema.
- Perché ho fatto questa domanda!
- Ha fatto bene, perché ora mi si sono chiarite le idee:
- Ha deciso che ombrello comperare?
- Io!?
- Sì, lei.
- Nient'affatto: ora mi è chiaro che è meglio se viene personalmente mia moglie a comperare l'ombrello!

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2015 / 2

044

MURBLANKIGADO

- Morgaŭ ni komencos.
- Kion?
- Ĉu vi ne memoras?
- Ne. Pri kio temas?
- Ni tion decidis antaŭ longe.
- Ĉu vere?
- Jes, ni decidis, ke ni refreŝigos la murojn de la apartamento kiam estos belaj, sunaj tagoj.
- Ha, vi pravas, sed mi ne plu pensis pri tio.
- Diru la veron: vi preferus iri ien por ĝui vian libertempon.
- Pri tio ne estas dubo.
- Sed devo estas devo.
- Se estas devo...
- He, jes, estas devo.
- Nu, kion ni faru?
- Antaŭ ĉio ni bezonas la ilojn kaj la materialon.
- Ni povus iri al vendejo, kie oni vendas ĉion, kion ni bezonas.
- Jes, la plej taŭga, laŭ mi, estas "Brico" (*pr. Briko*).
- Jes, vi pravas.
- Nun ni devas listigi la necesajojn.
- Ĉu ion ni jam havas?
- Jes, en la subtegmento estas ankoraŭ tio, kion ni uzis la pasintan fojon.
- Nu, tie certe estas la kuvoj por la farbo.
- Kaj tie devas esti pluraj penikoj.

IMBIANCATURA DEI MURI

- Domani incominciamo.
- Che cosa?
- Non ti ricordi?
- No. Di che si tratta?
- L'abbiamo deciso molto tempo fa.
- Davvero?
- Sì, decidemmo che avremmo rinfrescato i muri dell'appartamento quando ci sarebbero stati dei bei giorni di sole.
- Ah, hai ragione: ma non ci pensavo più.
- Di' la verità: preferiresti andare in qualche luogo a goderti il tuo tempo libero.
- Su questo non c'è dubbio.
- Ma il dovere è dovere.
- Se è dovere...
- Eh, sì, è dovere.
- Ebbene, che dobbiamo fare?
- Prima di tutto abbiamo bisogno degli strumenti e del materiale.
- Potremmo andare in un negozio dove si vende tutto ciò di cui abbisognamo.
- Sì, il più appropriato, secondo me, è il "Brico"
- Sì, hai ragione.
- Ora dobbiamo fare la lista delle cose necessarie.
- Abbiamo già qualcosa?
- Sì, in soffitta c'è ancora quello che abbiamo usato la volta scorsa.
- Bene, lì ci sono certamente i recipienti per la pittura.
- E là ci devono essere diversi pennelli.

- Kaj ankaŭ la retradeto por meti la ĝustan kvanton da farbo sur la rulon.
- Se estas tio, estas ankaŭ la rulo.
- Memkompreneble.
- Kio mankas?
- Nu, antaŭ ĉio, ni devas kontroli ĉu la iloj de ni posedataj bone taŭgas.

- Tion ni povas fari, irante al la subtegmento kaj prenante ilin.
- Kie ili estas?
- Ili estas en bone evidentigita skatolo.
- Tasko, do, facila.
- Se estos la lampo en la subtegmento.
- Kial?
- Vi scias, ke ekzistas komunaj lampoj kaj lampo por la unuopa subtegmenta ejo.
- Kaj pro tio?
- Nu, la du lastajn fojojn mi ne plu trovis nian lampon.
- Bonege, ni havas ŝtelistojn en la domo!
- Bedaŭrinde, ŝajnas, ke jes.
- Ĉu ŝtelistoj, ĉar ili forprenis unu lampeton?
- Ne nur unu fojon: du fojojn.
- Kaj vi pensas, ke la trian fojon vi ne trovos la lampon.
- Tion oni ne scias.
- Ne estus bona afero.
- Mi pensis, ke oni povus meti la lampon interne en la subtegmenta ejo.
- Kaj alŝraŭbi ĝin nur kiam oni bezonas lumon.
- Jes, ĝi ŝajnas al mi bona ideo.
- Ĉu vi ne timas ricevi elektran ŝokon?

- Kial? Mi alŝraŭbos ĝin, kiam ne estas kurento.
- Bone. Je ĉi tiu punkto ni iru al la subtegmento!
- Ni iru!

- Ed anche la grata per mettere la giusta quantità di pittura sul rullo.
- Se c'è quello, c'è anche il rullo.
- Naturalmente.
- Che cosa manca?
- Beh, prima di tutto dobbiamo controllare se gli utensili che possediamo sono proprio adatti.
- Lo possiamo fare andando in soffitta a prenderli.
- Dove sono?
- Sono in una scatola ben evidenziata.
- Dunque, un compito facile.
- Se in soffitta c'è la lampada.
- Perché?
- Sai che esistono lampade comuni e lampade per ogni singola soffitta.
- E con questo?
- Ebbene, le ultime due volte non ho più trovato la nostra lampada.
- Benissimo, abbiamo dei ladri nella casa!
- Purtroppo, sembra di sì.
- Ladri, perché han preso una lampadinetta?
- Non una sola volta: due volte.
- E pensi che non troverai la lampadina per la terza volta.
- Non lo si sa.
- Non sarebbe una bella cosa.
- Ho pensato che si potrebbe mettere la lampada all'interno della soffitta.
- E avvitarla solamente quando c'è bisogno di luce.
- Sì, mi sembra una buona idea.
- Non hai paura di ricevere una scossa elettrica?
- Perché? L'avviterò quando non c'è corrente.
- Bene. A questo punto andiamo in soffitta!
- Andiamo!

EN LA VENDEJO

- Kiom granda estas ĉi vendejo!
- Jes, vere.
- Kion ni faru nun?
- Laŭ mi estus bone peti informojn al iu el la deĵorantoj.
- Bona ideo.
- Vidu, estas tie fraŭlino.
- Ĉu fraŭlino taŭgas?
- Certe, ŝi deĵoras ĉi tie.
- Bone, ni pridemandu ŝin.

- Pardonu, fraŭlino.
- Bonvolu.
- Ni serĉas farbon por plafonoj kaj por vandoj.
- Sekvu min.
- Certe.
- Jen, mi estas reprezentanto de ĉi tiu marko, kaj mi konsilas kompreneble, mian markon.
- Kiom ĝi kostas?
- Vi havas bonŝancon, ĉar vi rajtas ĝui rabaton.
- Interese, sed kiom ĝi kostas?
- 89.000 lirojn.
- Kaj kiom ĝi kostus sen rabato?
- 112.000 lirojn.
- Kiom da kiloj enestas?
- 14 kilogramoj.
- Kaj oni devas aldoni akvon, ĉu ne?
- Jes, ne multan, sed oni devas maldensigi per akvo.
- Tio signifas, ke la ŝprucoj malpurigos ĉion.
- Iom da ŝprucoj estos, sed la farbo estas bonega.

NEL NEGOZIO

- Quant'è grande questo negozio!
- Sì, veramente.
- Ora, che facciamo?
- Secondo me, sarebbe bene chiedere informazioni ad uno degli addetti.
- Una buona idea.
- Guarda, c'è là una signorina.
- Va bene una signorina?
- Certo, lavora qui.
- Bene, chiediamo a lei.

- Scusi, signorina.
- Prego.
- Cerchiamo pittura per soffitti e per pareti.
- Mi seguano.
- Certamente.
- Ecco, sono rappresentante di questo marchio e vi consiglio, naturalmente, il mio marchio.
- Quanto costa?
- Avete fortuna, perché avete diritto di godere di uno sconto.
- Interessante, ma quanto costa?
- 89.000 lire.
- E quanto costerebbe senza sconto?
- 112.000 lire.
- Quanti chili ci sono?
- 14 chili.
- E si deve aggiungere acqua, non è vero?
- Sì, non molta, ma si deve allungare con l'acqua.
- Questo significa che gli spruzzi sporcheranno tutto.
- Un po' di spruzzi ci saranno. ma la pittura è buonissima.

- Mi kredas tion, tamen, mi serĉas farbon, kiu ne ŝprucas.
- Sed mi vendas mian markon.
- Kaj vi estas lertega.
- Dankon.
- Sed vi estas ankaŭ tre ĝentila, kaj vi povus afable indiki al mi farbon, kiu tute ne ŝprucas.
- Nu, ne estus mia tasko.
- Sed vi estas sperta pri farbado.
- Ho, jes, mi konas ĝin.
- Bonvolu fari al mi tian komplezon.
- Mi ne devus. Tamen, se vi prenas ĉi tiun farbon por plafonoj, vi malpurigos preskaŭ nenion ĉirkaŭe.
- Bonege, kaj ĝi kostas 58.000 lirojn.
- Sed, se vi ne volas ŝprucojn, mi malkaŝos al vi alian sekreton.
- Diru.
- Vi kune aĉetu ĉi tiun farb-rulon.
- Ĉu ĝi estas de via marko?
- Jes, kaj mi garantias al vi, ke ĝi ja estas speciala.
- Bone, mi fidas.
- Ĉu vi volas ankaŭ la farbon por la vandoj?
- Mi bezonus ĝin, sed la pezo estus tro multa.
- Vi certe devos ŝtopi kelkajn truojn de najloj aŭ de io simila.
- Jes, vi bone faras memorigante tion al mi.
- Ĉar mia reprezentato havas bonegan stukon.
- Ĉu mi devas fidi?
- Ho, jes, vi ja diris, ke mi estas la spertulino!
- Jes, mi tion diris.
- Nu, fidu!
- Lo credo, tuttavia cerco una pittura che non spruzzi.
- Ma io vendo il mio marchio.
- Ed è bravissima.
- Grazie.
- Ma è anche molto gentile, e potrebbe anche cortesemente indicarmi una pittura che non spruzza per niente.
- Beh, non sarebbe mio compito.
- Ma è esperta di imbiancatura.
- Oh, sì, la conosco.
- Per favore, mi faccia questa cortesia.
- Non dovrei. Tuttavia, se lei prende questa pittura per soffitti, non sporcherà quasi nulla all'intorno.
- Benissimo, e costa 58.000 lire.
- Ma se non vuole spruzzi, le svelo un altro segreto.
- Dica.
- Comperi insieme questo rullo.
- È del suo marchio?
- Sì, e le garantisco che è veramente speciale.
- Bene, mi fido.
- Vuole anche la pittura per le pareti?
- Ne avrei bisogno, ma il peso sarebbe troppo.
- Dovrà certamente tappare dei buchi di chiodi o di qualcosa di simile.
- Sì, fa bene a ricordarmelo.
- Perché il mio rappresentato ha del buonissimo stucco.
- Devo fidarmi?
- Oh, sì, ha detto lei che io sono l'esperta!
- Sì, l'ho detto.
- Ebbene, si fidi!

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2015 / 3

046

BESTOJ

- Ĉu ni parolu pri bestoj?
- Volonte.
- Ĉu vi konas multajn bestojn?
- Neniam mi kalkulis kiom da bestojn mi konas.
- Kelkajn vi certe konas.
- Ha, jes, kelkajn mi konas.
- Ekzemple?
- Mi volus komenci menciante tiun, kiun mi plej bone konas, sed...
- Nu, kuraĝu!
- Ĉu vere mi diru?
- Jes, certe.
- Bone, mi diru, ke la plej granda besto, kiun mi konas estas... vi.
- Mi devis atendi ĉi tiun ŝercon.
- Por komenci.
- Ĉar la dua estas vi.
- Nu, ni estu seriozaj: ĉirkaŭ mi estas multaj hundoj.
- Ha, jes, kiam oni iras laŭ la stratoj, oni vidas multajn hundojn.
- Sed oni vidas ankaŭ multajn katojn.
- La katoj, generale, vivas en la domoj.
- Ne nur, ili vivas ĉie.
- Ekzemple, multaj katoj vivas en la tombejoj.
- Ili vivas en la parkoj.
- Ili vivas ekster la domoj.
- Mi vidis katojn en la arbaroj.
- Jes, ili adaptiĝas tre facile al la ĉirkaŭaĵo.

- Kaj ili ĉiam trovas ion por mangi.
- Ni precizigu, ke en la tombejoj ili manĝas tion, kion portas al ili homoj de bona volo.

ANIMALI

- Parliamo di animali?
- Volentieri.
- Conosci molti animali?
- Non ho mai calcolato quanti animali conosco.
- Ne conosci certamente alcuni.
- Ah, sì, alcuni li conosco.
- Ad esempio?
- Vorrei cominciare nominando quello che conosco meglio, ma...
- Su, abbi coraggio!
- Devo dirlo veramente?
- Sì, certo.
- Bene, devo dire, che la più grande bestia che conosco sei... tu.
- Dovevo attendermi questo scherzo.
- Per cominciare.
- Perché la seconda sei tu.
- Bene, siamo seri: attorno a me ci sono molti cani.
- Ah, sì, quando si va lungo le strade si vedono molti cani.
- Ma si vedono anche molti gatti.
- I gatti, in generale, vivono nelle case.
- Non soltanto, vivono dappertutto.
- Ad esempio, molti gatti vivono nei cimiteri.
- Vivono nei parchi.
- Vivono fuori dalle case.
- Ho visto dei gatti nei boschi.
- Sì, si adattano molto facilmente a ciò che li circonda.
- E trovano sempre qualcosa da mangiare.
- Precisiamo che nei cimiteri mangiano ciò, che portano loro delle persone di buona volontà.

- Sed ĉirkaŭ ni ne estas nur katoj kaj hundoj.
- Vi pravas: en niaj hejmoj estas kutime aliaj bestoj.
- Fiŝoj kaj birdoj estas tre oftaj.
- Ĉefe la birdoj.
- Multaj posedas kanto-birdojn.
- Kanarioj, ekzemple.
- Ili kantas la tutan jaron, se ili estas bone zorgataj.
- Temas pri birdoj, kiuj de jarcentoj vivas en kaĝoj .
- Ili eĉ naskas birdidojn.
- Kelkfoje okazas.
- Sed ankaŭ la fiŝoj , kiuj vivas en belaj kuvoj kun kuranta akvo, estas tre ŝatataj.
- Jes, estas bele vidi en la akvo daŭran koloro-moviĝon.
- Kelkaj posedas testudojn.
- Aliaj havas simiojn.
- Nekutimaj estas la serpentoj.
- Sed kelkaj vivas kun ili.
- Kaj la hamstroj?
- Ĉiam movigemaj, ili estas amuzo por la infanoj.
- Ne estas amuzaj la muŝoj .
- Nek la vespoj.
- Nek la kampaj cimoj.
- Jes, multaj insektoj eniras niajn domojn.
- Dum la varma sezono oni devas sin defendi de la kuloj.
- Ha, tiuj estas danĝeraj.
- Kelkfoje oni trovas belan araneaĵon.
- Ĝenerale, la araneoj estas simpatiaj.
- Dependas de la homoj.
- Kaj de la araneoj.
- Mi ne pensis, ke jam en nia hejmo estas tiom multe da bestoj.
- Vi devas ami viajn similulojn.
- Ma attorno a noi non ci sono solo gatti e cani.
- Hai ragione: nelle nostre case ci sono di solito altri animali.
- Pesci ed uccelli son molto usuali.
- Specialmente gli uccelli.
- Molti hanno degli uccelli da canto.
- Canarini, ad esempio.
- Cantano tutto l'anno, se sono ben curati.
- Si tratta di uccelli che da centinaia di anni vivono nelle gabbie.
- Generano persino degli uccellini.
- Qualche volta succede.
- Ma anche i pesci, che vivono in belle vasche con acqua corrente, sono molto apprezzati.
- Sì, è bello vedere nell'acqua un continuo muoversi di colori.
- Alcuni hanno delle tartarughe.
- Altri hanno delle scimmie.
- Inusuali sono i serpenti.
- Ma alcuni vivono con loro.
- E i criceti?
- Sempre in movimento, sono un divertimento per i bambini.
- Non sono divertenti le mosche.
- Neanche le vespe.
- Né le cimici di campagna.
- Sì, molti insetti entrano nelle nostre case.
- Durante la stagione calda ci si deve difendere dalle zanzare.
- Ah, quelle sono pericolose.
- Alle volte si trova una bella ragnatela.
- Generalmente i ragni sono simpatici.
- Dipende dagli uomini.
- E dai ragni.
- Non pensavo che già a casa nostra ci fossero tante bestie.
- Devi amare i tuoi simili.

FLOROJ

- Bonan tagon.
- Bonan tagon.
- Kion vi havas tie?
- Ho, estas florbukedeto.
- Kie vi prenis ilin?
- Mi estis en la kamparo.
- Belege, ĉu vi trovis multajn florojn?
- Certe, rigardu!
- Kiaj koloroj!
- Ho jes, en ĉi tiu sezono la floroj havas belegajn kolorojn.
- Sed mi ne vidas primolojn.
- Mi ilin ne trovis.
- Eble ili jam forvelkis: ili estas inter la unuaj floroj de la sezono.
- Jes, kune kun la krokusoj.
- Kaj la neĝofloroj?
- Ankaŭ tiuj ne estas en mia bukedeto.

- Sed mi vidas violojn.
- Tiujn mi ŝatas.
- Kaj estas ankaŭ lekantoj.
- Jes, estas lekantoj flavaj kaj etaj blankaj lekantetoj.
- Kaj jen aliaj etaj floroj, la miozotoj.

- Ho, jes, miozotoj, la ne-forgesu-min-oj, tradukante la italan nomon.

- Ĉi tiuj ja ne estas florvarmejoj floroj.
- Ne, ĉi tiuj estas etaj, senpretendaj floretoj.
- Kiam mi iras al florvarmejo, tiam mi elektas aliajn florojn.
- Ĉar estas la ebleco tion fari.
- Jes, kiam prezentiĝas la ebleco, oni devas profiti.
- Oni ekzemple povas aĉeti rozojn

FIORI

- Buon giorno.
- Buon giorno.
- Cos'hai lì?
- Oh, è un mazzetto di fiori.
- Dove li hai presi?
- Ero in campagna.
- Bellissimo, hai trovato molti fiori?
- Certamente, guarda!
- Che colori!
- Oh, sì, in questa stagione i fiori hanno dei bellissimi colori.
- Ma non vedo le primule.
- Non le ho trovate.
- Forse sono già appassite: sono fra i primi fiori della stagione,
- Sì. insieme con i crocus.
- Ed i bucaneve?
- Anche quelli non ci sono nel mio mazzetto.
- Ma vedo delle viole.
- Quelle mi piacciono.
- E ci sono anche delle margherite.
- Sì, ci sono delle margherite gialle e piccole margherite bianche.
- Ed ecco altri piccoli fiori, i non ti scordar di me.
- Oh, sì, i non-ti-scordar-di-me, i “ne-forgesu-min-oj”, traducendo il nome dall'italiano.
- Questi di sicuro non sono fiori di serra.
- No, questi sono piccoli fiorellini senza pretese.
- Quando vado in serra, allora scelgo altri fiori.
- Perché c'è la possibilità di far ciò.
- Sì, quando si presenta l'occasione, allora si deve approfittare.
- Ad esempio si possono comperare rose

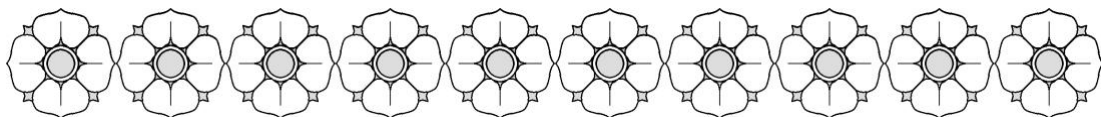
ĉiukolorajn.

- La plej belaj estas la ruĝaj .
- Dependas, iuj ŝatas la blankajn.
- Kaj aliaj la flavajn.
- Sed belaj estas ankaŭ la roz-koloraj.
- Laŭ la nomo ĉiuj rozoj devus esti roz-koloraj.
- Tamen, de kelkaj jaroj ekzistas ankaŭ bluaj rozoj.
- Kaj ili havas belegan, intenan koloron.
- Nu, mi opinias, ke kun la rozoj oni faris milojn da eksperimentoj.
- Eble ekzistas ankaŭ rozo “Esperanto”.
- Pri tio estu certa.
- Sed en la fiorkultivejoj oni trovas ankaŭ multajn aliajn specojn de floroj.
- Por ĝojigi la vivon.
- Ekzemple la orkideoj.
- Nu, ĝenerale tiuj estas tro seriozaj floroj por ĝojigi la vivon.
- Tamen...
- Belaj floroj estas ankaŭ lilioj.
- Kaj hiacintoj.
- Kaj gladioloj.
- Kaj visterioj.
- Kial ne pensi pri la frukto-arboj?

- Ho, la spektaklo, kiun oni vidas dum ĉi tiu periodo estas vere mirinda.
- Jes, sed oni devas nur rigardi ĝin.
- Kial?
- Provu depreni la florojn de tiuj arboj, kaj vi ne havos fruktojn.
- Nu, oni devas forgesi la proverbon “pli bone ovo hodiaŭ ol kokino morgaŭ”, ĉar florojn oni ne manĝas.

di tutti i colori.

- Le più belle sono le rosse.
- Dipende, alcuni amano le bianche.
- Ed altri le gialle.
- Ma belle sono anche quelle color rosa.
- Secondo il nome tutte le rose dovrebbero essere di color rosa.
- Tuttavia da qualche anno esistono anche rose blu.
- Ed hanno un bellissimo colore intenso.
- Boh, credo che con le rose abbiano fatto migliaia di esperimenti.
- Forse esiste anche la rosa “Esperanto”.
- Di questo sii sicuro.
- Ma nei luoghi dove si coltivano si trovano anche molte altre specie di fiori.
- Per rendere gioiosa la vita.
- Ad esempio, le orchidee.
- Beh, in generale quelli sono fiori troppo seri per rendere gioiosa la vita.
- Tuttavia...
- Bei fiori sono anche i gigli.
- E i giacinti.
- E i gladioli.
- E i glicini.
- Perché non pensare agli alberi da frutto?
- Ho, lo spettacolo che si vede in questo periodo e veramente meraviglioso.
- Sì, ma si deve solamente guardarlo.
- Perché?
- Prova a prendere i fiori di quegli alberi e non avrai frutti.
- Già, si deve dimenticare il proverbio “meglio un uovo oggi che una gallina domani”, perché i fiori non si mangiano.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2015 / 4

048

LIBROJ

- Ĉu vi posedas bibliotekon?
- Jes, mi havas sufiĉe da libroj
- Ĉu vi legis ĉiujn librojn, kiujn vi aĉetis?
- Ĝenerale mi legas la librojn, kiujn mi aĉetas, sed...
- Sed...?
- Sed kelkfoje mi aĉetas librojn por donaci ilin.
- Ĉu en tiu okazo vi legis la donacotajn librojn?
- Dependas.
- De kio dependas?
- Dependas de la situacioj.
- Ekzemple?
- Nu, se iu deziregas libron pri matematiko, mi certe ne legis ĝin antaŭe.
- Faru aliajn ekzemplojn.
- Nu unu povas deziri libron pri kuirarto.
- En tio okazo mi, komprenas, ke vi ne legos ĝin.
- Jes, temas pri libro, kiun oni konsultas.
- Kaj kompreneble, ankaŭ vortaron oni ne legas.
- Nu, tio estas evidenta, sed kiam mi komencas trafoliumi vortaron, neniam mi laciĝas.
- Kiel se vi havus enciklopedion.
- Sed evidente enciklopedio estas nur konsultota verko.
- Konsentite.

LIBRI

- Hai una biblioteca?
- Sì, ho abbastanza libri.
- Hai letto tutti i libri che hai hai comperato?
- Di solito leggo i libri che compero, ma...
- Ma...?
- Ma alle volte compero dei libri per regalarli.
- In quel caso hai letto i libri da regalare?
- Dipende.
- Dipende da che cosa?
- Dipende dalle situazioni.
- Ad esempio?
- Se qualcuno desidera moltissimo un libro di matematica, certamente non l'ho letto prima.
- Fai degli altri esempi.
- Beh, qualcuno può desiderare un libro di arte culinaria.
- In quel caso capisco che tu non lo legga.
- Sì, si tratta di un libro che si consulta.
- E naturalmente anche un vocabolario non si legge.
- Beh, questo è evidente, ma quando incomincio a sfogliare un vocabolario non mi stanco mai.
- Come se tu avessi un'enciclopedia.
- Ma evidentemente un'enciclopedia è un'opera che si consulterà solamente.
- D'accordo.

- Ankaŭ telefonlibro estas libro, kiun oni nur konsultas.
- Jes, sed mi ne konsiderus ĝin libro.
- Tamen...
- Tamen, kio?
- Oni konas kelkajn spritaĵojn...
- Jes, se temas pri spritaĵoj...
- Kaj kion vi legas volonte?
- Mi havas preferon por la libroj skribitaj laŭ bona stilo.
- Nu, vi ne konsideras la enhavon, sed la formon.
- Certagrade jes, sed mi havas ankaŭ preferojn por kelkaj temoj.
- Ekzemple?
- Nu, mi legas volonte biografiojn.
- Nur tiujn?
- Ne, mi ŝatas detektiv-romanojn.
- Kaj ankaŭ... ?
- La rakontoj pri vojaĝoj..
- Ĉu sufiĉas?
- Kelkaj libroj, kiuj ŝercas pri ĉio, povas ankaŭ esti interesaj.
- Pri ĉio?
- En la limoj de la deco, kompreneble.
- Ĉu vi legas nur librojn en la itala lingvo?
- Ne, mi zorgas ankaŭ pri aliaj lingvoj, kaj mi devas esti daŭre ĝisdatigita.
- Ĉu en la senco, ke vi devas ĉiam legi la novaĵojn?
- Ankaŭ en tiu senco, sed ĉefe mi ne volas perdi miajn prilingvajn konojn.
- Tio estas bona afero.
- Jes, sed kelkfoje oni malfacile trovas librojn en aliaj lingvoj.
- Vi pravas, ne ĉiam oni trovas librojn en la hispana lingvo.
- Nur en kelkaj apartaj vendejoj.
- Anche la guida telefonica è un libro che si consulta solamente.
- Sì, ma io non la considererei un libro.
- Tuttavia...
- Tuttavia, che cosa?
- Si conoscono alcune barzellette...
- Sì, se si tratta di barzellette...
- E che cosa leggi volentieri?
- Ho una preferenza per i libri scritti in buono stile.
- Allora, tu non consideri il contenuto, ma la forma.
- In un certo senso sì, ma ho anche preferenze per alcuni argomenti.
- Ad esempio?
- Beh, leggo volentieri delle biografie.
- Solo quelle?
- No, mi piacciono i polizieschi.
- Ed anche...?
- I racconti di viaggi.
- È abbastanza?
- Alcuni libri che scherzano su tutto possono anche essere interessanti.
- Su tutto?
- Nei limiti della decenza, naturalmente.
- Leggi solamente libri in lingua italiana?
- No, mi occupo anche di altre lingue, e devo continuamente essere aggiornato.
- Nel senso che devi sempre leggere le novità.
- Anche in quel senso, ma principalmente non voglio perdere le mie conoscenze linguistiche.
- È una cosa buona.
- Sì, ma alle volte i libri in altre lingue si trovano con difficoltà.
- Hai ragione, non sempre si trovano libri in lingua spagnola.
- Solo in qualche rivendita particolare.

LA BIKIKLO

- Vekiĝu.
- Kiu?... Kio?...
- Nu, vekiĝu
- Kial?
- Ĉu vi ne memoras? Ni devas vekiĝi frue.
- Ha, jes, vi pravas: la trejnado.
- Ĉu nun vi memoras?
- Jes, mi memoras, sed mi estis en plena dormo.
- Je ĉi tiu horo?
- Jes, kaj mi estis songanta.
- Ĉu temis pri bela songo?
- Ha, jes, estis tre bela songo.
- Kion vi songis?
- Mi songis pri... ba, mi ne plu memoras.
- Kiel kutime.
- Nu, mi pretigos min kiel eble plej rapide.
- Jes, de songo al la revado.
- Ĉu al revado?
- Jes, ĉar en via fantazio vi revas fari grandaĵojn dum la vetkuro.
- Pro tio mi deziras trejniĝi.
- Kaj mi vekas vin por akompani vin dum la trejniĝado.
- Ĉu la bicikloj estas pretaj?
- Hieraŭ ni pretigis ilin, ni kontrolis la bremsilojn, ni oleumis ĉiujn radetojn, ni atentis pri la radradioj ni nur ne pumpis la gumojn.
- Bone, vi povus pumpi la gumojn dum mi min pretigas.
- Akordite. Sed rapidu.
- Mi estos rapidega
- Je kiom da atmosferoj mi devas pumpi la radojn de via biciklo?

LA BICICLETTA

- Svegliati!
- Chi?... Che cosa?...
- Su, svegliati.
- Perché?
- Non ti ricordi? Dobbiamo svegliarci presto.
- Ah, sì, hai ragione: l'allenamento
- Ti ricordi ora?
- Sì, mi ricordo, ma ero in pieno sonno.
- A quest'ora?
- Sì, e stavo sognando.
- Si trattava di un bel sogno?
- Ah, sì, era un sogno molto bello.
- Che cosa hai sognato?
- Ho sognato di...mah, non mi ricordo più.
- Come al solito.
- Bene, mi preparo quanto più presto possibile.
- Sì, dai sogno al sognare.
- Al sognare?
- Sì, perché nella tua fantasia sogni di fare cose grandi durante la corsa.
- Per questo desidero allenarmi.
- Ed io ti sveglio per accompagnarti durante l'allenamento.
- Sono pronte le biciclette?
- Ieri le abbiamo preparate, abbiamo controllato i freni, abbiamo dato l'olio a tutte le rotelline, abbiamo fatto attenzione ai raggi delle ruote, solamente non abbiamo pompato le ruote.
- Bene, potresti pompare le gomme mentre io mi preparo.
- D'accordo. Ma muoviti.
- Sarò velocissimo.
- A quante atmosfere devo pompare le ruote della tua bicicletta?

- Se mi bone memoras, je 7 la antaŭan kaj je 7-8 la malantaŭan.
 - Ĉu ne estas tre multe?
 - Ne, ankaŭ se mi sentos ĉiujn ŝtonetojn, kiujn mi trafos sur la strato.
 - Mi kontrolos pri la atmosferoj
 - Kie?
 - Sur la gumoj.
 - Sur la gumoj?
 - Jes, ĉu vi neniam rimarkis, ke sur la gumoj de la biciklo estas indikitaj la atmosferoj?
 - Neniam.
 - Vi ne konas tro bone vian biciklon.

 - Pro tio, ke vi zorgas pri ĝi.
 - Mi interesiĝas pri ĝi, sed ankaŭ vi devas ĝin koni
 - Vi pravas: mi klopodos lerni ion alian de vi.
 - Bone, sed nun preparu vin.
 - Ĉu vi povas dume zorgi pri la manĝaĵo?
 - Jes ankaŭ pri tio mi zorgos.
 - Ni manĝos dum ni pedalos.
 - Jes, sed estas pli bone, ke vi mangu ion antaŭ la forveturo.
 - Mi tion faros.
 - Kiom da kilometroj ni iros?
 - Cento ĝis cent dudek kilometrojn.
 - Ni povas bicikli dum maksimume kvin horoj.
 - Tio sufiĉas.
 - Nu ne parolu, agu.
 - Kiam ĉio estos preta, ankaŭ mi estos preta
- Se ricordo bene, a sette l'anteriore ed a sette-otto la posteriore
 - Non è troppo?
 - No, anche se sentirò tutti i sassolini che incontrerò sull'asfalto.
 - Controllerò le atmosfere.
 - Dove?
 - Sulle gomme.
 - Sulle gomme?
 - Sì, non hai mai notato che sulle gomme della bicicletta sono indicate le atmosfere?
 - Mai.
 - Non conosci troppo bene la tua bicicletta.
 - Per il fatto che te ne interessi tu.
 - Mi interesse di essa, ma anche tu devi conoscerla.
 - Hai ragione: cercherò di imparare qualcos'altro da te.
 - Bene, ma ora preparati.
 - Puoi nel frattempo interessarti di ciò che mangeremo?
 - Sì, mi interesserò anche di quello.
 - Mangeremo pedalando.
 - Sì, ma è meglio se mangi qualcosa prima della partenza.
 - Lo farò.
 - Quanti chilometri faremo?
 - Da 100 a 120 chilometri.
 - Possiamo pedalare per un massimo di cinque ore.
 - È sufficiente.
 - Bene, non parlare, datti da fare.
 - Quando tutto sarà pronto, sarò pronto anch'io.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2015 / 5

050

GRUPOJ

- Saluton!
- Saluton.
- Ĉu vi ricevis la inviton al la renkontigo de la Grupo?
- Jes, mi ricevis ĝin ĉi matenon.
- Kion vi opinias pri ĝi?
- Mi opinias, ke temas pri grava renkontigo.

- Pro la temoj, kiujn oni pritraktos. Certe.

- Nu, la unuan parton oni dediĉos al la prezento de vojaĝo.
- Sed parolos en Esperanto du lertaj samideanoj.
- Kaj tio donos al multaj la okazon praktiki la lingvon laŭ bonaj modeloj. Ĉar oni ne devas nur aŭskulti: oni devas ankaŭ levi demandojn.

- Kaj tio estas praktikado de la lingvo.
- Oni jam konas la itineron de la vojaĝo.
- Tio estas bona, ĉar oni povas legi anticipe iujn informojn pri la trairitaj urboj.

- Kaj povas okazi, ke en tiuj urboj iu el ni havas korespondanton.
- Ni devas ankaŭ kontroli, ĉu iu urbo estas ĝemelita kun la nia.
- Ankaŭ tio estas bona ideo.
- Sed tio rilatas la duan parton de nia renkontigo.
- Vi pravas, en la dua parto oni parolos pri ĝemelitaj urboj.
- Jes.

GRUPPI

- Salve!
- Salve.
- Hai ricevuto l'invito per l'incontro del Gruppo?
- Sì, l'ho ricevuto stamattina.
- Che cosa ne pensi?
- Son del parere che si tratta di un incontro importante.
- Per gli argomenti che si tratteranno. Certamente.
- Beh, la prima parte sarà dedicata alla presentazione di un viaggio.
- Ma parleranno in Esperanto due capaci amici esperantisti.
- E ciò darà a molti la possibilità di mettere in pratica la lingua secondo dei buoni modelli. Perché non si deve solamente ascoltare: si devono anche porre delle domande.
- E ciò è mettere in pratica la lingua.
- Si conosce già il percorso del viaggio.
- Ciò va bene, perché si possono leggere in anticipo delle informazioni sulle città attraverso le quali si è passati.
- E può essere che in quelle città qualcuno di noi abbia un corrispondente.
- Dobbiamo anche controllare se qualche città è gemellata con la nostra.
- Anche questa è una buona idea.
- Ma questo riguarda la seconda parte del nostro incontro.
- Hai ragione, nella seconda parte si parlerà di città gemellate.
- Sì.

- Oni parolos, tamen, ne pri nia urbo, sed pri urbo, kiu trovigas en nia provinco.
- La afero estos interesa. Ĉu en tiu urbo estas esperantistoj?
- Ŝajnas, ke ne.
- Tio estas eĉ pli interesa.
- Kial?
- Ĉar ni povus hipotezi plilarĝigon de nia agado al tiu urbo.
- Ni devas studi strategion.
- Memkompreneble.
- Ĉu vi jam havas ideon?
- Ĉu la unua, kiu kirlas en mia kapo?
- Jes, la unua.
- Nu, sen pripensi tro multe: ni povus utiligi Esperanton okaze de la komuna manifestacio kun la eksterlanda ĝemelita urbo.
- Se venos esperantistoj.
- Ili ja venos, ĉar estas ja la esperantistoj, kiuj okazigas la ĝemeligon.
- Tio estas skribita en la letero.
- Kaj tio estas bona oportuno.
- Kiun ni ne devas forlasi.
- Ni esperu, ke nia prezidanto apogu la ideon.
- Nia prezidanto certe apogos ĝin, ĉar ŝi estas batalema.
- Jes, nia prezidantino emas agadi.
- Kaj la okazo prezentiĝas. Cetere, tio estas ankaŭ en la spirito de interagado kun aliaj grupoj.
- Ni povus komenci skribante al la esperantistoj de la ĝemelita eksterlanda grupo.
- Tion ni faru!
- Sì parlerà tuttavia non della nostra città, ma di una città che si trova nella nostra provincia
- La cosa sarà interessante. In quella città ci sono esperantisti?
- Sembra di no.
- Questo è persino più interessante.
- Perché?
- Perché noi potremmo ipotizzare un allargamento della nostra attività a quella città.
- Dobbiamo studiare una strategia.
- Ovviamente
- Hai già un'idea?
- La prima che mi frulla in testa?
- Sì, la prima.
- Ebbene, senza pensarci troppo: potremmo utilizzare l'esperanto in occasione di una manifestazione in comune con la città straniera gemellata.
- Se verranno degli esperantisti.
- Verranno certamente, perché sono proprio gli esperantisti che hanno dato luogo al gemellaggio.
- Ciò è scritto nella lettera.
- E questo è una buona opportunità.
- Che non dobbiamo abbandonare.
- Speriamo che la nostra presidente appoggi l'idea.
- La nostra presidente l'appoggerà certamente, perché è battagliaiera.
- Sì, la nostra presidente è portata ad agire.
- E si presenta l'occasione. D'altro canto questo è anche nello spirito dell'interazione con altri gruppi.
- Potremmo incominciare scrivendo agli esperantisti del gruppo straniero gemellato.
- Facciamolo!

SUPERMARKTO

- Karulino...
- Kion vi deziras, trezoro?
- Ĉu vi volas, ke mi akompanu vin al la supermarkto?
- Nu, pluvas, mi ne intencas eliri.
- Sed ni devas aĉeti ion por mangi.

- Kompreneble, morgaŭ estos dimanĉo.
- Kion fari?
- Afero facile solvebla.
- Tio estas?
- Vi povas iri aĉeti la bezonataĵojn sen mi.

- Estas ideo: sed kion mi aĉetu?
- He, ĉi tio ne estas problema: mi faros liston por vi.
- Kaj mi aĉetos tion, kion vi listigos plus tion, kio al mi plaĉas.
- Nu, mi ja scias. ke vi aĉetos trinkaĵojn kaj glaciaĵon.
- Kiom bone vi konas min!
- Tio signifas, ke mi ne devas enlistigi tiujn du aferojn.
- Se vi volas, vi povas forlasi ankaŭ la terpomojn.
- Kompreneble, ĉar ili plaĉas al mi, kaj ĉar ili estas pesaj.
- Ne forgesu la salon.
- Ha, jes, mi diris al vi, ke ni estas preskaŭ sen salo.
- Verdire, salon ni havas, sed kun grajnoj dikaj.
- Bone, ni aĉetos la salon, sed estus pli bone se mi skribus mian liston.
- Jen ĉi tie folio.
- Kaj la kraĵono?
- Kaj jen ĉi tie kraĵono.
- Nu, ni vidu...
- Ni nepre devas aĉeti iom da viando.
-

SUPERMERCATO

- Cara...
- Cosa vuoi, tesoro?
- Vuoi che ti accompagni al supermercato?

- Beh, piove, non ho intenzione di uscire.
- Ma dobbiamo comperare qualcosa da mangiare.
- Naturalmente, domani è domenica.
- Che fare?
- Problema risolvibile facilmente.
- Cioè?
- Puoi andare a comperare le cose necessarie senza di me.
- È un'idea: ma che cosa devo comperare?
- Eh, non è un problema: ti farò una lista.

- Ed io comprerò quello che metterai in lista, più quello che piace a me.
- Bene, so già che comprerai bibite e gelato.

- Come mi conosci bene!
- Questo significa che queste due cose non le devo mettere in lista.
- Se vuoi, puoi lasciare via anche le patate.

- Naturalmente, perché mi piacciono e perché sono pesanti.
- Non dimenticare il sale.
- Ah, sì, ti ho detto che siamo quasi senza sale.
- A dire il vero, abbiamo il sale, ma a grani grossi..
- Bene, compereremo il sale, ma sarebbe meglio se scrivessi la mia lista.
- Ecco qui un foglio.
- E la matita?
- Ed ecco qui una matita.
- Ebbene, vediamo...
- Dobbiamo senz'altro comperare un po' di carne.

- Mi konsentas: sed ĉu vi volas bovid-viandon, porko-viandon, koko-viandon aŭ meleagro-viandon?
- Nu, ĉe la supermarkto mi preferus aĉeti fiŝon, ĉar poste mi intencus iri aĉeti ĉevalo-viandon ĉe la viand-vendisto.
- Sed vi diris, ke ni devas nepre aĉeti viandon ĉe la supermarkto.
- Kompreneble.
- Kaj do?
- Ni devas aĉeti viandon por fari buljonon.
- Ĉu vi havas rizon?
- Jes, tion mi jam havas, sed se estas iu aparta oferto, profitu.
- Kaj pri la fiŝo?
- Elektu vi mem.
- Ĉu vi preferas ion apartan?
- Ne, vi scias, ke mi volonte manĝas kiun ajn fiŝon.
- Mi supozas, ke vi volas la lakton
- Jes, oni devas nepre aĉeti ĝin.
- Ĉu unu litron?
- Jes, parte senkremigitan.
- Bone.
- Kaj kontrolu la daton.
- Ĉu mi aĉetu salumaĵojn?
- Ne, salumaĵojn ni havas. Prefere aĉetu fromaĝojn.
- Ne zorgu pri tio.
- Mi skribas ankaŭ: pasto, fruktoj kaj legomoj.
- Mi aĉetos salaton, oranĝojn, melongenojn, pomojn, pirojn kaj brasikojn.
- Jen la listo: vi povas iri.
- Mi prenas la ĉareton.
- En ordo. Revenu baldaŭ.
- D'accordo, ma vuoi carne di vitello, carne di maiale, carne di pollo o di tacchino?
- Beh, al supermercato preferirei, comperare del pesce perché dopo avrei intenzione di andare a comperare la carne di cavallo in macelleria.
- Ma hai detto che dobbiamo senza-meno comperare della carne al supermercato .
- Naturalmente.
- E allora?
- Dobbiamo comperare della carne per fare il brodo.
- Hai del riso?
- Sì, ne ho, ma se c'è qualche offerta particolare, approfittane.
- E riguardo ai pesce?
- Scegli tu.
- Preferisci qualcosa di particolare?
- No, sai che mangio volentieri, qualsiasi pesce.
- Credo che tu voglia il latte.
- Sì, bisogna comperarlo senz'altro.
- Un litro?
- Sì, parzialmente scremato.
- Bene.
- E controlla la data.
- Devo comperare del salumi?
- No, i salumi li abbiamo. Piuttosto compera dei formaggi.
- Non preoccuparti di ciò.
- Scrivo anche: pasta, frutta e verdura.
- Comprerò insalata, arance, melanzane, mele, pere e cavoli.
- Ecco la lista: puoi andare.
- Prendo il carrellino.
- Va bene. Torna presto.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

052

KATOLIKA SENTO 2015 / 6

EN FAMILIA ETOSO

- Ĉu ni parolu pri nia familio?
- Kial ne?
- Iam la familioj estis pli grandaj.
- Tiam estis multe da filoj en la familioj.
- Ĉar la familioj vivis en la kamparo.
- Kaj se estis multaj filoj, estis ankaŭ multaj nepoj.
- Kiujn zorgis la avoj.
- Sed ankaŭ nun la avoj zorgas pri la nepoj.

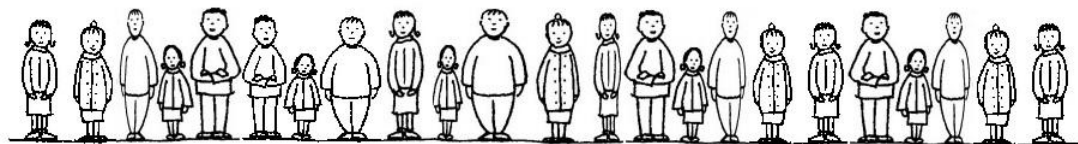
- Sed ege pli malmulte.
- Vi pravas, ofte nepoj kaj avoj loĝas en urboj malsamaj, kaj ne havas la oportunon renkontiĝi.
- Kaj la samo okazas kun la onkloj.
- Jes, ja, ankaŭ la geonkloj kun la genevoj ne renkontiĝas tro ofte.
- He, la progreso...
- La progreso?
- La progreso provokis ŝanĝojn en la vivo de la familioj.
- Kion fari?
- Ni parolis pri nepoj, nevoj, avoj, onkloj, sed ni ne parolis pri kuzoj.

- Ankaŭ kuzoj kaj kuzinoj disperdiĝas en la mondon.
- Ŝajnas, ke antaŭe la familioj estis pli grandaj kaj pli kunigitaj
- Nuntempe la familioj estas pli malgrandaj kaj havas la okazon kunigi nur por apartaj eventoj.
- Por geedziĝoj, ekzemple.
- Jes, sed ne nur.

IN UN'ATMOSFERA FAMILIARE

- Parliamo della nostra famiglia?
- Perché no?
- Una volta le famiglie erano più grandi.
- Allora c'erano molti figli nelle famiglie.
- Perché le famiglie vivevano in campagna.
- E se c'erano molti figli, c'erano anche molti nipoti.
- Dei quali si occupavano i nonni.
- Ma anche adesso i nonni si curano dei nipoti.
- Ma molto meno.
- Hai ragione, spesso nipoti e nonni abitano in città diverse e non hanno l'opportunità di incontrarsi.
- E la stessa cosa succede con gli zii.
- Sì, certo, anche gli zii con i nipoti non si incontrano molto spesso.
- Eh, il progresso...
- Il progresso?
- Il progresso ha provocato dei cambiamenti nella vita delle famiglie.
- Che fare?
- Abbiamo parlato di nipoti di nonno, nipoti di zio, nonni, zii, ma non abbiamo parlato di cugini.
- Anche cugini e cugine si disperdono nel mondo.
- Sembra che prima le famiglie fossero più grandi e più unite.
- Attualmente le famiglie sono più piccole ed hanno l'occasione di riunirsi solamente per eventi particolari.
- Ad esempio, per i matrimoni.
- Sì, ma non solo.

- Certe: ankaŭ por bapttoj.
- Kiuj tamen estas pli maloftaj.
- Ni jam diris, ke estas malpli da filoj en la familioj.
- Kaj, konsekvence, malpli da bapttoj.
- Alia okazo por renkontiĝi estas la funebraj ceremonioj.
- Ne temas certe pri ĝojigaj eventoj.
- Ne, sed ili estas okazoj dum kiuj oni revidiĝas.
- Ni parolis pri la familio, sed ni ne parolis pri patro kaj patrino.
- Kiuj certe estas la plej gravaj membroj de la familio.
- Ili estas la kerno centra.
- Konsentite, sen ilia kunlaboro la filoj ne naskiĝus kaj la familio ne plu vivus.
- Prave vi diras: kio estus familio sen edzo kaj edzino?
- Jes, familio formiĝas por certigi la pludaŭrigon de la homa specio.
- Ekde la praavoj.
- Ni ne parolis pri nia familio.
- Sed ni parolis pri la familio generale.
- Sed ni ne parolis pri la akiritaj parencoj.
- Ĉu vi volas denove plilarĝigi la familion?
- Certe.
- Ni citu la bofraton kaj la bofratinon.
- Kaj kial ne la fianĉon kaj la fianĉinon?
- Se estas bofrato, estas ankaŭ frato.
- Evidente la familio estas vasta.
- Certamente, anche per i battesimi
- Che tuttavia, sano più rari.
- Abbiamo già detto che ci sono meno figli nelle famiglie.
- E, di conseguenza, meno battesimi.
- Un'altra occasione per incontrarsi sono le cerimonie, funebri.
- Non si tratta certamente di eventi, che danno allegria.
- No, ma sono occasioni nelle quali ci si rivede.
- Abbiamo, parlato della famiglia, ma non abbiamo parlato di padre e madre.
- Che sono certamente i membri più importanti della famiglia.
- Sono il nucleo centrale.
- D'accordo, senza il loro lavoro comune i figli non nascerebbero e la famiglia non continuerebbe a vivere.
- Dici bene: che cosa sarebbe una famiglia senza marito e moglie?
- Sì, la famiglia si forma per rendere certa la continuazione della specie umana.
- A cominciare dagli antenati.
- Non abbiamo parlato della nostra famiglia.
- Ma abbiamo parlato della famiglia in generale.
- Ma non abbiamo parlato dei parenti acquisiti.
- Vuoi allargare nuovamente la famiglia?
- Certamente.
- Citiamo il cognato e la cognata.
- E perché no il fidanzato e la fidanzata?
- Se c'è un cognato, c'è anche un fratello.
- Evidentemente la famiglia è vasta.

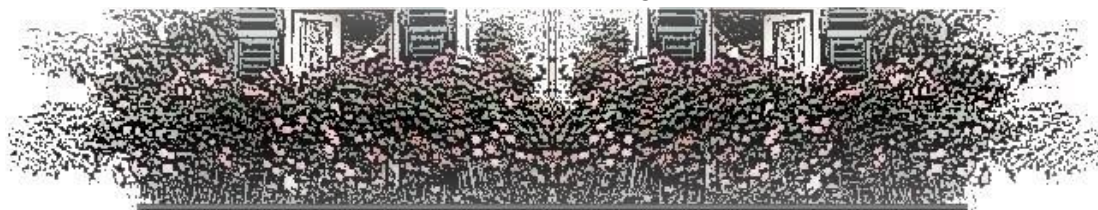
SUR LA BALKONO

- Kion vi faras tie, sur la balkono?
- Mi akvumas miajn plantojn.
- Vi bone faras, ĉar lastatempe pluvis malmulte.
- Ha, jes, kaj la plantoj bezonas akvon. Kaj akvon mi donas al ili.
- Ne forgesu surverŝi la geraniojn.
- Tiuj estas la unuaj, ankaŭ se temas pri vere eltenemaj plantoj.
- Ili ne estas kiel la papavoj.
- Ne, sed mi ne havas papavojn en la vazoj de mia balkono.
- Tiuj estas kampaj floroj.
- Jes, estas floroj tre delikataj, kiuj tuj velkas, se oni detranĉas ilian tigon.
- La petaloj perdas konsiston.
- Ili fariĝas kiel pendantaj hundaj oreloj.
- Sed estas bele vidi tutan kampon da papavoj.
- Certe, ruĝo en verdo.
- Kaj sur la balkono estas ankaŭ salvio.
- Salvio kaj rosmareno.
- Estus bone havi ankaŭ iom da petroselo.
- Kaj ajlo.
- Kaj cepo.
- Ne, tute ne: balkono estas loko por florzazoj.
- Por pli bone ornami la domon.
- Jes, multaj koloroj gajigas la murojn de la domo.
- Ekzistas domoj, kiuj fariĝas belegaj pro la floroj, ankaŭ se iliaj muroj estas tre malnovaj.
- Sed la balkonon mi utiligas por ripozi.
- Mi vidas, ke tie vi havas belan tolseĝon.

SUL BALCONE

- Cosa fai lì, sul balcone?
- Annaffio le mie piante.
- Fai bene, perché ultimamente è piovuto poco.
- Ah, sì, e le piante hanno bisogno di acqua. Ed io do loro l'acqua.
- Non dimenticare di annaffiare i gerani.
- Quelli sono i primi, anche se si tratta di piante veramente resistenti.
- Non sono come i papaveri.
- No, ma non ho papaveri nei vasi del mio balcone.
- Sono fiori di campo.
- Sì sono fiori molto delicati, che appassiscono subito se si taglia loro il gambo.
- I petali perdono consistenza.
- Diventano come orecchie pendenti di cane.
- Ma è bello, vedere un campo pieno di papaveri.
- Certamente, il rosso nel verde.
- E sul balcone c'è anche della salvia.
- Salvia e rosmarino.
- Sarebbe bene avere anche un po' di prezzemolo.
- E dell'aglio.
- E della cipolla.
- No, proprio no: il balcone è un luogo per vasi da fiori.
- Per abbellire meglio la casa.
- Sì, molti colori rendono ridenti muri della casa.
- Esistono delle case che diventano bellissime con i fiori, anche se i loro muri sono molto vecchi.
- Ma il balcone lo uso per riposare.
- Vedo che lì hai una bella sedia a sdraio.

- Jes, mi etendiĝas sur tiu kuŝilo, kun bona libro, kaj dum mi legas, mi sunbaniĝas.
- Bele!
- Kaj kelkfoje mi endormiĝas.
- Ĉu tio okazas ofte?
- Ne, nur dimanĉe, postmanĝe, en la unua posttagmezo.
- Vi spertas la enuon de la dimanĉo.
- Kelkfoje okazas, sed ĝenerale dimanĉe posttagmeze mi estas eksterdome.
- Kaj vi ne utiligas la balkonon.
- Jes, sed ĝin utiligas la birdoj.
- Ĉu la birdoj?
- Jes, la kolomboj ofte vizitas ĝin.
- Ĉu ofte?
- Ĝis tia punkto, ke ili klopodis starigi sur ĝin sian neston.
- Nekredeble!
- Ne estas nekredeble: tio okazas ofte.
- Ĉu al vi?
- Ne, al miaj najbaroj.
- Kaj kion ili faras?
- Ili akceptas havi neston sur la balkono.
- Kaj naskiĝas la kolombidoj.
- Jes, naskiĝas la kolomboj.
- Bele!
- Jes, sed ankaŭ nebele.
- Kial?
- Ĉar ankaŭ la kolomboj havas siajn necesajojn.
- Tio estas?
- Ili manĝas por vivi.
- Certe.
- Sed por ne grasiĝi ili... malmanĝas.
- Sì, mi distendo su quella sdraio con un buon libro, e mentre lego prendo il sole.
- Bello!
- Ed alle volte mi addormento.
- Accade spesso?
- No, solamente la domenica, dopo mangiato, nel primo pomeriggio.
- Sperimenti la noia della domenica.
- Succede qualche volta, ma di solito la domenica pomeriggio sono fuori casa.
- E non utilizzi il balcone.
- Sì, ma lo utilizzano gli uccelli.
- Gli uccelli?
- Sì i colombi lo visitano spesso.
- Spesso?
- A tal punto che hanno cercato di costruivi il proprio nido.
- Incredibile!
- Non è incredibile: accade spesso.
- A te?
- No, ai miei vicini.
- E cosa fanno?
- Accettano di avere un nido sul balcone.
- E nascono i colombini.
- Sì, nascono i colombi.
- Bello!
- Sì, ma anche non bello:
- Perché?
- Perché anche i colombi hanno le loro necessità.
- Cioè?
- Mangiano per vivere.
- Certamente.
- Ma per non ingrassare essi... espellono il mangiato.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

KATOLIKA SENTO 2016 / 1

054

BONDEZIROJ

- Ĉu vi bondeziris al viaj kolegoj?
- Jes, sed ne al ĉiuj, ĉar oficiale ni renkontiĝos hodiaŭ posttagmeze por tosti kune.
- Ĉu vere?
- Jes, tio estas kutimo ĉe nia firmao.
- Kaj kiun vi salutis, kaj al kiu vi bondeziris ĉi matenon?
- Al ĉiuj, kiujn mi renkontis: estis interŝanĝo de: “Bonan Kristnaskon”, “Bonajn festojn”, “Bonan Jaron”.
- Jes, estas multaj manieroj por bondeziri.
- Certe. Vi povas simple diri: “Bondezirojn”.
- Aŭ: “Bonan Kristnaskon kaj feliĉan Novan Jaron”.
- Nun estas ankaŭ multaj, kiuj, bedaŭrinde ne festas la Kristnaskon.
- Al tiuj, oni povas deziri “Bonajn Festojn”.
- Ankaŭ “Bonan Novan Jaron”.
- Aŭ: “Bonan Novjaron”.
- Kaj kial ne: “Bonajn festotagojn”.
- Jes, vi pravas. ĉar ĉi tiuj estas ja festotagoj. sed la jaro ne komenciĝas por ĉiuj nian 1.an de Januaro.
- Vi pravas: ekzistas kalendaroj malsamaj en ĉi tiu mondo.
- Oni devas allaŭiĝi.
- Tamen, oni povas daŭrigi per la bondeziraj formuloj.
- Ekzemple?
- “Mi deziras al vi ĉian feliĉon okaze de la festoj”. Aŭ “de la finjaraj festoj”.
- Kaj kion vi diras pri: “Bonan Jarfinon kaj pli bonan Jarkomenciĝon”?

AUGURI

- Hai fatto gli auguri ai tuoi colleghi?
- Sì, ma non a tutti, perché ci incontreremo ufficialmente oggi pomeriggio per brindare insieme.
- Veramente?
- Sì, è un'abitudine della nostra ditta.
- E chi hai salutato, ed a chi hai fatto gli auguri questa mattina?
- A tutti quelli che ho incontrato: è stato uno scambio di: “Buon Natale”. “Buone Feste”, “Buon Anno”.
- Sì, ci sono molti modi per fare gli auguri.
- Certamente. Puoi semplicemente dire: “Auguri”.
- Oppure: “Buon Natale e felice Anno Nuovo”.
- Ora ci sono anche molti che non festeggiano il Natale.
- A quelli si può augurare “Buone Feste”.
- Anche “Buon Anno Nuovo”.
- Oppure “Buon Capodanno”.
- E perché no: “Buoni giorni di festa”.
- Sì, hai ragione, perché questi sono veramente giorni di festa, ma l'anno non comincia per tutti il nostro 1 di gennaio.
- Hai ragione: ci sono calendari diversi a questo mondo.
- Ci si deve adeguare
- Tuttavia, si può continuare con le formule augurali
- Ad esempio?
- “Ti desidero ogni felicità in occasione delle feste”. O: “delle feste di fine anno”.
- E cosa dici di: “Buon Fine Anno e migliore inizio”?

- Interesa formulo.
- Al kiu vi povus aldoni: “Bonan Novan Jarcenton”.
- Ĉu vi estas modesta?
- Kial?
- Ĉar vi povus diri: “Bonan Movan Jarmilon”.
- Ankaŭ: “Bone pasigu viajn festotagojn kun via tuta familio”.
- “Estu serenaj ĉi-finjaraj festoj kaj paca estu la nova jaro”.
- “Ĝojan Kristnaskon en la paco de la Sinjoro”.
- “Pacon kaj bonon por la Nova Jaro”.
- Kiom multe da bondeziroj!
- Neniam oni bondeziras multe.
- Ho, jes, oni devas deziri pacon kaj serenon al ĉiuj, ĉefe en la nuntempo.
- Fakte: tro multaj estas la homoj engaĝitaj en militoj.
- Sed ne nur bondeziri, oni devas ankaŭ agi kun sento de paco.
- Jes, ni komencu mem.
- Kaj ni komencu kun niaj parencoj, niaj kolegoj, niaj najbaroj, por esti en amikeco kaj en paco ankaŭ kun la fremduloj, kiuj tamen estas “nia proksimulo”.
- Nu, kion mi povas deziri al vi?
- Sanon, serenajn tagojn, ĝuadon de la Sankta Kristnasko.
- La samon mi deziras al vi.
- Pacajn festojn kune kun ĉiuj viaj familianoj.
- Dankon, dankon, mi tutkore reciprokas viajn ŝatatajn bondezirojn.
- Denove bondezirojn.
- Formula interessante.
- Alla quale puoi aggiungere: “Buon Nuovo Secolo”.
- Sei modesto?
- Perché?
- Perché potresti dire: “Buon Nuovo Millennio”.
- Anche: “Trascorri bene i tuoi giorni di festa insieme a tutta la tua famiglia”.
- “Siano serene queste feste di fine anno e il nuovo anno sia un anno di pace”.
- “Un Natale gioioso nella pace del Signore”.
- “Pace e bene per l'Anno Nuovo”.
- Quanti auguri!
- Non si fanno mai troppi auguri.
- Oh sì si deve augurare pace e serenità a tutti, specialmente al tempo attuale.
- Infatti: troppi sono gli uomini impegnati con le guerre.
- Ma non solo augurare: si deve anche agire con sentimenti di pace.
- Sì, cominciamo noi stessi.
- E cominciamo con i nostri parenti, i nostri colleghi, i nostri vicini, per essere in amicizia ed in pace anche con gli estranei, che tuttavia sono “il nostro prossimo”.
- Ebbene, che cosa posso augurarti?
- Salute, giorni sereni, godimento del Santo Natale.
- Auguro lo stesso a te.
- Feste di pace insieme con tutti i tuoi famigliari.
- Grazie, grazie, di tutto cuore, contraccambio i tuoi apprezzati auguri.
- Ancora auguri.

TRINKAĴOJ

- Ĉu vi deziras ion por trinki?
- Kion vi havas?
- Nu, mi havas sen-alkoholajn trinkaĵojn, sed ankaŭ ion alkoholan.
- Mi scias, ke kutime vi ne trinkas alkoholaĵojn.
- Jes, tio estas vera, sed kelkfoje por trinki kune kun la amikoj...
- Kaj kion vi havas en via rezervejo?
- Nu, lasu min kontroli, ĉar de longa tempo mi ne ĉerpas de tiuj boteloj.
- Ĉu ili konserviĝas bone?
- Jes, kaj oni diras, ke la alkoholaĵoj plibonigas kun la paso de la tempo.
- Ili devas esti bone fermitaj.
- Pri tio ne zorgu, mi havas tute ne malfermitajn botelojn.
- Sed mi ne volas, ke vi malfermu ilin por mi.
- Pri tio ne zorgu: estas plezuro tion fari de tempo al tempo.
- Nu, kion vi havas?
- Ĉi tie estas grapo.
- Estas du boteloj.
- Jes, sed unu estas pli dolĉa.
- Ĉu al vi plaĉas dolĉa grapo?
- Jes, mi ĝin preferas.
- Kaj kion alian?
- Tie estas rumo, konjako, tekilo.
- Kaj viskio.
- Jes, krome estas dolĉaj likvoroj plifortigitaj per ovoj, per herboj, ktp.
- Mi imagas, ke vi havas bonajn vinojn en via kelo.
- Ne, vinojn mi ne havas en la kelo, ĉar mi ne havas kelon.
- Ĉu vi ne havas kelon?
- Ne, mi havas nur subtegmentejon kaj vi scias, ke ĝi ne estas taŭga por la vinoj pro

BEVANDE

- Vuoi qualcosa da bere?
- Che cos'hai?
- Beh, ho delle bevande senza alcool, ma anche qualcosa di alcolico.
- So che di solito non prendi bevande alcooliche.
- Sì, è vero, ma qualche volta, per bere con gli amici...
- E che cosa hai nella tua riserva?
- Beh, lasciami controllare, poiché da lungo tempo non attingo da quelle bottiglie.
- Si conservano bene?
- Sì, e si dice che gli alcolici migliorano con il passar del tempo.
- Devono essere ben chiusi.
- Non preoccuparti di questo: ho delle bottiglie proprio non aperte.
- Ma non voglio che tu le apra per me.
- Non preoccuparti di ciò: è un piacere farlo di tanto in tanto.
- Ebbene, che cosa hai?
- Qui c'è della grappa.
- Ci sono due bottiglie.
- Sì, ma una è più dolce.
- Ti piace la grappa dolce?
- Sì, la preferisco.
- E che cos'altro?
- Lì c'è del rum, del cognac, della tequila.
- E del whisky.
- Sì, inoltre ci sono dei liquori dolci, rinforzati con uova, con erbe, ecc.
- Immagino che hai dei buoni vini nella tua cantina.
- No. non ho vini in cantina, perché non ho una cantina.
- Non hai una cantina?
- No, ho soltanto una soffitta e sai che essa non è adatta per i vini a causa del caldo.

- la varmo.
- Vi estas sen vinoj!
 - Kiel mi diris, mi ne trinkas kutime alkoholaĵojn.
 - Sed unu glaso dummanĝe ne estas malbona ideo.
 - Ĝi restas nur ideo, kaj kiam mi bezonas vinon, mi aĉetas ĝin ĉe vendejo.
 - Verdire, prefere mi trinkus freŝaĵon.

 - Ĉu vi deziras bieron?
 - Ankaŭ tio estas alkoholaĵo.
 - Sed oni trinkas ĝin volonte kiam estas varme.
 - Ne, mi tute ne deziras alkoholaĵon.
 - Elektu do inter “Coca Cola”, oranĝo-suko, frukto-sukoj, oranĝaĵo, citronaĵo...

 - Mi ne scias...
 - Ha, mi komprenas...
 - Kion vi komprenas?
 - Vi volas teon.
 - Certe.
 - Sed vi parolis pri freŝaĵo.
 - Ĝuste.
 - Kaj la teon mi trinkas varman.
 - Ĉu estas malpermesite trinki malvarman teon?
 - Ne, ankaŭ malvarman kafon oni povas trinki.
 - Tio estas vera.
 - Sed mi ne volas malvarman kafon.
 - Kaj ĝin mi ne donos al vi.
 - Ĉu vi havas malvarman teon?
 - Ne, mi ĝin ne havas, sed tio ne estas problemo.
 - Ĉu?
 - Jes, tio ne estas problemo por mi, sed por mia edzino: Karulino, ĉu vi bonvolu prepari varman teon por ĝin malvarmigi?
- Sei senza vini!
 - Com'è t'ho detto, di solito non bevo alcolici.
 - Ma un bicchiere durante i pasti non è una cattiva idea.
 - Rimane solo un'idea, e quando ho bisogno di vino, lo compero in un negozio.
 - A dir la verità, berrei preferibilmente una cosa fresca.
 - Desideri una birra?
 - Anche quella è un alcolico.
 - Ma la si beve volentieri quando fa caldo.

 - No, non desidero proprio un alcoolico .
 - Scegli allora fra “Coca Cola”, succo d'arancia, succhi di frutta, aranciata, limonata...
 - Non so...
 - Ah, capisco...
 - Che cosa capisci?
 - Vuoi un tè.
 - Certamente.
 - Ma hai parlato di una cosa fresca.
 - Giusto.
 - Ed il tè lo bevo caldo.
 - È vietato bere tè freddo?

 - No, si può bere anche caffè freddo.
 - È vero.
 - Ma io non voglio caffè freddo.
 - E non te lo darò.
 - Hai del tè freddo?
 - No, non ce l'ho, ma questo non è un problema.
 - Davvero?
 - Sì, non è un problema per me, ma per mia moglie: Cara, puoi cortesemente preparare un tè caldo per raffreddarlo?

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado
056

KATOLIKA SENTO 2016 / 2

SUPERBAZARO

- Karulino...
- Kion vi deziras, trezoro?
- Ĉu vi volas, ke mi akompanu vin al la supebazaro?
- Nu, pluvas, mi ne intencas eliri.
- Sed ni devas aĉeti ion por manĝi.
- Komprenoble, morgaŭ estos dimanĉo.
- Kion fari?
- Afero facile solvebla.
- Tio estas?
- Vi povas iri aĉeti la bezonataĵon sen mi.
- Estas ideo: sed kion mi aĉetu?
- He, ĉi tio ne estas problemo: mi faros liston por vi.
- Kaj mi aĉetos tion, kion vi listigos plus tion, kio al mi plaĉas.
- Nu, mi ja scias, ke vi aĉetos trinkaĵojn kaj glaciaĵon.
- Kiom bone vi konas min!
- Tio signifas, ke mi ne devas enlistigi tiujn du aferojn.
- Se vi volas, vi povas forlasi ankaŭ la terpomojn.
- Komprenoble, ĉar ili placas al mi kaj ĉar ili estas pezaj.
- Ne forgesu la salon.
- Ha, jes: mi diris al vi, ke ni estas preskaŭ sen salo.
- Verdire, salon ni havas, sed kun grajnoj dikaj.
- Bone, ni aĉetos la salon, sed estus pli bone, se mi skribus mian liston.
- Jen ĉi tie folio.

SUPERMERCATO

- Cara...
- Cosa vuoi, tesoro?
- Vuoi che ti accompagni al supermercato?
- Beh, piove, non ho intenzione di uscire.
- Ma dobbiamo comperare qualcosa da mangiare.
- Naturalmente. domani è domenica.
- Che fare?
- Problema risolvibile facilmente.
- Cioè?
- Puoi andare a comperare le cose necessarie senza di me.
- È un'idea: ma che cosa devo comperare?
- Oh, questo non è un problema: ti farò una lista.
- Ed io comprerò quello che metterai in lista, più quello che piace a me.
- Bene, so già che comprerai bibite e gelato.
- Come mi conosci bene!
- Questo significa che queste due cose non le devo mettere in lista.
- Se vuoi, puoi lasciare via anche le patate.
- Naturalmente, perché mi piacciono e perché sono pesanti.
- Non dimenticare il sale.
- Ah sì, ti ho detto che siamo quasi senza sale.
- A dire il vero, abbiamo il sale, ma a grani grossi..
- Bene, compereremo il sale, ma sarebbe meglio se scrivessi la mia lista.
- Ecco qui un foglio.
- E la matita?

- Kaj la kraĵono?
- Kaj ĵen ĉi tie kraĵono.
- Nu, ni vidu...
- Ni nepre devas aĉeti iom da viando.

- Mi konsentas: sed ĉu vi volas bovid-
viandon, porko-viandon, koko- aŭ
meleagro-viandon?
- Nu, ĉe la superbazaro mi preferus aĉeti
fiŝon, ĉar poste mi intencus iri aĉeti
ĉevalo-viandon ĉe la viand-vendejo.
- Sed, vi diris. ke ni devas nepre aĉeti
viandon ĉe la superbazaro.
- Kompreneble.
- Kaj do?
- Ni devas aĉeti viandon por fari buljonon.

- Ĉu vi havas rizon?
- Jes, tion mi jam havas. sed se estas iu
aparta oferto, profitu.
- Kaj pri la fiŝo?
- Elektu vi mem.
- Ĉu vi preferas ion apartan?
- Ne, vi scias, ke mi volonte manĝas kiun
ajn fiŝon.
- Mi supozas, ke vi volas la lakton.
- Jes. oni devas nepre aĉeti ĝin.
- Ĉu unu litron?
- Jes, parte senkremigitan.
- Bone.
- Kaj kontrolu la daton.
- Ĉu mi aĉetu kolbason?
- Ne, kolbason ni havas. Prefere aĉetu
fromaĝojn.
- Ne zorgu pri tio.
- Mi skribas ankaŭ: pastaĵoj, fruktoj kaj
legomoj .
- Mi aĉetos salaton, oranĝojn, melon-
genojn, pomojn, pirojn kaj brasikojn.
- Jen la listo: vi povas iri.
- Mi prenas la ĉareton.
- En ordo. Revenu baldaŭ

- Ed ecco qui una matita.
- Ebbene, vediamo...
- Dobbiamo senz'altro comperare un po' di
carne.
- D'accordo, ma vuoi carne di vitello, carne
di maiale, di pollo o di tacchino?

- Beh, al supermercato preferirei, comperare
del pesce perché dopo avrei intenzione di
andare a comperare la carne di cavallo in
macelleria.
- Ma hai detto che dobbiamo senzameno
comperare della carne al supermercato.
- Naturalmente.
- E allora?
- Dobbiamo comperare della carne per fare il
brodo.
- Hai del riso?
- Sì, ne ho, ma se c'è qualche offerta
particolare, approfittane.
- E riguardo ai pesce?
- Scegli tu.
- Preferisci qualcosa in particolare?
- No, sai che mangio volentieri, qualsiasi
pesce.
- Credo che tu voglia il latte.
- Sì, bisogna comperarlo senz'altro.
- Un litro?
- Sì, parzialmente scremato.
- Bene.
- E controlla la data.
- Devo comperare del salame?
- No, di salame ne abbiamo. Piuttosto
compera dei formaggi.
- Non preoccuparti di ciò.
- Scrivo anche: pasta, frutta e verdura.

- Comprerò insalata, arance, melanzane,
mele, pere e cavoli.
- Ecco la lista: puoi andare.
- Prendo il carrellino.
- Va bene. Torna presto.

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado

KATOLIKA SENTO 2016 / 3

057

EN TRAJNO

- Bonvenon!
- Saluton!
- Ĉu mi helpu vin?
- Dankon.
- Viaj valizoj estas sufiĉe pezaj.
- Sed vi helpis min, kaj ni sukcesis kuŝigi ilin en la ĝusta loko.
- En ordo, tiamaniere ni ne ĝenos la aliajn pasaĝerojn.
- Bone.
- Ĉu vi iros ĝis Trieste?
- Jes, mi iros tien.
- Mi naskiĝis tie.
- Mi iras viziti kelkajn parencojn.
- Ĉu vi havas parencojn en Triesto?
- Jes, mia patrino naskiĝis en tiu urbo.
- Ĉu vi vizitas Trieston ofte?
- Ne tro ofte, sed de tempo al tempo.
- Ĉu vi havas multajn parencojn tie?
- Verdire, mi ilin havis, nun preskaŭ ĉiuj estas en la tombejo.
- Nu, vi iras viziti vivantojn kaj mortintojn.
- Jes, sed mi neniam sukcesis trovi la tombon de du miaj onkloj.
- Vi povas peti informojn en la oficejo ĉe la enirejo.
- Mi provis, sed senrezulte.
- Kial?
- Ĉar mi ne konas la familian nomon kaj la mortdatojn de tiuj onkloj.
- Ĉu neniu povas helpi?
- Mi provis rekonstrui plurfoje la historion de la familio, sed mi perdiĝis en la pasinteco sen ricevi respondon.

IN TRENO

- Benvenuto !
- Salve !
- Posso aiutarla?
- Grazie.
- Le sue valige sono abbastanza pesanti.
- Ma lei mi ha aiutato, e siamo riusciti ad adagiarle nel luogo giusto.
- A posto, in questa maniera non daremo fastidio agli altri passeggeri.
- Bene.
- Va fino a Trieste?
- Sì, vado là.
- Là sono nato.
- Vado a far visita ad alcuni parenti.
- Ha parenti a Trieste?
- Sì, mia madre è nata in quella città.
- Va spesso a Trieste?
- Non molto spesso, ma di tanto in tanto.
- Ha molti parenti là?
- A dir la verità, ne avevo, ora quasi tutti si trovano al cimitero.
- Beh, va a far visita ai viventi ed ai morti.
- Sì, ma non sono mai riuscito a trovare la tomba di due delle mie zie.
- Può chiedere informazioni all'ufficio presso l'entrata.
- Ho provato, ma senza risultato.
- Perché?
- Poiché non conosco i cognomi e le date di morte di quelle zie.
- E nessuno può essere d'aiuto?
- Ho provato più volte a ricostruire la storia della famiglia, ma mi sono perduto nel passato senza ricevere una risposta.

- Eble vi povus iri al la oficejoj de la Komunumo.
- Tio estas ideo, kaj iam aŭ tiam mi tion faros.
- Nun vi devas pensi pri la vivantoj.
- Jes, tiuj atendas min.
- Kaj vi povos multon rakonti pri vi.
- Ne tro multe, ĉar mi estas pastro kaj mia vivo estas sufiĉe normala.
- Kie vi vivas?
- Mi loĝas en abatejo benediktana apud Bolzano.
- Sed vi ne estas benediktano, laŭ la vestoj, kiujn vi surhavas.
- Vi pravas, mi ne estas benediktano, sed mi helpas en la abatejo.
- Ĉu vere?
- Jes, por la vokiĝoj estas momento kriza.
- Tion mi scias.
- Kaj tial mia episkopo sendis min helpi la benediktanojn.
- Sed, ĉu tio estis vere necesa?
- Imagu, ke en la abatejo mortis 13 sacerdotoj, kaj nur unu nova alvenis.
- Multaj mortintoj kaj neniu naskiĝinto.
- Kion vi diras?
- Mi faras simplan komparon.
- Tio estas?
- Ankaŭ en Trieste estas la sama situacio.
- Ĉu vere?
- He, jes.
- Ĉu estas multaj mortintoj en Trieste?
- Forse può andare negli uffici del Comune.
- Questa è un'idea e una volta o l'altra lo farò.
- Ora deve pensare a coloro che vivono.
- Sì, quelli mi aspettano.
- E potrà raccontare molte cose di lei.
- Non troppo, perché sono un sacerdote, e la mia vita è abbastanza normale.
- Dove vive?
- Abito in un'abbazia benedettina vicino a Bolzano.
- Ma lei non è benedettino, secondo gli abiti che indossa.
- Ha ragione, non sono un benedettino, ma do un aiuto nell'abbazia.
- Veramente?
- Sì, per le vocazioni c'è un momento di crisi.
- Lo so.
- E per questo il mio vescovo mi ha mandato ad aiutare i benedettini.
- Ma ciò era proprio necessario?
- Immagini che nell'abbazia sono morti 13 sacerdoti e ne è arrivato solamente uno nuovo.
- Molti morti e nessun nato.
- Cosa dice?
- Faccio un semplice paragone.
- Cioè?
- Anche a Trieste c'è la stessa situazione .
- Davvero?
- Eh, sì.
- Ci sono molti morti a Trieste?

- Kiam mi legas la gazeton, mi trovas multajn mort-anoncojn.
- Tio okazas en ĉiuj urboj.
- Sed aparte en Triesto.
- Kial vi asertas tion?
- Ĉar iam en la gazeto oni publikigis ankaŭ la nombron de la naskiĝintoj.
- Ĉu nun oni ne plu publikigas tion?
- Mi ne plu sukcesis ĝin trovi.
- Kaj kio okazis tiam?
- Nu, la statistiko diris: 10 mortintoj, 1 naskiĝinto; 14 mortintoj, 2 naskiĝintoj, ktp.
- Ĉu okazis tiel?
- Oni povas diri, ke ĉiun jaron la urbo malpliigiĝas je 3000 loĝantoj.
- Kaj de kio tio dependas?
- De la manko de junaj paroj.
- Kial?
- Ĉar la junuloj malfacile trovas laboron en ĉi tiu urbo, kaj konsekvence ili iras al aliaj lokoj.
- Konkrete dirite, la urbo ne ricevas novan limfon.
- Ĉar la familioj formiĝas aliloke.
- Bedaŭrinde.
- Sed mi vidis multajn junulojn en la urbo okaze de miaj antaŭaj vizitoj.
- Temas pri junuloj, kiuj venis al la urbo por studi, ĉar bone konataj estas la prilingvaj institutoj de Triesto.
- Ankaŭ la universitato.
- Vi pravas. sed ne nur...
- Kompatinda Triesto...
- Vere kompatinda.
- Kaj vi, kion vi faras en Triesto?
- Mi havas mian parencaron.
- Kaj vi ĝin vizitas.
- De tempo al tempo.
- Ĉu vi vivus en Triesto?
- Certe, ke mi vivus en Triesto. Ĝi estas urbo tre bela.
- Quando leggo il giornale trovo molti annunci funebri.
- Questo succede in tutte le città.
- Ma particolarmente a Trieste.
- Perché afferma questo?
- Perché una volta nel giornale si pubblicava anche il numero dei nati.
- Ora non lo si pubblica più?
- Non son più riuscito a trovarlo.
- E che cosa succedeva allora?
- Ebbene, la statistica diceva: 10 morti, un nato; 14 morti, 2 nati, ecc.
- Succedeva così?
- Si può dire che ogni anno la città si impoverisce di 3000 abitanti.
- E da che cosa dipende questo?
- Dalla mancanza di giovani coppie.
- Perché?
- Perché i giovani trovano difficilmente lavoro in questa città e di conseguenza se ne vanno in altri luoghi.
- Per dirlo concretamente, la città non riceve nuova linfa.
- Perché le famiglie si formano altrove.
- Purtroppo.
- Ma ho visto molti giovani in città in occasione delle mie visite precedenti.
- Si tratta di giovani che sono venuti nella città per studiare, perché son ben conosciuti gli istituti linguistici di Trieste.
- Anche l'università.
- Ha ragione, ma non soltanto...
- Povera Trieste...
- Veramente povera.
- E lei, che cosa fa a Trieste?
- Ho i miei parenti.
- E fa loro visita.
- Di tanto in tanto.
- Vivrebbe a Trieste?
- Certamente, che vivrei a Trieste. È una città molto bella.

- Oni diras, ke ĝi estas multtekosta.
- Temas pri onidiroj.
- Ĉu ĝi ne estas multtekosta?
- Se kompari ĝin kun aliaj italaj urboj, tute ne.
- Kio ne estas multtekosta?
- La apartamentoj, ekzemple.
- Kaj?
- La nutraĵoj.
- Nu, tiuj estas du fortaj kialoj favore al Trieste
- Sed en Trieste oni ne trovas laborpostenojn.
- Tion mi scias.
- Antaŭ multaj jaroj, mi devis migri al Milano por ricevi vivtenajn rimedojn.
- Ĉu vi nun vivas en Milano?
- Jes, nuntempe mi vivas en Milano, ĉar tie mi laboras.
- Ĉu al vi plaĉas Milano?
- Kompreneble, kaj mi priploros ĝin, kiam mi iros vivi aliloken.
- Ĉu vi intencas forlasi Milanon?
- Jam farite, mi estas stariganta apartamenton en Brescia.
- Ankaŭ Brescia estas bela urbo.
- Mi konsentas, sed ĝi ne estas interesa kiel Milano aŭ bela kiel Trieste.
- Ĝi ne havas la maron, sed ĝi havas montaron.
- Nu, oni devas kontentiĝi.
- Ĉu vi havas konatulojn en Brescia?
- Bonŝance, jes.
- Kiuj ili estas?
- Ili estas pluraj, sed sufiĉas diri, ke tie logas mia filo, kun la edzino, sed ĉefe kun mia nepeto.
- Ha, jen la kialo de via iro al Brescia.
- La alvoko de la propra sango.
- Si dice che sia molto cara.
- Si tratta di dicerie.
- Non è cara?
- Se dobbiamo confrontarla con altre città italiane, no affatto.
- Cosa non è caro?
- Ad esempio gli appartamenti.
- E?
- Gli alimenti.
- Ebbene, son due motivi forti in favore di Trieste.
- Ma a Trieste non si trovano posti di lavoro.
- Lo so.
- Molti anni fa son dovuto emigrare a Milano per ricevere i mezzi di sostentamento.
- Adesso vive a Milano?
- Sì, ora vivo a Milano, perché lavoro là.
- Le piace Milano?
- Naturalmente, e la rimpiangerò quando andrò a vivere altrove.
- Intende abbandonare Milano?
- Già fatto, sto mettendo in piedi un appartamento a Brescia.
- Anche Brescia è una bella città.
- Sono d'accordo, ma non è interessante come Milano o bella come Trieste.
- Non ha il mare, ma ha i monti.
- Beh, bisogna accontentarsi.
- Ha conoscenti a Brescia?
- Per fortuna sì.
- Chi sono?
- Sono diversi, ma è sufficiente dire che là abita mio figlio, con sua moglie, ma soprattutto il mio nipotino.
- Ah, ecco il perché della sua andata a Brescia.
- Il richiamo del proprio sangue.

Dirite inter ni...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado

KATOLIKA SENTO 2016 / 4

058

ĈE LA AŬTOBUS-HALTEJO

- Bonan matenon. Hiacinta!
- Bonan matenon, ĉu vi jam estas ĉi tie?
- Jes, ĉu oni vidas, ke mi estas ankoraŭ dormema?
- Ĉu vi leviĝis frue?
- Kiel kutime, sed mi tuj trafis la metropolitenon kaj, kiam mi alvenis en stacio "Loreto", estis jam preta la alia trajno.
- Vi estas bonŝanculo!
- Tiaj koincidoj okazas malofte.
- Pri tio mi tute konsentas.
- Kaj nun: ni devas atendi la aŭtobuson.
- Kaj certe ni ne estos bonŝancaj.
- Tio ne povas okazi tri fojojn en unu tago.
- Kial tri fojojn? Du fojojn!
- Ne! tri fojojn: ĉar tio okazis unu fojon kun la dua linio de la metropoliteno kaj duan fojon kun la linio unu.
- Laŭ tia interpreto, vi pravas.
- Kaj la kolegoj?
- Bah, ĝis nun mi vidis neniun.
- Aŭ ili endormiĝis, aŭ ili jam foriris.
- Mi certas, ke post du minutoj iu estos ĉi tie.
- Sufiĉas atendi la alvenon de la posta trajno.
- Ne mankas multe.
- Jen, tie komenciĝas la homosvarmo ĉe la alirejo al la ruliĝanta ŝtuparo.
- Vidu, estas vera ĥaoso.
- Jam antaŭ la disdonado de la gazetoj okazis tio, nun plimalboniĝis la situacio.

ALLA FERMATA DELL'AUTOBUS

- Buon mattino, Giacinta!
- Buon mattino, sei già qui?
- Sì, si vede che sono ancora assonnato?
- Ti sei alzato presto?
- Come al solito, ma ho preso subito la metropolitana e, quando sono arrivato nella stazione "Loreto", era già pronto l'altro treno.
- Sei fortunato!
- Queste coincidenze accadono raramente.
- Su ciò sono pienamente d'accordo.
- Ed ora: dobbiamo aspettare l'autobus.
- E certamente non saremo fortunati.
- Non può succedere tre volte in un giorno.
- Perché tre volte? Due volte!
- No! Tre volte: 'perché è accaduto una volta con la linea 2 della metropolitana e una seconda volta con la linea 1.
- Secondo questa interpretazione, hai ragione.
- E i colleghi?
- Mah, fino ad ora non ho visto nessuno.
- O si sono addormentati o sono già andati.
- Son sicuro che tra due minuti qualcuno sarà qui.
- È sufficiente aspettare l'arrivo del prossimo treno
- Non manca molto.
- Ecco, là inizia l'affollamento all'uscita della scala mobile.
- Guarda: è un vero caos.
- Già prima della distribuzione dei giornali succedeva questo, ora la situazione è peggiorata.

- Ha, jes, nun okazas la disdonado de la ĵurnaloj!
- Kaj ĉiuj estas kontentaj ricevi ilin.
- Jes, tiuj estas senpagaj!
- Kiamaniere oni povas doni ilin senpage?
- Verŝajne utiligante la propagandenspezojn.
- Kiel por la televido.
- Jes, ankaŭ por kelkaj televidoj oni pagas kaj por kelkaj aliaj oni ne pagas.
- Sed estas diferenco.
- Ĉu?
- Certe, se vi volas, vi ne aĉetas la ĵurnalon kaj vi prenas nur tiun senpagan.
- Sed por la televido vi devas ĉiuokaze pagi.
- Kial oni ne povas sekvi nur la televidojn senkostajn?
- Estus bele, sed ŝajnas, ke nun oni malplibonigos la situacion.
- Tio estas?
- Oni pagigos por vidi rekte tiujn programojn.
- Ekzemple?
- La aŭtomobilajn vetkurojn.
- Kaj la futbalmatĉojn?
- Ankaŭ tiujn, ankaŭ tiujn.
- Tio estas bona afero.
- Ĉar la fumariacoj ne interesas vin.
- Por mi, se oni dissendus nur filmojn en la televido, estus la plej bona afero.
- Revemulo
- Jen, alvenas nia kolego.
- Kaj ankaŭ nia koleginio.
- Kaj ankaŭ la aŭtobuso.
- Kia bonŝanco!
- Ah, si, ora c'è la distribuzione dei giornali!
- E tutti sono contenti di riceverli.
- Sì, sono gratis.
- Come si possono dare gratis?
- Probabilmente utilizzando le entrate della pubblicità.
- Come per la televisione.
- Sì, anche per alcune televisioni si paga e per altre non si paga.
- Ma c'è una differenza.
- Davvero?
- Certamente, se vuoi, non comperi il giornale e prendi solamente quello gratis.
- Ma per la televisione devi in ogni caso pagare.
- Perché non si possono seguire solamente le televisioni senza canone?
- Sarebbe bello, ma sembra che ora peggioreranno la situazione.
- Cioè.
- Ci faranno pagare per vedere direttamente alcuni programmi.
- Ad esempio?
- Le corse automobilistiche.
- E le partite di calcio?
- Anche quelle, anche quelle.
- È una cosa buona.
- Perché le partite di calcio non ti interessano.
- Per me, se si trasmettessero solamente film in televisione, sarebbe la cosa migliore.
- Sognatore:
- Ecco, arriva il nostro collega.
- E anche la nostra collega.
- Ed anche l'autobus.
- Che fortuna!

LIBROJ (2)

- Donu al mi tiun libron.
- Kion por fari?
- Komprenoble, por remeti ĝin en la bretaron.
- Kial?
- Ĉar mi volas reordigi la bibliotekon.
- De kiam ni translokiĝis oni komprenas nenion.
- Ĝuste pro tio: ĝis nun ni ne elpakigis ĉiujn librojn.
- Komprenoble, la skatoloj estis tro multaj.
- Kaj krome, miaj libroj miksiĝis kun la viaj kaj kun tiuj de panjo.
- Nu, oni devas iri laŭgrade.
- Jes ja: paŝon post paŝo.
- Kaj kion vi intencas fari?
- Nu, unue mi volas iom post iom enbretarigi la librojn por havi ilin sub la okuloj.
- Kaj vi metu ilin laŭ la metodo, ekzemple, laŭ temoj.
- Jes pri tio mi pensis: lasu min labori.
- Kiam ĉio estos en la bretaro, kaj la pavimo de la ĉambro estos libera, tiam mi decidus, kiujn librojn lasi en la biblioteko, kaj kiujn meti aliloken, ekzemple en la kelon.
- Tiel vi havos alian spacon sur la bretoj.
- Komprenoble! Kaj mi prenos la skatolojn, kiuj estas en la garaĝo por de tiuj eltiri aliajn librojn.
- Kaj por decidi, kiujn konservi en la biblioteko kaj kiujn meti aliloken.
- Perfekte!
- Kaj tiel vi pludaŭrigos.
- Precize.
- Kaj poste?

LIBRI (2)

- Dammi quel libro.
- Per fare che cosa?
- Naturalmente, per rimetterlo negli scaffali.
- Perché.
- Perché voglio rimettere in ordine la biblioteca.
- Da quando abbiamo traslocato non si capisce nulla.
- Proprio per questo finora non abbiamo tirato fuori dai pacchi tutti i libri.
- Naturalmente, le scatole erano troppe.
- E inoltre, i miei libri si sono mescolati con i tuoi e con quelli della mamma.
- Bene: si deve andare per gradi.
- Sì. certo, un passo dopo l'altro.
- E che cosa hai intenzione di fare?
- Ebbene, come prima cosa voglio un po' alla volta mettere i libri negli scaffali per averli, sotto gli occhi.
- E mettili con metodo, ad esempio, per argomenti.
- Sì, ho pensato a questo: lasciami lavorare.
- Quando tutto sarà sugli scaffali ed il pavimento della stanza sarà libero, allora deciderò quali libri lasciare in biblioteca e quali mettere in un altro luogo, ad esempio in cantina.
- Così avrai altro spazio sugli scaffali.
- Naturalmente, e prenderò le scatole che sono nel garage per tirarne fuori altri libri.
- E per decidere quali conservare nella biblioteca e quali mettere altrove.
- Esatto!
- E così continuerai.
- Precisamente.
- E dopo?

- Poste, kion?
- Kion vi faros poste por retrovi la librojn?
- Ha, jen la belo.
- Tio estas?
- Mi metos ĉiujn titolojn de la verkoj en la komputilon kun la indiko de la loko, kie ili troviĝas.
- Bela ideo!
- Kaj, se vi helpos, mi listigos ankaŭ la librojn de panjo kaj la viajn.
- Ĉu vi intencas laborigi min?
- Kompreneble.
- Ne estas tro bona ideo, tamen...
- Jes, jes, vi vidos, ke ni ĉiuj estos kontentaj. se ĉio estos ordigita.
- Tion mi kredas, sed la laboro estos tre longa.
- Ne gravas, mi havos tempon, kiam mi emeritiĝos.
- Sed vi havas ankaŭ aliajn planojn.
- Iom post iom mi ĉion faros.
- Mi esperas.
- Sed, dume, komencu doni al mi ankaŭ la librojn, kiuj estas sur la skribotablo.
- Tio estas bona ideo: tiel la skribotablo estos finfine libera.
- Jes, kaj sur ĝi mi povos labori.
- Sed ankaŭ mi devas labori tie.
- Ni dividos nian tempon: vi laboros, kiam mi ne ĉeestos, poste vi iros labori aliloken.
- Sed la libroj estas ĉi tie.
- Vi povos preni la libron pri kiu vi interesiĝas kaj kunporti ĝin.
- Kaj poste remeti ĝin en la ĝustan lokon.
- Jen la malfacilaĵo!
- Dopo che cosa?
- Cosa farai dopo per ritrovare i libri?
- Ah, ecco il bello.
- Cioè?
- Metterò tutti i titoli delle opere nel computer con l'indicazione del luogo dove si trovano.
- Bella idea!
- E, se mi aiuterai, metterò in lista anche i libri, della mamma ed i tuoi.
- Hai intenzione di farmi lavorare?
- Naturalmente.
- Non un'idea troppo buona, tuttavia...
- Sì, sì, vedrai che tutti saremo contenti se tutto sarà in ordine.
- Lo credo, ma il lavoro sarò molto lungo.
- Non ha importanza, avrò tempo quando andrò in pensione.
- Ma hai anche altri progetti.
- Un po' alla volta farò tutto.
- Lo spero.
- Ma, intanto, comincia a darmi anche i libri che sono sulla scrivania.
- È una buona idea: così la scrivania sarà finalmente libera.
- Sì, e su di essa potrò lavorare.
- Ma anch'io devo lavorare lì.
- Divideremo i tempi: tu lavorerai quando io non ci sarò, poi andrai a lavorare in un altro posto.
- Ma i libri sono qui.
- Potrai prendere il libro del quale ti interessi e portarlo con te.
- E poi rimetterlo al posto giusto.
- Ecco il difficile!

Dirite inter ni...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado

KATOLIKA SENTO 2016 / 5

060

ALIĜO AL LA KURSO

- Esperanto-Centro!
- Halo, mi telefonas, ĉar mi deziras informojn.
- Mi estas je via dispono.
- Mi dezirus viziti kurson de Esperanto.

- Bone, sed vi jam parolas Esperanton, laŭ tio, kion mi aŭdas.
- Jes, mi studis memlernante.
- Gratulojn.
- Dankon.
- Nu, diru al mi, kion vi deziras precize.

- Mi estas universitata studento kaj mi dezirus pliperfektigi mian konon pri Esperanto.
- Kiucele?
- Mi dezirus fari ĉiujn eblajn ekzamenojn por esti eventuale preta instrui la lingvon.

- Bona ideo, sed vi scias, ke nuntempe ekzistas nenia leĝo pri la ebleco instrui Esperanton en la italaj lernejoj?
- Tion mi scias, tamen mi estas antaŭvidema.
- En ordo: mi povas diri al vi, ke Itala Instituto de Esperanto kaj ILEI, kiu estas la Internacia Ligo de Esperanto-Instruistoj, organizas kursojn kaj ekzamenojn por la akiro de la diplomo, kiu rajtigas la instruadon de la lingvo.
- Tio interesas al mi.
- Nu, vi jam kapablas paroli la lingvon, sed mi ne scias, ĉu vi konas bone ĝin laŭ la skriba vidpunkto.
- Mi korespondas kun kelkaj eksterlandaj amikoj.

ISCRIZIONE AL CORSO

- Centro Esperantista!
- Salve, telefono perché desidero delle informazioni.
- Sono a sua disposizione.
- Desidererei frequentare un corso di Esperanto.
- Bene, ma lei parla già Esperanto da quello che sento.
- Sì, ho studiato da autodidatta.
- Congratulazioni.
- Grazie.
- Bene, mi dica che cosa desidera con precisione.
- Sono uno studente universitario e desidererei migliorare la mia conoscenza dell'Esperanto.
- A che scopo?
- Desidererei fare tutti gli esami possibili per essere eventualmente pronto a insegnare la lingua.
- Buona idea, ma sa che attualmente non esiste alcuna legge circa la possibilità di insegnare l'Esperanto nelle scuole italiane?
- Questo lo so, tuttavia sono previdente.
- D'accordo, le posso dire che l'Istituto Italiano di Esperanto e l'ILEI, cioè la Lega internazionale degli Insegnanti di Esperanto, organizzano corsi ed esami per acquisire il diploma che abilita all'insegnamento della lingua.
- Questo mi interessa.
- Bene, lei sa già parlare la lingua, ma non so se la conosce bene dal punto di vista dello scritto.
- Faccio corrispondenza con alcuni amici all'estero.

- Ankaŭ tio estas bona.
- Kion vi konsilas al mi?
- Por bone konsili vin, mi devus rekte paroli kun vi.
- Tion oni povas aranĝi.
- Ĉu vi loĝas en Milano?
- Ne, mi ne loĝas en Milano. Mi loĝas apud Monza.
- En tiu okazo vi ne havus malfacilaĵojn por atingi Milanon.
- Preskaŭ ĉiun tagon mi estas en Milano pro la Universitato.
- Ĉu vi vizitas la Statan?
- Jes, la Statan.
- Tio signifas, ke vi estas apud la centro de la urbo.
- Jes
- Nia Centro ankaŭ estas urbo-centre.
- Kie ĝi situas?
- En Placo Duomo n. 16.
- Ĉu apud la Katedralo?
- Flanke de la Katedralo. Dekstre se oni alrigardas la ĉefan fasadon.
- Ĉu post la Muzeo de Duomo?
- Precize. En la Palaco de la Ĉefepiskopejo.
- Nu, fronte al la flanka enirejo de Duomo.
- Jes.
- Ĉu estas tie pordgardisto?
- Jes, estas pordgardisto.
- Kaj mi devas peti pri la Centro de Esperanto.
- Jes, ĝi troviĝas teretaĝe, pordo n.ro 7.
- Kiam mi povas veni?
- Lunde, de la 18.00 ĝis la 19.00, merkrede je la sama horo kaj sabate de la 3.00 ĝis la 5.00 posttagmeze.
- Ĉu mi povos paroli kun vi?
- Jes, se vi volas, ankaŭ mi estos tie.
- Bonege. Ĝis la revido.
- Ĝis la revido.
- Anche questo va bene.
- Che cosa mi consiglia?
- Per consigliarla bene, dovrei parlarle direttamente.
- Questo lo si può combinare.
- Abita a Milano?
- No, non abito a Milano. Abito vicino a Monza.
- In tal caso non avrebbe difficoltà per raggiungere Milano.
- Sono quasi ogni giorno a Milano per l'Università.
- Frequenta la Statale?
- Sì, la Statale.
- Questo significa che si trova vicino al centro-città.
- Sì.
- Il nostro Centro è anche nel centro della città.
- Dove si trova?
- In Piazza Duomo n. 16.
- Vicino alla Cattedrale?
- Di fianco alla Cattedrale. A destra se si guarda verso la facciata principale.
- Dopo il Museo del Duomo?
- Precisamente. Nel palazzo dell'Arcivescovado.
- Allora di fronte all'entrata laterale del Duomo.
- Sì.
- C'è un portiere?
- Sì, c'è un portiere.
- Ed io devo chiedere del Centro di Esperanto.
- Sì, si trova a pianterreno, porta numero 7.
- Quando posso venire?
- Lunedì, dalle 18.00 alle 19.00. il mercoledì, alla stessa ora e il sabato dalle tre alle cinque del pomeriggio.
- Potrò parlare con lei?
- Sì, se vuole, ci sarò anch'io.
- Benissimo. Arrivederci.
- Arrivederci.

- Bonan vesperon.
- Bonan vesperon. Kion vi deziras?
- Mi estas tiu, kiu telefonis antaŭ kelkaj tagoj.
- Por kio vi telefonis?
- Mi telefonis por ricevi informojn pri la kursoj kaj pri la ekzamenoj de Esperanto.
- Ha, jes, mi memoras.
- Ĉu estis vi ĉe la telefono?
- Jes, estis mi ĉe la aparato.
- Ĉu mi povas paroli kun vi?
- Mi estas je via dispono
- Mi deziras viziti la kurson de Esperanto.
- Tion mi scias, ĉar vi diris, kiam vi telefonis. Vi ankaŭ diris, ke vi studis memlernante.
- Jes, mi studis memlernante
- Gratulojn. Denove mi gratulas vin, ĉar vi bone lernis la lingvon.
- Dankon.
- Nu, diru al mi, vi volus scii ion pri la ekzamenoj.
- Jes, ĉar mi komprenis, ke mi povus prezenti mian kandidatiĝon por la unua ekzameno.
- Vi pravas.
- Kiam okazos la unuaj ekzamenoj?
- La unuaj ekzamenoj okazos en monato Junio.
- Ĉu estas jam fiksita la dato?
- Ne, sed ili okazos en Julio, sabate, tre verŝajne la lastan sabaton de la monato.
- Tio estas interesa indiko, ĉar sabate mi estas ĝenerale libera.
- Efektive. ni organizas la ekzamenojn – se tio estas ebla – en tagoj dum kiuj oni ĝenerale ne laboras.

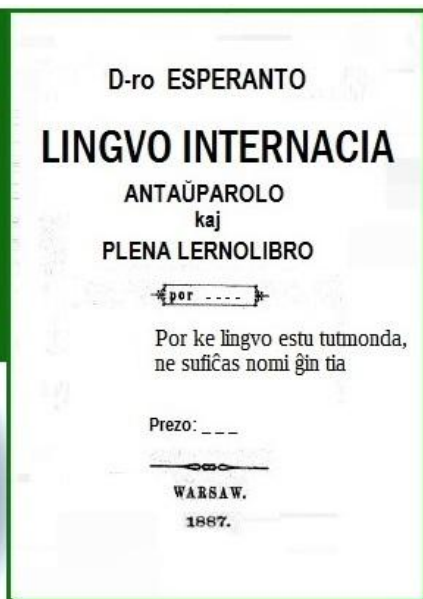
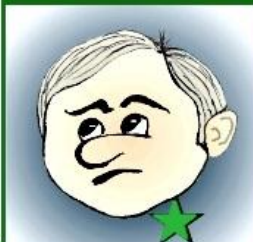
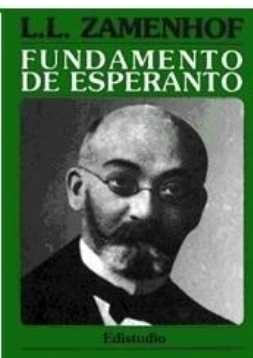
- Buona sera.
- Buona sera. Che cosa desidera?
- Sono Quello che ha telefonato alcuni giorni fa.
- Per che cosa ha telefonato?
- Ho telefonato per avere informazioni sui corsi e sugli esami di Esperanto.
- Ah, sì, ricordo.
- Era lei al telefono?
- Sì, ero io all'apparecchio.
- Posso parlare con lei?
- Sono a sua disposizione.
- Desidererei frequentare un corso di Esperanto.
- Questo lo so, perché l'ha già detto quando ha telefonato. Ha anche detto che ha studiato da autodidatta.
- Sì, ho studiato da autodidatta.
- Congratulazioni. Mi congratulo nuovamente con lei, perché ha imparato bene la lingua.
- Grazie.
- Bene, mi dica, vorrebbe sapere qualcosa sugli esami.
- Sì, perché ho capito che potrei presentare la mia candidatura per il primo esame.
- Ha ragione.
- Quando avranno luogo i primi esami?
- I primi esami avranno luogo nel mese di giugno.
- È già stata fissata la data?
- No, ma avranno luogo in giugno, di sabato, molto verosimilmente l'ultimo sabato del mese
- Questa è un'indicazione interessante perché di sabato io sono generalmente libero
- Infatti, organizziamo gli esami – se è possibile – in giorni nei quali generalmente non si lavora.

- Nu, vi organizas ekzamenojn ankaŭ dimanĉe?
- Jes, kelkfoje, ekzemple kiam okazas triagradaj ekzamenoj.
- Pri kio temas?
- Temas pri ekzamenoj por fariĝi instruistoj de Esperanto.
- Kiam mi rajtos ekzameniĝi por rajti instrui Esperanton?
- Nu, ni iru laŭgrade: dum ĉi tiu jaro vi povus viziti la duagradan kurson.
- Kaj ekzameniĝi je la fino de la lerneja jaro.
- Jes, sed vi ekzameniĝos por ricevi la unuagradan diplomon.
- Kial?
- Ĉar estas devige havi la unuagradan diplomon por havi rajton aliĝi la dua-gradan ekzamenon.
- Ĉu estas regulo?
- Jes, estas regulo de la Itala Instituto de Esperanto. Kaj devas pasi almenaŭ ses monatoj inter unu ekzameno kaj la alia.

(daŭrigota)

- Ebbene, organizzate esami anche di domenica.
- Sì, qualche volta, ad esempio quando hanno luogo esami di terzo grado.
- Di che si tratta?
- Si tratta di esami per diventare insegnanti di Esperanto.
- Quando potrò essere esaminato per poter insegnare l'Esperanto?
- Bene, andiamo per gradi: durante quest'anno potrà visitare il corso di secondo grado.
- Ed essere esaminato alla, fine dell'anno scolastico.
- Sì, ma farà l'esame per ricevere il diploma di primo grado.
- Perché?
- Perché è obbligatorio avere il diploma, di primo grado per aver il diritto ad iscriversi all'esame di secondo grado.
- È una regola?
- Sì. è una regola dell'Istituto Italiano di Esperanto. E devono passare almeno sei mesi fra un esame e l'altro.

(continua)

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glaucio Corrado

060 bis

KATOLIKA SENTO 2016 / 6

ALIĜO AL LA KURSO

(daŭrigo)

- Ĉu mi rajtas viziti la duagradan kurson dum ĉi tiu jaro?
- Certe, la kursoj ne estas ligitaj al la diplomoj. Kiu ajn almenaŭ en nia urbo rajtas viziti kurson de kiu ajn grado, se li volas pli bone lerni la lingvon.
- Tio estas bona, al multaj ne interesas fariĝi Esperanto-instruistoj.
- Sed al multaj homoj, ankaŭ se ĝis nun ili ne tro multe povis interesiĝi pri kulturo, interesas pliriĉigi siajn kulturajn konojn.
- Kaj vi laboras por tion realigi.
- Kompreneble: ĉar ni volas montri, ke Esperanto estas kulturo.
- Nu, ĉu mi rajtas aliĝi la duagradan kurson?
- Jes, vi rajtas.
- Kion mi devas fari?
- Plenigi aliĝilon kaj pagi la tutkursan kotizon.
- Ĉu por la tuta kurso?
- Jes, por la tuta kurso, kiu daŭras generale 9 monatojn por minimume 30 horojn de leciono.
- Ĉu 30 horojn?
- Jes, sed kutime oni faras iom pli da horoj de leciono.
- Por lerni pli bone.
- Sed vi devas ankaŭ studi.
- Memkompreneble!
- Kaj la kosto?

ISCRIZIONE AL CORSO

(continuazione)

- Posso frequentare il corso di secondo grado quest'anno?
- I corsi non sono collegati con i diplomi. Qualsiasi persona, almeno nella nostra città, ha diritto di frequentare un corso di qualsiasi grado se vuol imparare meglio la lingua.
- Questo va bene perché a molti non interessa diventare insegnanti di Esperanto.
- Ma molte persone, anche se fino ad ora non hanno potuto interessarsi molto di cultura, interessa arricchire le proprie conoscenze culturali.
- E voi lavorate per realizzare questa cosa.
- Naturalmente: Perché vogliamo dimostrare che l'Esperanto è cultura.
- Ebbene, posso iscrivermi al corso di secondo grado?
- Sì, può.
- Che cosa devo fare?
- Riempire un foglio di adesione e pagare la quota per tutto il corso.
- Per tutto il corso?
- Sì. per tutto il corso, che in generale dura nove mesi per un minimo di 30 ore di lezione.
- 30 ore?
- Sì. ma in generale si fanno un po' di ore in più di lezione.
- Per imparare meglio.
- Ma deve anche studiare.
- Naturalmente!
- Ed il costo?

- Nunmomente mi ne konas la precizan koston, sed mi povas diri, ke ĝi estas ege pli malalta ol kiu ajn pagata lingvo-kurso.
- Ĉu ekzistas ankaŭ kursoj senpagaj?
- Jes, kelkfoje oni organizas ankaŭ senpagajn kursojn: en la lernejoj, ekzemple.
- Ha, mi komprenas: en tiu okazo oni ĉerpas el iu kaso.
- Jes, por la organizaj elspezoj.
- Nu, kaj se mi dezirus tuj aliĝi la kurson?

- En tiu okazo ni povus traserĉi en la dokumentaro kaj solvi la rebuson.
- Tion ni faru.
- Konsentite. Tion ni faru.
- Nu, jen ĉi tie la dokumentaro pri la kurso dua grada.
- Esta pluraj folioj.
- Ni devas trafi la ĝustan.
- Pri kio temas?
- Temas pri la propagandilo de la kurso.
- Ĉu estas malfacile ĝin trovi?
- Ne, jen ĝi. Ĝi estas ĉi tie.
- Ĉu vi havas nur ĉi tiun manieron por havi la informon?
- Ne, mi estus povinta utiligi la komputilon, sed en ĉi tiu okazo estas pli rapida la manplenumita serĉado.
- Kial?
- Ĉar mi estus devinta funkciigi la komputilon.
- Kaj tio postulus kelkajn minutojn.
- Jes, por aliaj traserĉoj, la komputilo estas ege pli utila.
- Nu, tion ni spertos venonte, tre verŝajne.

- Mi esperas, ĉar mi esperas, ke venonte ankaŭ vi volos nin helpi.
- Se mi povos, tion mi faros volonte.
- Ni trarigardu la informojn de la folio. Jen ĉi tie: la kosto de la tuta kurso estas 120 mil lirojn.

- Al momento non conosco il costo preciso, ma posso dire che e molto più basso di qualsiasi corso di lingue a pagamento.
- Esistono anche corsi gratis?
- Sì, alle volte si organizzano anche corsi gratis: ad esempio nelle scuole.
- Ah, capisco, in quel caso si attinge da qualche cassa.
- Sì, per le spese di organizzazione.
- Bene, e se desiderassi iscrivermi subito al corso?
- In questo caso potremmo cercare nella documentazione e risolvere il rebus.
- Facciamolo.
- D'accordo. Facciamolo.
- Bene, ecco cui la documentazione sul corso di secondo grado.
- Ci sono diversi fogli.
- Dobbiamo azzeccare quello giusto.
- Di che si tratta?
- Si tratta del foglio di propaganda del corso.
- È difficile trovarlo?
- No, eccolo. È qui.
- Avete solamente questo modo per avere l'informazione?
- No, avrei potuto utilizzare il computer, ma in questo frangente era più veloce la ricerca fatta a mano.
- Perché?
- Perché avrei dovuto far funzionare il computer.
- E questo richiederebbe alcuni minuti.
- Sì, per altre ricerche il computer è molto più utile.
- Bene, di questo faremo molto probabilmente esperienza in futuro.
- Lo spero, perché spero che in futuro anche lei ci vorrà aiutare.
- Se potrò, lo farò volentieri.
- Guardiamo le informazioni del foglio. Ecco qui: il costo di tutto il corso è di 120.000 lire.

- Kiom mi havas ĉi tie.
- Ĉi-okaze mi donos al vi la aliĝilon. Jen ĝi.
- Ĉu vi havas skribilon?
- Jen ĝi.
- Dankon.
- Ĉu vi havas malfacilaĵojn?
- Ne.
- Vi skribis vian familian nomon.
- Jes, ankaŭ mian propran nomon.
- Mi vidas, ke vi skribis vian adreson kaj viajn naskiĝjaron, vian naskiĝa monaton kaj vian naskiĝtagon.
- Ĝis ĉi tie ĉio estas en ordo.
- Nun vi devas skribi pri viaj studoj.
- Mi skribos la nomon de mia liceo kaj de la universitato.
- Skribu la nomon de la fako, kiun vi vizitas.
- Kompreneble.
- Kaj indiku ankaŭ la lingvojn, kiujn vi konas.
- Ĉu mi devas skribi la nomon de la lingvoj kiujn mi bone konas aŭ ankaŭ de tiuj, kiujn mi studis ĝenerale?
- Skribu la nomojn de ĉiuj lingvoj, kiujn vi studis, indikante eventuale la kono-nivelon.
- Kiamaniere?
- Vi povas, ekzemple skribi “flue parolata”, aŭ “legata”, aŭ “kelkaj nocioj”, aŭ similaj.
- Mi komprenas.
- Temas pri indikoj por la instruisto.
- Kaj ĉi tie, ĉe la notoj?
- Generale oni skribas nenion, sed vi povas diri, ke vi estas memlernanto.
- Ĉu tio estas grava?
- Estas pli bone tion indiki ankaŭ se tio ne estas tro grava.
- Bone, mi indikos ankaŭ tion.
- Quanto ho qui.
- In questo caso, le darò il foglio di adesione. Eccolo.
- Ha una penna?
- Eccola.
- Grazie.
- Ha difficoltà?
- No.
- Ha scritto il suo cognome.
- Sì, anche il mio nome di battesimo
- Ho visto che ha scritto il suo indirizzo e il suo anno, mese e giorno di nascita.
- Fin qui tutto è in ordine.
- Ora deve scrivere dei suoi studi
- Scriverò il nome del mio liceo e dell'università
- Scriva il nome della facoltà che frequenta.
- Naturalmente.
- E indichi anche le lingue che conosce.
- Devo scrivere il nome delle lingue che conosco bene o anche di quelle che ho studiato in generale?
- Scriva i nomi di tutte le lingue che ha studiato, indicando eventualmente il livello di conoscenza.
- In che modo?
- Può ad esempio scrivere “parlata correntemente”, oppure “letta”, oppure “alcune nozioni” e simili.
- Capisco.
- Sono indicazioni per l'insegnante.
- E qui, alle note?
- Di solito non si scrive nulla, ma lei può indicare che è autodidatta.
- È importante?
- È meglio indicarlo, anche se non ha grande importanza.
- Va bene, indicherò anche quello.

- Metu la hodiaŭan daton.
- Farite.
- Nun donu al mi la folion kaj la aligotizon.
- Mi skribos “pagita”, subskribos kaj donos al vi kopion.
- Kaj kion vi povas rakonti al mi pri la tria grada kurso?
- Nu, ĝi estas kurso por “prepari la homojn fariĝi instruostoj de Esperanto.
- Kiom longe ĝi daŭras?
- Generale, ĉe ni, ĝi daŭras dum du jaroj post la unua kaj dua-grada kursoj.
- Kion oni studas dum la kurso?
- Oni studas tre bone la gramatikon, la didaktikon, la historion de Esperanto. Sed, ĉefe, oni studas la literaturon.
- Ĉu literaturon?
- Jes, kompreneble.
- Mi ne sciis, ke Esperanto havas literaturon.
- Ĝi havas tradukitan kaj originalan literaturon.
- Kiujn verkojn oni tradukis?
- Tre multajn. El la itala, ekzemple, oni tradukis “La Dia komedio”-n, “Pinokjo”-n, poemojn de Pascoli, Porta, ktp.
- Kaj el la literaturoj de aliaj popoloj?
- Oni tradukis Shakespeare. Schiller kaj aliajn.
- Vi diris, ke ekzistas ankaŭ literaturo originala.
- Certe. Temas pri la kontribuo de verkistoj el pluraj landoj.
- Kaj la plej konataj?
- Temas pri la hungaraj verkistoj, kiuj eĉ havas sian propran literaturan skolon.
- Interese.
- Jes, tio estas vere interesa.
- Metta la data odierna.
- Fatto.
- Ora mi dia il foglio e la quota di iscrizione.
- Scriverò “pagato”, metterò la mia firma e le darò una copia.
- E che cosa mi può raccontare del corso di terzo grado?
- Beh, è un corso per preparare le persone a diventare insegnanti di Esperanto.
- Quanto tempo dura?
- Di solito, da noi, dura due anni dopo i corsi di primo e di secondo grado.
- Che cosa si studia durante il corso?
- Si studia molto bene la grammatica, la didattica, la storia dell'Esperanto. Ma principalmente si studia la letteratura.
- La letteratura?
- Sì, naturalmente.
- Non sapevo che l'esperanto avesse una letteratura.
- Ha letteratura tradotta e originale.
- Che opere sono state tradotte?
- Moltissime. Dall'italiano, ad esempio, è stata tradotta “La Divina Commedia”, “Pinocchio”, poesie di Pascoli, del Porta, ecc.
- E dalle letterature di altri popoli?
- Sono stati tradotti Shakespeare, Schiller ed altri.
- Ha detto che esiste anche della letteratura originale.
- Certamente. Si tratta del contributo di scrittori di diversi paesi.
- Ed i più conosciuti?
- Si tratta degli scrittori ungheresi, che hanno persino la loro propria scuola letteraria.
- Interessante.
- Sì, questo è veramente interessante .

Con questa conversazione abbiamo esaurito i testi lasciatici da Glauco Corrado

N°	Indice	Enhavo	paĝo
001	DORMEMA KNABO	UN RAGAZZO DORMIGLIONE	1
002	MATENMANĜO	COLAZIONE DEL MATTINO	3
003	SINPREPARO AL ELIRO	PREPARATIVI PER USCIRE	5
004	AL LA LERNEJO	VERSO LA SCUOLA	7
005	KUN LA AMIKOJ	CON GLI AMICI	9
006	EN LA KLASO	IN CLASSE	11
007	KOMENCIĜAS LA LECIONO	INIZIA LA LEZIONE	13
008	FINIĜAS LA LECIONO	FINISCE LA LEZIONE	15
009	EN LA TRAJNO	IN TRENO	17
010	KUN LA GEAVOJ	CON I NONNI	19
011	KUN AVĈJO KAJ AVNJO	CON NONNO E NONNA	21
012	STUDANTE EN LA GARDENO	STUDIANDO IN GIARDINO	23
013	LA TESTUDO	LA TARTARUGA	25
014	AĈETOJ	COMPERE	29
015	HEJME	A CASA	35
016	EKSKURSO	UNA GITA	37
017	ĈE LA BARBIRO	DAL BARBIERE	41
018	LIBROJ	LIBRI	45
019	ĈE LA TELEFONO	AL TELEFONO	47
020	EN LA OFICEJO	IN UFFICIO	49
021	RENKONTIĜO EN LA STRATO	INCONTRO IN STRADA	53
022	BICIKLOJ	BICICLETTE	55
023	KONKGRESOJ	CONGRESSI	57
024	PLUVO	PIOGGIA	59
025	ĈE LA STRANDO	SULLA SPIAGGIA	61
026	POST LA KURSO PRI MUZIKO	DOPO IL CORSO DI MUSICA	63
027	VENTO	VENTO	65
028	UEA-JARLIBRO	L'ANNUARIO DELL'UEA	67
029	IDEOJ	IDEE	69
030	LAŬRA KAJ ROZA	LAURA E ROSA	71

031	LA MANSAKETO	LA BORSETTA	73
032	ĈE LA ŜU-VENDEJO	NEL NEGOZIO DI SCARPE	75
033	EN LA KLASO	IN CLASSE	77
034	ĈE JOHANO	DA GIOVANNI	79
035	METROPOLITENO	METROPOLITANA	81
036	LA ĜARDENO	IL GIARDINO	83
037	LABORISTOJ	LAVORATORI	85
038	MONERO	UNA MONETA	87
039	BICIKLOJ	BICICLETTE	89
040	LIBERTEMPO	VACANZE	91
041	NEĜO	NEĜO	93
042	PROGRAMOJ	PROGRAMMI	95
043	OMBRELOJ	OMBRELLI	97
044	MURBLANKIGADO	IMBIANCATURA DEI MURI	99
045	EN LA VENDEJO	NEL NEGOZIO	101
046	BESTOJ	ANIMALI	103
047	FLOROJ	FIORI	105
048	LIBROJ	LIBRI	107
049	LA BICIKLO	LA BICICLETTA	109
050	GRUPOJ	GRUPPI	111
051	SUPERMARKTO	SUPERMERCATO	113
052	EN FAMILIA ETOSO	IN UN'ATMOSFERA FAMILIARE	115
053	SUR LA BALKONO	SUL BALCONE	117
054	BONDEZIROJ	AUGURI	119
055	TRINKAĴOJ	BEVANDE	121
056	SUPERBAZARO	SUPERMERCATO	123
057	EN TRAJNO	IN TRENO	125
058	ĈE LA AŬTOBUS-HALTEJO	ALLA FERMATA DELL'AUTOBUS	129
059	LIBROJ (2)	LIBRI (2)	131
060	ALIĜO AL LA CORSO	ISCRIZIONE AL CORSO	133

Dirite inter ni ...

È la raccolta dei testi pubblicati negli anni 2011 - 2016 in "Katolika Sento" nella rubrica "Dirite inter ni...".

In tale rubrica sono state ripubblicate le conversazioni composte, a fini didattici, dal compianto Glauco Corrado e pubblicate negli anni dal 1995 al 2003 sul "Bulteno" del "Katolika Esperanto-Centro" di Milano.

Ĝi estas la kolekto de la tekstoj publikigitaj en "Katolika Sento" dum la jaroj 2011 - 2016 en la rubriko "Dirite inter ni ..."

En tiu rubriko estis republikigitaj la konversacioj verkitaj didaktiko-cele de la karmemora Glauco Corrado kaj publikigitaj dum la jaroj de 1995 ĝis 2003 en la "Bulteno" de la "Katolika Esperanto-Centro" de Milano.